

HÜCEYRƏDƏKİ ŞÜUR

HARUN YƏHYA (ADNAN OKTAR)

İçindəkilər

Giriş

Darvinizmə inanmaq ağıldan və məntiqdən imtina etməkdir

Orqanizminizdə 20 dəqiqədə bir milyon səhifəlik məlumatı köçürmə qabiliyyətinə sahib bir maşın olduğunu bilirdinizmi?

DNT-nin mükəmməlliyi təkamül təzəriyyəsini yalanlayır

Hüceyrə formalarındakı dizayn təkamül nəzəriyyəsinin əsassızlığını sübut etmək üçün kafi bir dəlildir

Hüceyrələr bir-birlərini necə tanıyır?

Allahın varlıq dəlillərindən danışaraq insanları dinsiz fəlsəfələrin bataqlığından xilas edə bilərsiniz

Orqanizminizdəki neftayırma zavodu

Hüceyrələrinizdəki həyat enerjisi: ATF molekulu

Hüceyrədəki sıx nəqliyyat hərəkətini kim tənzimləyir?

Qaraciyərin nəhəng bir laboratoriya olduğunu bilirsinizmi?

Orqanizmə zərər verməmək üçün intihar edən hüceyrələr

Qaraciyərə yerləşdirilmiş "bakteriya yox etmə maşınları"

Müntəzəm surətdə nəfəs alıb-verməniyə heç vaxt nəzarət etmirsiniz. Çünki bəzi hüceyrələriniz buna sizin əvəzinizə nəzarət edir

Sizin edə bilmədiyinizi hüceyrələriniz edə bilər!

Hüceyrələrinizin şüurlu iş bölgüsü sayəsində yaşamağa davam edirsiniz!

Hüceyrələrinizdə baş verən hadisələrin ağıl tələb etdiyini heç düşündünüzümü?

Şəkərli bir qida yediyiniz vaxt orqanizminizdə işə düşən nəhəng fabrikdən xəbəriniz varmı?

Qlükozanı, zülalı, natriumu bir-birindən ayırd edə bilən böyrəklər yaradılışın açıq-aydın dəlilidir

Təzyiqiniz düşəndə orqanizminizdə nələr baş verdiyini bilirsinizmi?

Qan dövrəni sistemindəki şüur

Damarların genişlənməsini təmin edən möcüzəvi molekul: Azot oksidi

Darvinizmin nə qədər böyük cəfəngiyat olduğunu görmək üçün yalnız bir nümunə kifayət edər!

Orqanizminizdəki hər bir zülal mükəmməl dizayna və əvəzolunmaz funksiyalara malikdir!

Xətaları müəyyənləşdirən fermentlər

Darvinizmə inanmaq uşaq nağıllarının həqiqət olduğuna inanmaq qədər böyük məntiqsizlikdir

Bilik, şüur və bacarıq sahibi fermentlər

Sümük hüceyrələrinin istehsal planlaşdırma qabiliyyətləri

Yaradılmışlar arasındakı möhtəşəm uyğunluq darvinizmi yalanlayır

Qandakı oksigen ovçuları – hemoqlobinlər

Tənəffüs yollarında düzgün istiqamət müəyyənləşdirən kirpiklər

Bu yazını, aşağıda qeyd olunanların hal-hazırda orqanizminizdə reallaşdığını unutmadan oxuyun

İnsan orqanizminə xidmət edən lizozim fermentləri

Nəfəs almağın nə qədər böyük möcüzə olduğunu heç düşündünüzmü?

Hüceyrələrarası rabitə şəbəkəsi

Doğum sancılarının və ana südünün mənbəyi, beyində ifraz olunan bir hormondur

Əgər heç susamasaydınız?

Cinsiyyət seçimi apara bilən molekullar: Hormonlar

Hüceyrələrdəki şüurlu hərəkətləri icra etdirən güc sahibi, öz varlığından xəbərsiz bir hormon ola bilərmimi?

Heç bir formul öz-özünə təsadüfən yarana bilməz

Böyrəkləriniz tibbi məlumatlara sahib ola bilərmimi?

Darvinizmi yalanlayan hormonlar

Ağciyərin özünəməxsus təcili müdafiə sisteminə sahib olduğunu bilirdinizmi?

Fermentlər olmasaydı bu yazını oxumağınız 40 min il davam edərdi!

Daha əvvəl heç qarşılaşmadıqları mikroblara qarşı tədbir ala bilən anticisimlər

Müdafiə hüceyrələri məlumatlarla dolu yaddaşa yaradılıblar

Görüb düşünmədiklərinizdə saysız elm və möcüzə gizlənmişdir

Kiçik bir molekulun xüsusiyyətləri də, təkamül nəzəriyyəsini çürütməyə kifayətdir

Hər an ölə biləcəyinizi bilirsinizmi?

Dünyanın ən mürəkkəb toru beynimizdədir

Öyrəndiyiniz hər məlumat, Allahın ehtişamlı yaratmasının bir nümunəsidir

Əlavə Fəsil: Təkamül yalanı

OXUCUYA

Bu kitabda və digər işlərimizdə təkamül nəzəriyyəsinin süqutuna xüsusi yer ayrılmasının səbəbi bu nəzəriyyənin hər cür din əleyhdarı olan fəlsəfənin təməlini meydana gətirməsidir. Yaradılışı və dolayısı ilə, Allahın varlığını inkar edən darvinizm 150 ildir ki, bir çox insanın imanını itirməsinə və ya şübhəyə düşməsinə səbəb olmuşdur. Buna görə də, bu nəzəriyyənin yalan olduğunu gözlər önünə gətirmək əhəmiyyətli imani bir vəzifədir. Bu əhəmiyyətli xidmətin bütün insanlığa çatdırılması isə zəruridir. Bəzi oxucularımız ola bilər ki, yalnız bir kitabımızı oxumaq imkanı tapa bilər. Bu səbəblə, hər kitabımızda bu mövzuya xülasə də olsa yer ayrılması uyğun hesab edilmişdir.

Qeyd edilməsi lazım olan başqa bir xüsüs də bu kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Yazıçının bütün kitablarında imani mövzular Quran ayələri yönündə izah edilir və insanlar Allahın ayələrini öyrənməyə və yaşamağa dəvət edilirlər. Allahın ayələri ilə əlaqədar bütün mövzular oxucuda heç bir şübhə və ya sual buraxmayacaq şəkildə açıqlanmışdır.

Bu mövzuda istifadə edilən səmimi, sadə və səlis üslub isə kitabların hamı tərəfindən rahat başa düşülməsini təmin edir. Bu təsirli və sadə izah sayəsində kitablar "bir nəfəsə oxunan kitablar" ibarəsinə tam uyğun gəlir. Dini qəti şəkildə rədd edən insanlar belə bu kitablarda bildirilən həqiqətlərdən təsirlənir və yazılanların doğruluğunu inkar edə bilmirlər.

Bu kitab və yazıçının digər əsərləri oxucular tərəfindən şəxsən oxuna biləcəyi kimi, qarşılıqlı söhbət şəraitində də oxuna bilər. Bu kitablardan istifadə etmək istəyən bir qrup oxucunun, kitabları bir yerdə oxumaları mövzu ilə əlaqədar öz təfəkkür və təcrübələrini də bir-birlərinə ötürmək baxımından faydalıdır.

Bununla belə, yalnız Allahın razılığı üçün yazılan bu kitabların tanınmasında və oxunmasında iştirak etmək də böyük xidmətdir. Çünki yazıçının bütün kitablarında isbat və razı salıcı yön son dərəcə güclüdür. Bu səbəblə, dini izah etmək istəyənlər üçün ən təsirli üsul bu kitabların digər insanlar tərəfindən də oxunmasının təşviq edilməsidir.

Kitabların arxasına yazıçının digər əsərlərinin təqdimatının əhəmiyyətli səbəbləri vardır. Bu sayədə kitabı nəzərdən keçirən şəxs yuxarıda yazılan xüsusiyyətləri daşıyan və oxumaqdan xoşlandığını ümid etdiyimiz bu kitabla eyni xüsusiyyətlərə sahib daha bir çox əsərin olduğunu görür, imani və siyasi mövzularda faydalana biləcəyi zəngin bir qaynağın mövcudluğuna şahid olacaq.

Bu əsərlərdə digər bəzilərdə görülən, yazıçının şəxsi qənaətlərinə və şübhəli qaynaqlara əsaslanan izahlara, müqəddəsata qarşı lazım olan ədəb və hörmətə diqqət yetirilməyən üslublara, şübhəli və həmçinin incidici yazılara rast gələ bilməzsiniz.

YAZIÇI VƏ ƏSƏRLƏRİ HAQQINDA

Harun Yəhya təxəllüsündən istifadə edən yazıçı Adnan Oktar 1956-cı ildə Ankarada anadan olmuşdur. İbtidai və orta təhsilini Ankarada almışdır. Daha sonra İstanbul Memar Sinan Universitetinin İncəsənət fakültəsində və İstanbul Universitetinin Fəlsəfə bölməsində təhsil almışdır. 1980-ci illərdən bu yana imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər hazırlamışdır. Bununla yanaşı, yazıçının təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının əsassızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini ortaya qoyan çox əhəmiyyətli əsərləri vardır.

Harun Yəhyanın əsərləri təxminən 30.000 şəklin olduğu cəmi 45.000 səhifəlik külliyyatdır və bu külliyyat 60 fərqli dilə tərcümə edilmişdir.

Yazıçının təxəllüsü inkarçı düşüncəyə qarşı mübarizə aparan iki peyğəmbərin xatirəsinə hörmət olaraq adlarını yad etmək üçün Harun və Yəhya adlarından götürülmüşdür. Yazıçı tərəfindən kitabların üz qabığında Rəsulullahın (səv) möhürünün olmasının simvolik mənası isə kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Bu möhür Qurani-kərimin Allahın son kitabı və son sözü, Peyğəmbərimizin (səv) xatəmül-ənbiya olduğunun rəmzidir. Yazıçı bütün yayımlarında Qurani və Rəsulullahın sünnəsini özünə rəhbər etmişdir. Bu surətlə, inkarçı düşüncə sistemlərinin bütün təməl iddialarını bir-bir ortadan qaldırmağı və dinə qarşı yönələn etirazları tam susduracaq son sözü söyləməyi əsas almışdır. Böyük hikmət və kamal sahibi olan Rəsulullahın möhüründən bu son sözü söyləmək niyyətinin duası olaraq istifadə edilmişdir.

Yazıçının bütün işlərindəki ortaq hədəf Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi təməl imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin əsassız təməllərini və azğın tətbiqlərini gözlər önünə çəkməkdir.

Necə ki, Harun Yəhyanın əsərləri Hindistandan Amerikaya, İngiltərədən İndoneziyaya, Polşadan Bosniya-herseqovinaya, İspaniyadan Braziliyaya, Malayziyadan İtaliyaya, Fransadan Bolqarıstana və Rusiyaya qədər dünyanın əlavə bir çox ölkəsində sevilərək oxunur. İngilis, fransız, alman, italyan, ispan, portuqal, urdu, ərəb, alban, rus, boşnaq, uyuğur, İndoneziya, Malay, benqal, serb, bolqar, Çin, Danimarka və İsveç dili kimi bir çox dilə tərcümə edilən əsərlər xaricdə geniş oxucu kütləsi tərəfindən izlənilir.

Dünyanın dörd tərəfində fəvqəladə təqdir toplayan bu əsərlər bir çox insanın iman etməsinə, bir çoxunun da imanında dərinləşməsinə vəsilə olur. Kitablari oxuyub araşdıran hər kəs bu əsərlərdəki hikmətli, dolğun, asan aydın olan və səmimi üslubun, ağıllı və elmi yanaşmanın fərqiində olar. Bu əsərlər sürətli təsir etmə, qəti nəticə vermə, etiraz və təkzib edilə bilinməyən xüsusiyyətləri daşıyır. Bu əsərləri oxuyan və üzərində ciddi şəkildə düşünən

insanların artıq materialist fəlsəfəni, ateizmi və digər azğın görüş və fəlsəfələrin heç birini səmimi olaraq müdafiə etmələri mümkün deyil. Bundan sonra müdafiə etsələr də, ancaq romantik inadla müdafiə edəcəklər. Çünki fikri dayaqları aradan götürülmüşdür. Dövrümüzdəki bütün inkarçı cərəyanlar Harun Yəhya külliyyatı qarşısında fikirlə məğlub olmuşlar.

Şübhəsiz, bu xüsusiyyətlər Quranın hikmət və ifadə təsirliliyindən qaynaqlanır. Yazıçı bu əsərlərə görə öyünmür, yalnız Allahın hidayətinə vəsilə olmağa niyyət etmişdir. Bundan başqa, bu əsərlərin çap və nəşrində hər hansı bir maddi qazanc güdülür.

Bu həqiqətlər göz önünə gətirildikdə insanların görmədiklərini görmələrini təmin edən, hidayətlərinə vəsilə olan bu əsərlərin oxunmasını təşviq etməyin də çox əhəmiyyətli xidmət olduğu ortaya çıxır.

Bu qiymətli əsərləri tanıtməyin yerinə insanların zehinlərini bulandıran, fikri qarışıqlıq meydana gətirən, şübhə və tərəddüdləri aparmaq və imanı qurtarmaq üçün güclü və iti təsiri olmadığı ümumi təcrübə ilə sabit olan kitabları yaymaq isə əmək və zaman itkisinə səbəb olar. İmanı qurtarmaq məqsədindən çox, yazıçının ədəbi gücünü vurğulamağa yönələn əsərlərdə bu təsirin əldə edilə bilməyəcəyi məlumdur. Bu mövzuda şübhəsi olanlar varsa, Harun Yəhyanın əsərlərinin tək məqsədinin dinsizliyi yox etmək və Quran əxlaqını yaymaq olduğunu, bu xidmətdəki təsir, müvəffəqiyyət və səmimiyyətin açıq şəkildə göründüyünü oxucuların ümumi qənaətindən anlaya bilərlər.

Bilmək lazımdır ki, dünyadakı zülm və qarışıqlıqların, müsəlmanların çəkdiyi əziyyətlərin təməl səbəbi dinsizliyin fikri hakimiyyətidir. Bunlardan xilas olmağın yolu isə dinsizliyin fikirlə məğlub edilməsi, iman həqiqətlərinin ortaya qoyulması və Quran əxlaqının insanların qavrayıb yaşaya biləcəkləri şəkildə izah edilməsidir. Dünyanın gündən-günə daha çox büründüyü zülm, fəsad və qarışıqlıq mühiti diqqətə alındığında bu xidmətin mümkün qədər sürətli və təsirli şəkildə edilməsinin lazım olduğu aydındır. Əks halda, çox gec ola bilər.

Bu əhəmiyyətli xidmətdə öndərliyi üzərinə götürən Harun Yəhya külliyyatı Allahın izni ilə 21-ci əsrdə dünya insanlarını Quranda təsvir edilən hüsur, sülh, düzgünlük, ədalət, gözəllik və xoşbəxtliyə daşımağa vəsilə olacaq.

Giriş

Təkamül nəzəriyyəsi ingilis təbiətşünas alim Çarlz Darvin tərəfindən 19-cu əsrin ortalarında ortaya atıldı. O dövrün bu günlə müqayisədə ən nəzərə çarpan xüsusiyyəti isə, elm və texnologiya səviyyəsinin olduqca aşağı olması idi. 19-cu əsrin elm adamları sadə laboratoriyalarda, olduqca primitiv vəsaitlərlə işləyirdi. İşlətdikləri vəsaitlərlə bakteriyaların varlığını görmələri qeyri-mümkün idi. Orta əsrlərdən bəri hökm sürən bir çox batil inanc, elm adamlarını hələ də öz təsiri altında saxlayırdı.

Bu batil inanclardan biri, canlıların təməldə sadə quruluşa sahib olduğu düşüncəsi idi. Qədim yunan alimi Aristotelə qədər gedib çıxan bu inanca görə, həyat bəzi cansız maddələrin yaş mühitdə təsadüfən yan-yana gəlmələriylə öz-özünə yaranmağa başlaya bilirdi.

Darvin, nəzəriyyəsini meydana gətirərkən bu inanca, yəni canlıların təməldə sadə quruluşa sahib olduğu düşüncəsinə inanırdı. Darvinin nəzəriyyəsini mənimsəyən və müdafiə edən digər bioloqlar da eynilə bu cür düşündü. Məsələn, darvinizmin Almaniyadakı ən böyük dəstəkçisi olan Ernst Hekkel, o dövrün mikroskoplarında yalnız tünd bir ləkə kimi görünən canlı hüceyrənin çox sadə quruluşa sahib olduğunu düşünürdü. Hətta bir yazısında hüceyrə barədə açıq şəkildə: "jele dolu sadə şarcıq" ifadəsini işlətmişdi.

Təkamül nəzəriyyəsi bu və bənzəri fərziyyələr üzərinə quruldu. Nəzəriyyəni ortaya atan Hekkel, Darvin və ya Haksli kimi adlar, canlıların çox sadə quruluşa sahib olduğunu və dolayısılə bu sadə quruluşun təsadüflərlə öz-özünə meydana gələ biləcəyini düşünürdülər. Lakin yanılırdılar.

Darvindən dövrümüzə qədər keçən bir əsr yarım ərzində, elm və texnologiyada nəhəng addımlar atıldı. Elm adamları, Hekkelin "jele dolu sadə şarcıq" dediyi hüceyrənin əslində necə bir quruluşa sahib olduğunu kəşf etdilər və hüceyrənin heç də əvvəllər güman edildiyi kimi sadə olmadığını heyrətə gələrək gördülər. Hüceyrənin içində Darvinin vaxtında xəyal belə edilə bilməyəcək qədər kompleks bir sistem olduğu ortaya çıxdı.

Məşhur molekulyar bioloq professor Mişel Denton (Michael Denton), hüceyrənin necə bir quruluşa sahib olduğunu izah etmək üçün belə bir bənzətmə edir:

"Molekulyar biologiya tərəfindən ortaya çıxarılan həyat həqiqətini qavraya bilmək üçün, bir hüceyrəni təxminən 1 milyard dəfə böyütməliyik. Belə olan halda hüceyrə, Nyu-York və ya London kimi böyük bir şəhəri tutacaq ölçüdə nəhəng bir kosmik gəmiyə bənzəyəcək. Hüceyrəyə yaxınlaşıb onu araşdırdığımızda, üzərindəki milyonlarla kiçik qapıyla qarşılaşırıq və əgər bu qapıların hər hansı birindən içəri girsək, fəvqəladə texnologiya və bizi təəccübləndirəcək mürəkkəbliklə üz-üzə gələrik.." (Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*. London: Burnett Books, 1985, səh. 242)

Bu kitabda da nəhəng bir kosmik gəmidən olduqca mürəkkəb olan və möcüzəvi sistemlərə sahib, miniatür bir  ah əsər olan hüceyrədəki yaradılış möcüzələri tanıtılacaq. Hüceyrə içindəki orqanoidlərin v  hüceyrədə ifraz olunan fermentlərin, zülalların v  digər bütün maddələrin, özlərindən g zl nilm y c k şüurlu hərəkətləri göstəriləcək. İnsan orqanizmindəki təxminən yüz trilyon hüceyrənin hər birində göstərilən üstün ağıl və məlumatla əlaqədar nümunələr qeyd olunacaq; bütün bunların şüursuz təsadüflərin deyil, Allahın əsəri olduğı yenido n xatırladılacaq.

Əslində hər yerdə Allahın yaratma dəlilləri, Onun üstün g c , ağıl və sənəti əks olunur. İnsan g z n  hara  evirs , Allahın yaratması ilə qar ıla ar və Onu ucaldaraq təqdis edər.

Bu kitabda xüsusilə hüceyrə üzərində dayanılmasının səbəblərindən biri canlıların təsadüfən meydana gəldiyini iddia edərək, Allahı inkar edənlərə həqiqətləri yenido n göstərməkdir. Canlılar təsadüfən meydana g l  bilməyəcək qədər mürəkkəb və incə x susiy tl r  malik olub, üstün Ağıl və G c tərəfindən yaradıldıqları açıq-aydındır. Bu kitabın digər bir məqsədi də Allahın yaratmasındakı  st nl kd n danışaraq Onun ucalığını təqdis etməkdir.

Ağıllı dizayn, yəni yaradılış

Allahın yaratmaq  c n dizayn etməyə ehtiyacı yoxdur

Kitabın bəzi yerlərində işlədilən 'dizayn' ifadəsinin doğıru başa düşülməsi əhəmiyyətlidir. Allahın mükəmməl dizayn yaratmış olması, Rəbbimizin əvvəlcə plan qurduğı daha sonra yaratdığı mənasını verməz. Bilinm lidir ki, yerlərin v  göylərin Rəbbi olan Allahın yaratmaq  c n hər hansı 'dizayn' etməyə ehtiyacı yoxdur. Allahın dizayn etməsi və yaratması eyni anda olar. Allah bu cür nöqsanlardan uzaqdır.

Allahın, bir şeyin və ya bir i in olmasını istədiyi vaxt, onun olması  c n yalnızca "Ol!" deməsi kifayətdir. Ayələrdə belə buyurulur:

Bir şeyi dil diyi zaman, Onun əmri yalnızca: "Ol" dem sidir; o da dərhal olar. (Yasin surəsi, 82)

G yl ri və yeri (n mun siz olaraq) yaradan Odur. O, bir i in olmasına qərar versə, ona yalnızca "Ol" deyər, o da dərhal olar. (Bəqərə surəsi, 117)

Darvinizmə inanmaq ağıldan və məntiqdən imtina etməkdir

Orqanizmədəki bütün hüceyrələr bölünərək çoxalır. Bölünmə əsnasında hüceyrə nüvəsindəki DNT-nin də sürəti çıxarılmalıdır. Bu əməliyyat isə, insanı heyratlandıracaq qədər mükəmməl təşkilatlanma, nizam-intizam içində reallaşar.

İçində **3 milyard hərfdən** ibarət olan bir məlumat bankının olduğu DNT molekulu, spiral formalı bir nərdivana bənzəyir. Sürət çıxartma əməliyyatı başladıqda əvvəlcə "DNT helikaz" adlı ferment hadisə yerinə gəlir və DNT-nin spiral formasını qıfılı açar kimi açmağa başlayır. Bunun nəticəsində DNT-nin spiral formasında bir-birinə dolanmış qolları ayrılır. "DNT helikaz" həmişə tam vaxtında öz vəzifəsini yerinə yetirməyə başlayır və vəzifəsini mükəmməl, xətasız şəkildə, ən kiçik bir səhviyə yol vermədən və DNT-yə heç bir zərər vermədən yerinə yetirir.

İndi növbə "DNT polimeraza" fermentindədir. Bu fermentin vəzifəsi isə, DNT-nin iki hissəyə ayrılan qollarını, ikinci bir qolla tamamlamaqdır. Bunun üçün DNT-nin bir qolunu meydana gətirən hər məlumatın qarşısına uyğun məlumatı tapıb gətirir. Diqqət yetirin! Atomlardan meydana gəlmiş, heç bir biliyi, şüuru və ağılı olması gözlənilməyən bir ferment, DNT-nin yarımçıq qolunu tamamlamaq üçün lazımı məlumatları müəyyənləşdirir, onları daha sonra hüceyrə içindəki əlaqədar yerlərdən əldə edərək yerlərinə yerləşdirir. Bu əməliyyat əsnasında ən kiçik bir səhvə yol vermir, 3 milyard hərfi ən doğru şəkildə ayrılaraq müəyyənləşdirərək tamamlayır. Eyni vaxtda başqa bir polimeraza fermenti də, DNT-nin digər yarısını bənzər şəkildə tamamlayır. Bütün bunlar olub bitərkən, DNT spiralinin ayrılan iki hissəsinin bir-birinə dolanmaması üçün "spiral-sabitləşdirən" fermentlər DNT-ni uc hissələrindən tutub saxlayar.

Görüldüyü kimi, DNT-nin sürətinin çıxarılması vaxtı, bir çox ferment, hərbi nizam-intizam içində, bilik və ağıldan istifadəni tələb edən əməliyyatlar yerinə yetirir. Sizin əlinizə 3 milyard hərfdən ibarət bir mətn verilsə və bunun sürətini çıxarmağınız tələb olunsaydı, bu əməliyyatı tək bir səhvə yol vermədən tamamlamağınız mümkün olmazdı. Mütləq bir yerdə bir səhv edər, sətir və ya heç olmasa hərf səhvinə yol verərdiniz. Ancaq, bu fermentlər belə bir səhvə yol vermədən əməliyyatlarını tamamlayarlar.

Darvinistlər isə, bütün bu fermentlərin, DNT-dəki milyardlarla hərfdən ibarət olan məlumatın, DNT-nin sürətinin çıxarılması əməliyyatının, bu mükəmməl proseslərin təsadüfən baş verdiyini iddia edirlər. Təkamülçülərin belə inanılması qeyri-mümkün bir fərziyyəyə inanmaları, üzərində dayanılmalı olan böyük hadisə, hətta bir möcüzədir. Təkamülçülərin bu qədər məntiqsiz iddialara kor-koranə inanmalarının tək səbəbi, materializmə olan bağlılıqları və Allahın varlığını inkar etmə mövzusunda qətiyyətləridir.

Orqanizminizdə 20 dəqiqədə bir milyon səhifəlik məlumatı köçürmə qabiliyyətinə sahib bir maşın olduğunu bilirdinizmi?

Məlum olduğu kimi hüceyrələr bölünərək çoxalırlar. Bu bölünmə əsnasında, hüceyrənin nüvəsində yerləşən DNT-nin də yeni hüceyrə üçün bir surəti çıxarılmalıdır. Bu əməliyyat əsnasında üzərində düşünülməli olan olduqca təəccüblü bir hadisə baş verir.

DNT, 3 milyard hərfdən ibarət olan, canlı ilə əlaqədar bütün məlumatları özündə saxlayan böyük məlumat bankıdır. DNT-dəki məlumatları yazıya köçürsək, ümumilikdə 1 milyon səhifədən ibarət olan təxminən 1000 cildlik bir ensiklopediya seriyası əldə edərək. Elə isə, DNT-nin surətinin çıxarılması, 1 milyon səhifəlik yazının və ya digər bir sözlə, 1000 cildlik ensiklopediyanın surətinin çıxarılmasıyla eyni şeydir.

Bəs bu əməliyyatın nə qədər davam etdiyini bilirsinizmi?

20–80 dəqiqə arasında.

Diqqət yetirin, bu, 1 milyon səhifəlik yazının 20–80 dəqiqə arasında, heç bir səhv və əskiklik olmadan surətinin çıxarılması. Bu gün məlum olan heç bir nüsxə çıxardan maşını və ya texnologiya məhsulu, bu qədər qısa müddətdə bu qədər səhsiz və nöqsansız surət çıxartma əməliyyatını həyata keçirə bilmir. Eləcə də, DNT-dəki məlumatların surətini çıxardan şeyin texnoloji alətlər deyil, gözlə də görə bilmədiyimiz hüceyrələrimiz olduğuna diqqət yetirin. İndi düşünək:

Hər hüceyrə bölündükdə DNT-nin bir surətinin çıxarılmalı olduğunu düşünən, DNT-nin ən sürətli və ən mükəmməl şəkildə surətinin çıxarılması əməliyyatını icra edən, xətalı əməliyyatların dərhal düzəldilməsi üçün görünməmiş təşkilatlanma həyata keçirən güc, ağıl, iradə və elm kimə aiddir?

Belə mürəkkəb, mükəmməl və xətasız bir nizamın təsadüfən meydana gəldiyini söyləmək mütləq ağılsızlıq və məntiqsizlikdir. Kainatdakı bütün atomları və lazımı bütün şərtləri bir yerə toplasanız da, DNT-nin surətinin çıxarılması əməliyyatını həyata keçirən sistemi təsadüfən meydana gətirə bilməzsiniz.

Çox aydındır ki, bu qədər mükəmməl bir sistemi yaradan və milyonlarla ildir ki, yaratmağa davam edən sonsuz elm, ağıl və güc sahibi olan Allahdır.

Göylərdə və yerdə nə varsa, Allaha məxsusdur. Allah hər şeyi əhatə edir. (Nisa surəsi, 126)

DNT–nin mükəmməliyi təkamül nəzəriyyəsini yalanlayır

İnsanın tək bir DNT molekulunda bir milyon ensiklopediya səhifəsini dolduracaq məlumat var. Bütün bu məlumatlar çox mühüm ardıcılığa malikdir. İndi düşünün, milyonlarla hərfi qeyri–ixtiyari şəkildə yola səpsək, səpilən bu hərflərin hamısı bir məqalə halına gəlsə, sonra bu milyonlarla hərflər qəzet səhifəsindəki yazılar kimi yazılar meydana gətirsə, bunun kortəbii bir təsadüf əsəri olduğunu söyləmək mümkün olarmı? Darvinist anlayışa görə bu fəvqəladə hadisənin təsadüfən baş verməsi mümkündür.

Darvinizm bütün dünya millətlərinə lağ edən, onları sanki uşaq aldadırmış kimi aldatdığını zənn edən bir ideologiyadır. Təsadüfün ilahi ağıl kimi təqdim edildiyi bu düşüncədə, təsadüf dünyadakı bütün insanların ağılından daha böyük ağıla sahib böyük dahilik kimi göstərilir. Təkamülçülərə görə minlərlə ildir ki, gəlib keçmiş nə qədər insan varsa, hamısının beynini, ağılı, düşünmə qabiliyyətini, mühakiməsini, yaddaş gücünü, daha yüzlərlə və minlərlə maddi–mənəvi xüsusiyyətini formalaşdıran "təsadüf" adlı bu "dahiliy" in tək cə zamana ehtiyacı var. Əgər təsadüfə maddə və zaman verilsə insanları, qarışqaları, atları, zürafələri, tovuz quşlarını, kəpənəkləri, ənciri, zeytunu, portağalı, şaftalını, narı, qarpızı, qovunu, pomidoru, bananı, lələni, bənövşəni, çiyələyi, səhləbi, itburnunu və ağılıza gələn bütün şeyləri yüzlərlə, minlərlə heyvanı, bitkini və hər cür canlıyı yarada biləcək gücə malikdir. Əlbəttə ki, bu iddiaların hamısı cəfəngiyatdır. Hər şeyin Yaradıcısı Allahdır.

***Onlar Allahı lazımınca qiymətləndirmədilər. Şübhəsiz ki, Allah güc sahibidir, Əzizdir!
(Həcc surəsi, 74)***

Hüceyrə formalarındaki dizayn təkamül nəzəriyyəsinin əsassızlığını sübut etmək üçün kafi bir dəlildir

Orqanizmindəki təxminən 200 fərqli tipdəki hüceyrə, yalnız bir neçə cəhətdən birlərindən fərqlənir. Bu fərqlərin ən mühümlərindən biri də formalarıdır. Sinir hüceyrələri, əzələ hüceyrələri, qan hüceyrələri və s. Bunların hamısı təməldə eyni mexanizmlərə sahib olmalarına baxmayaraq, formalarındaki mükəmməl dizayn sayəsində vəzifə yerinə yetirdikləri yerdə ən böyük səmərəni götürəcək şəkildə fəaliyyət göstərirlər.

Müxtəlif formalara sahib hüceyrələrdən iki nümunə sinir və qan hüceyrələridir. Sinir hüceyrələrinin onurğa iliyindən ayağa qədər uzanan təxminən 1 metrlik çıxıntıları var. Bu sayədə siqnallar bir hüceyrədən digərinə keçərək heç bir vaxt itkisi olmadan tək bir xətt üzərindən sürətlə gedəcəkləri yerə çatırlar. Qan hüceyrələri isə, sinir hüceyrələrinin əksinə olaraq, yalnız 7 mikrometr uzunluğundadırlar. Belə kiçik bir ölçüyə sahib olmaları, onların mikroskopik ölçüdəki kapilyar damarlarda ilişib qalmadan keçə bilmələrini təmin edər. Həmçinin kiçik bir diski xatırladan bu hüceyrələrin hər iki üzünün də batıq olması onların oksigen–karbon alış–verişi üçün maksimum sahəyə sahib olmalarını təmin edər. Bu hüceyrələrin milyonlarçasının hər mm^3 qanda olduğunu düşünsəniz, qaz alış–verişinin edildiyi səth sahəsinin böyüklüyünü təxmin etmək heç də çətin olmaz.

Göz və qulaqlarınızdakı hüceyrələr də formaları etibarilə xüsusiləşiblər. Daxili qulaqdakı ilbizdə kiçik kirpiklərdən ibarət hüceyrələr var. Bunlar səs dalğalarının təsiriylə titrəyər və qulağın içindəki mayenin dalğalanma təzyiqini sinir xəbərdarlığına çevirən bir vəzifəni yerinə yetirirlər. Gözdəki işığa həssas torlu qışa hüceyrələri də vəzifələrini ən yaxşı şəkildə yerinə yetirə biləcək şəkildə dizayn ediləblər. Torlu qışadakı kolbacıqlarda işığa həssas pigmentlər və sinir əlaqəsini daşıyan çox sayda membran var. Bu nizam hər bir kolbacığa işığa qarşı yüksək həssaslıq qazandırır.

Nazik bağırsaqda da vəzifəsinə uyğun formaya sahib, qidaları əmən hüceyrələr var. Hər hüceyrənin üst hissəsi mikroxovcuq adlanan mikro ölçüyə malik yüzlərlə kirpiklə örtülmüşdür. Bu kirpiklərin üzərindəki daşıyıcı molekullar qidalardakı yararlı hissələri qəbul edib, yararsızları qəbul etməzlər. Beləliklə də, qidaların həzm prosesinin bir mərhələsi daha baş verər.

İnsanın bütün hüceyrələrinin tək bir hüceyrənin bölünərək çoxalmasından meydana gəlidiyi unudulmamalıdır. Hüceyrələrin fəaliyyətləri üçün ən uyğun formanı özləri seçdikdən sonra, hələ orqanizm meydana gələrkən bu formaya ahib olduqlarını düşünmək tamamilə məntiqsizlikdir. Bütün bunlar bizə hüceyrələri, funksiyalarını ən səmərəli meydana gətirə biləcəkləri şəkildə, sonsuz ağıl sahibi Allahın yaratdığını açıq şəkildə göstərir.

Hüceyrələr bir–birlərini necə tanıyır?

Hamımız yuxarı sinif və ya universitet illərində insanın yaranması barədə məlumatlar öyrənmişik. Bu məlumatlara görə, əvvəlcə bir ət parçası halındakı rüşeym vaxt keçdikcə müəyyən forma qazanır, hüceyrələrin bir hissəsi qolları, bir hissəsi daxili orqanları, bir hissəsi isə gözləri meydana gətirmək üçün bölünürlər. Hər bir hüceyrə gedəcəyi yeri, hansı orqanı meydana gətirəcəyini, nə qədər çoxalacağını, nə vaxt dayanacağını bilir. Lakin aşağıdakı qeyd olunanlar, bizə rüşeymin forma qazanması əsnasında başqa bir heyvətəməz məlumatı verir:

Bir rüşeymin müxtəlif orqanlarına aid hüceyrələri (mühitdəki kalsium miqdarını azaldaraq) ayırısaq, daha sonra müxtəlif orqanlara aid bu hüceyrələri əlverişli mühitdə yaxşı şəkildə qarışdırsaq, bu hüceyrələr təkrar bir–birləri ilə təmas etdiklərində eyni orqana aid hüceyrələr bir–birlərini **tanıyarlər** və hər orqana aid hüceyrələr ayrı qruplar meydana gətirərlər. (*Prof. Dr. Ahmet Noyan, Yaşamda ve Hekimlikte Fizyoloji, Meteksan Nəşriyyat, Ankara, 1998, 10–cu nəşr, səh. 40*)

Yəni hüceyrələri əvvəlcə bir–birindən ayırıb, sonra yenidən birləşdirsək, eyni orqanı meydana gətirəcək hüceyrələr bir–birlərini tanıyacaq və yenidən birləşəcəklər.

Bəs beynə, sinir sisteminə, gözə, qulağa sahib olmayan bu hüceyrələr bir–birlərini necə tanıyırlar? Müxtəlif molekulların birləşməsi nəticəsində yaranan bu ağıl, şüur sahibi olmayan varlıqlar digər hüceyrələr arasından öz növündən olan hüceyrəni necə seçirlər? Sonradan birləşib bir orqanı meydana gətirəcəklərini haradan bilirlər? Şüursuz molekulların göstərdikləri böyük şüurun mənbəyi nədir?...

Bu şüurun mənbəyi bütün kainatı yoxdan yaradan, aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

Allahın varlıq dəlillərindən danışaraq insanları dinsiz fəlsəfələrin bataqlığından xilas edə bilərsiniz

Darvinistlərin iddiasına görə bütün canlılar nəzarətsiz təsadüflər nəticəsində meydana gəlmişdirlər. Ancaq orqanizminizdəki minlərlə mürəkkəb sistem bu təsadüf sözünü yalanlayır. Bunlardan biri, tək vəzifəsi hüceyrəni hərəkət etdirmək olan kirpiklərin quruluşundakı minlərlə təfərrüatdır.

Bəzi hüceyrələr kirpiklərə bənzəyən vasitə ilə hərəkət edirlər. Məsələn, tənəffüs yollarındakı sabit hüceyrələrin hər biri yüz kipriyə malikdir. Kirpiklər eynilə avarçəkənlər kimi eyni anda hərəkət edərək, hüceyrənin irəliləməsini təmin edirlər.

- Bir kirpik uzunasına kəsildikdə, bunun doqquz ayrı çubuq (mikroborucuq) formalı strukturdan meydana gəldiyi görülür.
- Mikroborucuq adlandırılan bu çubuqlar bir–birinə keçmiş iki ayrı halqadan meydana gəlirlər.
- Bu halqaların biri on üç, digəri on ayrı teldən ibarətdir.
- Mikroborucuqlar tubulin adlı zülallardan meydana gəlirlər.
- Mikroborucuqda, "dinein" adlı zülalə malik xarici qol və daxili qol adlanan iki çıxıntı var. Dinein zülalının vəzifəsi hüceyrələr arasında mühərrik funksiyası yerinə yetirmək və mexaniki güc yaratmaqdır.
- Tubulin zülalını meydana gətirən molekullar, sanki bir kərpic kimi düzülüb, hüceyrədə silindr formasında nizam meydana gətirirlər. Ancaq tubulin molekullarının düzülüşü kərpiclərdən olduqca mürəkkəbdir.
- Kirpiklərin ortasında iki mikroborucuq daha var. Bunlar özlüyündə yaranar və on üç tubulin zolağından meydana gəlirlər.
- Hər bir tubulinin üst tərəfində on ədəd qısa çıxıntı, alt tərəfində isə, on ədəd girinti var. Bu girinti və çıxıntılar bir–birinin içinə keçə biləcək şəkildə yaradılıblar. Beləliklə də, çox möhkəm quruluş meydana gətirirlər. Çox xüsusi bir dizayna sahib bu girinti və çıxıntılardakı ən kiçik pozuqluq hüceyrənin quruluşuna zərər verəcək.

Yuxarıda çox qısa şəkildə və sadə sözlərlə yekunlaşdırdığımız bu hissəciklər tək bir kipriyi meydana gətirir və tək hədəfləri orqanizminizdəki trilyonlarla hüceyrədən birini hərəkət etdirməkdir. Bu günə qədər yaşamış və hələ də yaşayan bütün insanların tənəffüs hüceyrələrinin hər birində belə təfərrüatlı bir sistem var. Üstəlik, bu mürəkkəb və bir çox hissədən ibarət olan sistem, gözlə görə bilməyəcəyimiz qədər kiçik hüceyrənin içindəki bir kipriyin daha da kiçik bünövrələridir. Belə bir müqayisə aparmaqla nə qədər kiçik bir yerdən bəhs edildiyini daha yaxşı anlaya bilərsiniz: yuxarıda qeyd olunan təfərrüatların tək bir saç

telinə sığdırılması insanın qavramayacağı qədər mürəkkəb bir əməliyyat olardı. Ancaq qeyd olunanlar tək bir saç teli ilə müqayisə edilə bilməyəcək qədər kiçik strukturlardır. Allah bizim gözlə görə bilməyəcəyimiz qədər kiçik bir yerə, olduqca sistemli və mürəkkəb bir mexanizm yerləşdirmişdir. Təsadüflərin bir hüceyrəni hərəkət etdirməyi düşünüb, belə bir sistemi yaratmaları və bu qədər kiçik bir yerə sığdırmaları qeyri-mümkündür.

Orqanizminizdəki neftayırma zavodu

Oturduğunuz yerdən qalxıb yeriməyiniz, ayaq üstə dayanmağınız, nəfəs almağınız, gözlərinizi yumub–açmağınız, bir sözlə, həyatda olmağınız üçün lazım olan enerji, hüceyrələrinizdəki mitoxondri adlı stansiyalarda istehsal olunur. Buradakı stansiya bənzətməsinin şişirdilmiş olmadığı mitoxondridə baş verən əməliyyatlar araşdırıldığında açıq şəkildə görülməkdir.

Hüceyrədə enerji istehsalında baş rolunu oksigen oynayır. Oksigenin bir çox köməkçisi var. Enerji istehsalının demək olar ki, hər mərhələsində bir çox fərqli ferment fəaliyyətə keçir. Bir mərhələdə vəzifəsini tamamlayan fermentlər olduqca şüurlu hərəkətlə, növbəti mərhələdə yerlərini başqalarına təhvil verirlər. Beləliklə də, onlarla ara əməliyyat, bu əməliyyatlarda fəaliyyətə keçən yüzlərlə fərqli ferment və sayısız kimyəvi reaksiya sayəsində qidalarda toplanan enerji hüceyrənin işinə yarayacaq hala gətirilir. Bu ferment dəyişiklikləri əsnasında heç bir qarışıqlıq yaşanmaz, ardıcılıqda heç bir dəyişiklik olmaz; bütün işçilər çox intizamlı qrup halında işlərini davam etdirirlər.

Bu halıyla millimetrin 100–də bir hissəsi böyüklüyündəki hüceyrələrimizin içindəki "enerji stansiyası"nın, bir neftayırma zavodundan və ya bir hidroelektrik stansiyasından daha mürəkkəb olduğunu söyləyə bilərik.

Bir neftayırma zavodu, neftin nə olduğunu bilən, xam nefti laboratoriya şərtlərində analiz etmiş və bu texniki məlumatlar əsasında hərəkət edən mühəndislər tərəfindən inşa edilir və işlədilir. Neftin nə olduğunu bilməyən insanların bir neftayırma zavodu inşa edə biləcəklərini düşünməksə qeyri–mümkündür.

Neft istehsalından olduqca mürəkkəb olan canlı hüceyrəsindəki enerji istehsalı da eynilə bilik tələb edir. Amma bir hüceyrənin öyrənmə qabiliyyətinin olduğunu iddia etmək, əlbəttə ki, gülüncdür. O zaman belə bir istehsalı hüceyrə necə həyata keçirir?

Sözün düzü, heç bir hüceyrə bioloji bir funksiyayı, sözün əsl mənasında "öyrənmə" imkanına sahib deyil. Əgər hüceyrə ilk yarandığı anda belə bir funksiyayı yerinə yetirə bilmirsə, daha sonra bunu bacara biləcək qabiliyyəti əldə etmək şansı yoxdur. Çünki enerji istehsalında baş rol oynayan "oksigen"in hüceyrə üzərində korlayıcı təsiri var. Hüceyrə bu xüsusiyyətlərlə birlikdə yaranmaq məcburiyyətindədir. Bu vəziyyət, hüceyrələrin təsadüfən yaranmış ola bilməyəcəklərinin, Uca Allahın onları bir anda yaratdığının dəlillərindən tək cə biridir.

Allah millimetrin 100–də bir hissəsi qədər kiçik bir yerə sığdırdığı bu sənət nümunəsiylə bizə sonsuz gücünü göstərir.

Hüceyrələrinizdəki həyat enerjisi: ATF molekulu

Qidalardan əldə edilən enerji, hüceyrənin həyatını davam etdirməsi üçün lazımi əməliyyatları yerinə yetirməkdə bilavasitə istifadə edilə bilməz. Bu enerji əvvəlcə ATF (adenozintrifosfat) adlı xüsusi bir molekulun içində yerləşdirilər. Sonra da hüceyrənin içində baş verən bütün istehsal proseslərində və daşıma əməliyyatlarında istifadə olunur.

Sakit vəziyyətdəki bir insanın gündə təxminən 45 kq ATF molekuluna ehtiyacı var. Ancaq maraqlıdır ki, günün hər hansı bir anında baxıldıqda orqanizmdəki ATF miqdarı 1 qramı keçməz. Bunun səbəbi ATF molekulunun ehtiyat halında toplanmaması, anlıq istifadə üçün xüsusi paketlər halında hazırlanmasıdır. Ancaq unudulmamalıdır ki, hüceyrədəki həyat bu enerjiyə bağlıdır. Buna görə də, ATF-nin meydana gəlməsi çox sürətli reallaşmalıdır. Necə ki, hər saniyə orqanizminizdəki təxminən 100 trilyon hüceyrənin hər birində, 10 milyon ATF molekulu heç dayanmadan yaradılır.

Bəs bu sürət necə təmin edilir?

Hüceyrə içində enerjiyə ehtiyac olduqda ATF, bünövrəsindəki trifosfat molekulundan sonrakını qoparar, yəni enerji paketinin qapağını açar. Sonuncu fosfatın buraxılmasıyla sərbəst qalan enerji hüceyrə içindəki əməliyyatların asanlıqla həyata keçilməsini təmin edir və bu əməliyyat hər an heyrətamiz sürətlə, heç bir ləngimə olmadan davam edir.

Şübhəsiz ki, yalnız atomlardan ibarət olan bir molekulun, hüceyrə içindəki əməliyyatlar üçün ehtiyac duyulan enerji miqdarını müəyyənləşdirməsi və ona uyğun istehsal yürütməsi qeyri-mümkündür. Bu istehsalın ardıcıl şəkildə baş verə bilməsi üçün ən uyğun paketləşdirmə sistemə sahib olması da təsadüflərin əsəri ola bilməz. Hüceyrəni də, hüceyrə içindəki hər molekulun hərəkətini və istehsalını da yaradan Allah, ATF molekulunu da ən mükəmməl halıyla canlıların xidmətinə vermişdir.

Hüceyrədəki sıx nəqliyyat hərəkətini kim tənzimləyir?

Holci cisimciyi bütün hüceyrələrdə var və yeni sintez edilən zülalların hazırlanmasında və növlərinin seçimi və ayrılmasında əhəmiyyətli rol oynayır.

Hüceyrənin müxtəlif hissələrində olan çox müxtəlif zülallar hüceyrənin başqa bir hissəsi olan endoplazmik şəbəkədə sintez edilirlər. Zülallar sintez edildikdən dəqiqələr sonra endoplazmik şəbəkədən ayrılıb holci cisimciyinə gedərlər. Zülalların yaradıldıqdan sonra bu əməliyyatlardan keçmələrinin çox əhəmiyyətli səbəbləri var. Holci cisimciyində zülallar müxtəlif dəyişikliklərə məruz qalarlar. Məsələn, bəzilərinə karbonhidrat, bəzilərinə isə sulfat, fosfat və yağ turşuları əlavə olunur. Bu dəyişikliklər zülalların növünə və gedəcəkləri yerə görə dəyişər. Holci cisimciyi bu zülalları təmizləyər, növlərinə və gedəcəkləri orqana görə ayırır və paketləyər. Bu paketləri də özü hüceyrənin növünə görə emal edər. Lakin endoplazmatik şəbəkədə sintez edilən minlərlə zülalın biokimyəvi fəaliyyətlərinin bir-birinə qarışmaması üçün bu əməliyyatlar çox həssas şəkildə yerinə yetirilməli və zülallar gedəcəkləri yerə görə istiqamətləndirilməlidirlər. Hüceyrədəki bu nəqliyyat hərəkətini tənzimləyən holci cisimciyidir. Bu kiçik orqanoid apardığı hər əməliyyatda çox böyük şüur göstərir. Özünə gələn zülalları tanıyır, ayırır, ehtiyaclarını müəyyənləşdirir, ehtiyaclarına görə istehsal edir, vəzifələrini müəyyənləşdirir, onları paketləşdirir və bu qədər sıx nəqliyyat hərəkətini tıxac yaranmadan tənzimləyir. Hüceyrəyə və hüceyrəni meydana gətirən bütün hissələrə bu ağılı, qərar vermə və tətbiq etmə qabiliyyətini ilham edən aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

Qaraciyərin nəhəng bir laboratoriya olduğunu bilirsinizmi?

Tam təşəkküllü, son texnologiya ilə təchiz edilmiş bir laboratoriyanın öz-özünə meydana gələ biləcəyini heç kəs iddia etməz. Amma təkamülçülər qaraciyərdə yerləşən bənzərsiz laboratoriya kompleksinin öz-özünə meydana gəldiyinə inanar və bunu dəlil olmadan müdafiə edərlər. Çünki darvinizm insanların aqlını yox edən bir cadu, batil bir dindir.

Qaraciyərinizin tək bir hüceyrəsində 500 fərqli kimyəvi əməliyyat həyata keçirilər. Millisaniyələr (saniyənin mində bir hissəsi) ərzində mükəmməl mərhələlərlə reallaşan bu əməliyyatların əksəriyyəti laboratoriya şərtlərində hələ də təqlid edilə bilmir. Qaraciyər hüceyrələri, yediyimiz qidaların hamısını hüceyrələrimizin istifadə edə biləcəyi enerji olan şəkərə, yəni qlükozaya çevirərlər. İstifadə edilməyən şəkəri yağa çevirib ehtiyat halında saxlayarlar. Şəkər çatışmadıqda isə zülalları və yağları şəkərə çevirib hüceyrələrə verərlər.

Bir sözlə, biz, canımızın istədiyi hər növ yeməyi yeyərkən, qaraciyər bütün bu yeməkləri orqanizminizin ehtiyacına uyğun istifadə edər, çevirər və ya ehtiyat halında saxlayar. Eləcə də, ilk insandan indiyədək trilyonlarla qaraciyər hüceyrəsi eyni şüur və biliklə tamamilə xətasız hərəkət edir.

Orqanizmə zərər verməmək üçün intihar edən hüceyrələr

Canlı orqanizmindəki lazımsız, xətalı və ya xəstə hüceyrələr özlərini öldürürlər. Bir çox hüceyrə özünü yox etmək üçün bəzi zülallar meydana gətirirlər. Lakin hüceyrə orqanizmə faydalı olduğu müddətcə bu zülalı, yəni öz ölüm maşınının istehsalını dayandırır. Hüceyrə xəstələnər, bədxassəli hala çevrilər və ya orqanizmin sağlamlığını təhdid etməyə başlayarsa öldürücü zülallar sərbəst qalar, aktivləşər və hüceyrəni öldürürlər.

Hüceyrənin tam vaxtında və yerində qərar verməsi çox əhəmiyyətlidir. Əks halda, yəni ölüm zülalları, hüceyrə sağlam olduğu halda, hərəkətə keçirildikdə, orqanizmdəki sağlam hüceyrələr dayanmadan öləcək və bu da, canlılığın ölümü ilə nəticələnəcək. Zərərli və xəstə hüceyrələrin yaşamağa davam etmələri isə, yenə canlılığın ölümü ilə nəticələnə biləcək.

İntihar etməyə qərar verən və ölüm zülalını aktivləşdirən hüceyrə əvvəlcə büzülər və özünü ətrafından geri çəkər. Sonra səthində qabarcıqlar meydana gələr və bu hüceyrə qaynaymış kimi bir görünüş meydana gətirər. Sonra hüceyrə nüvəsi və daha sonra isə bütün hüceyrə hissələrə ayrılır.

İntihar edən hüceyrələrin artıqları isə, dərhal ətrafdakı digər hüceyrələr tərəfindən yox edilir. Daha da maraqlı isə, ölü hüceyrələrin hamısının digər hüceyrələr tərəfindən yox edilməməsidir. Bəzi ölü hüceyrələr xüsusi olaraq yox edilməz, çünki bunların orqanizmdəki vəzifələri hələ bitməmişdir. Məsələn, göz bülluru, dəri, dırnaq kimi toxumalar da ölü hüceyrələrdən meydana gələr, amma bunlar orqanizm üçün lazımi olduğu üçün yox edilməzlər. Hüceyrələrin, hansı ölü hüceyrələri yox edərək hansılarını yox etməyəcəklərinə qərar vermələri və bu qərara orqanizmdəki trilyonlarla hüceyrənin tabe olması üzərində düşünülməli olan çox əhəmiyyətli bir mövzudur.

Bir hüceyrəyə belə mühüm bir qərarı verəcək və tətbiq edəcək şüuru qazandıran kimdir? Hansı vəziyyətdə içində olduğu orqanizmə zərər verəcəyini öyrədən kimdir? Eləcə də, bu zərərin qarşısını almağı bu mikroskopik canlıya ilham edən güc kimə məxsusdur?

Burada qeyd olunanlardan görüldüyü kimi, bütün hüceyrələr, canlılığın yaşaya bilməsi üçün ən ideal şəkildə proqramlaşdırılmışdır. O zaman bu proqramın sahibi kimdir?

Təkamülçülər bu fəvqəladə proqramın sahibinin şüursuz, kortəbii təsadüflər olduğuna inanacaq qədər korlaşıblar. Canlılardakı hər təfərrüatda Allahın bənzərsiz yaratması və sonsuz elmi açıq şəkildə əks olunur.

Qaraciyərə yerləşdirilmiş "bakteriya yox etmə maşınları"

Yediyimiz qidalarla, tənəffüs etdiyimiz havayla və daha bir çox yoldan orqanizminizə gözlə görülə bilməyən bir çox bakteriya daxil olar. Orqanizmin fəaliyyət sistemini pozmamaları üçün bunlardan zərərli olanlar təsirsiz hala gətirilməlidirlər. Bunun üçün orqanizminizdə vəzifəsi, yalnız "müdafiə etmək" olan mükəmməl yaddaşa təchiz edilmiş hüceyrələr var. Ancaq orqanizminizin mükəmməl dizaynının bir nümunəsi olaraq müdafiə üçün müxtəlif əlavə tədbirlər də alınmışdır. Bunlardan biri də qan dövranı sistemi içində strateji bir dayanacaq kimi xarakterizə edilə biləcək qaraciyərdə yerləşən müdafiə hüceyrələridir.

Kupfer hüceyrələri olaraq adlandırılan bu hüceyrələr, qan dövranıyla bağırsaqlardan qaraciyərə gələn qandakı zərərli bakteriyaları 0,01 saniyədən daha qısa müddət ərzində həzm edərək, təsirsiz hala gətirirlər. Bu şüursuz hüceyrələr orqanizmə girən çox saydakı bakteriya arasından, insana faydalı olanlarla zərərli olanları necə bir-birindən ayırd edə bilirlər? Necə olub da, hansı xüsusiyyətlərə sahib olduqlarını və orqanizmdə yerinə yetirəcəkləri vəzifələri bilmədən, bəzi bakteriyaları məhv edib, digərlərinə heç bir zərər vermirlər?

Burada üzərində dayanılıb, diqqətli düşünülməli olan əhəmiyyətli bir nöqtə daha var; kupfer hüceyrələrinin qaraciyərə yerləşmiş olması. Niyə orqanizmin başqa bir orqanı deyil, məhz qaraciyər? Məhz burada yenidən orqanizminizdəki mükəmməl yaradılış dəlillərindən biri qarşımıza çıxır. Əgər bu hüceyrələr qaraciyərə deyil, başqa bir orqana yerləşdirilmiş olsaydılar qanın, bakteriyalardan təmizlənməsində bu qədər təsirli ola bilməzdilər. Çünki bakteriyalarla dolu qan, qaraciyərdə təmizləndikdən sonra bütün orqanizmi dolanmaq üçün ümumi qan dövranına daxil olur. Bundan ötrü də, ümumi qan dövranına çatmağı bacaran bakteriya sayı yüzdə birdən azdır.

Sizcə hansı kortəbii təsadüf orqanizmdə daha bir çox orqan olduğu halda, kupfer hüceyrələrinin qaraciyərə yerləşməsini təmin edə bilər? Təxminən yüz trilyon hüceyrədən ibarət olan bir orqanizmdə, hər hansı bir hüceyrənin özü üçün xüsusi bir yer müəyyənləşdirərək oraya yerləşəcək bir şüura sahib olması qeyri-mümkündür. Belə mükəmməl bir plan üçün, çox üstün bir ağıl varlığına ehtiyac var. Bu ağıl, orqanizminizdəki hər nöqtəni ən yaxşı bilən və buna uyğun şəkildə bizi yoxdan yaradan Allaha aiddir.

Müntəzəm surətdə nəfəs alıb–verməyə heç vaxt nəzarət etmirsiniz. Çünki bəzi hüceyrələriniz buna sizin əvəzinizə nəzarət edir

Əgər müntəzəm nəfəs alıb–vermə əməliyyatı bizim nəzarətimizə və diqqətimizə verilmiş olsaydı, nəfəs almağı unutduğumuzda, yuxuya getdiyimizdə və ya başqa bir işlə məşğul olduğumuzda havasızlıqdan ölə bilərdik.

Hər insan üçün həyati əhəmiyyətə sahib olan nəfəs alma əməliyyatı, tənəffüs mərkəzi tərəfindən həyata keçirilir. Bu mərkəz bir mərcimək dənəsi böyüklüyündə olub beynimizin davamı olan "beyinsapı" adlanan yerdədir və başlıca üç qrup sinir hüceyrəsindən ibarətdir:

Birinci qrup hüceyrələr, tənəffüsün təməl ritmini müəyyənləşdirirlər və içimizə hava çəkməyimiz üçün əmr verirlər. Beləliklə də, ehtiyacımız olan havanı içimizə çəkmiş olarıq.

İkinci qrup hüceyrələr isə, tənəffüs prosesinin sürətini və gedişatını müəyyənləşdirirlər. Lakin ikinci qrup hüceyrələr fəaliyyətə keçdikdə, birinci qrup hüceyrələrin fəaliyyətini bir signalla dayandırirlər. Beləliklə də, ağciyərin hava dolu hissəsinə nəzarət edilir və nəfəs alıb–verməyimiz sürətlənər.

Üçüncü qrup hüceyrələr isə, normal tənəffüs prosesində aktiv deyildirlər. Ancaq tez–tez nəfəs alıb–vermək lazım gəldikdə fəaliyyətə keçirlər, qarın əzələlərimizə signal göndərərək tənəffüs prosesinə qoşulmalarını təmin edirlər.

Bütün bu qeyd olunanlar yaşamağımız üçün kifayətdirmi? Xeyr.

Tənəffüs prosesinə kimyəvi cəhətdən də nəzarət edilir. Bizim nəfəs alıb verməyimizin məqsədi qandakı oksigen və karbon miqdarının müəyyən nisbətdə qalmasıdır. Bu nisbətdəki dəyişikliklər isə, tənəffüs mərkəzindəki bir qrup hüceyrəni hərəkətə keçirər və pozulan tənəffüs prosesi normal vəziyyətə qaytarılır.

Qandakı oksigen miqdarının tənəffüs mərkəzinə bilavasitə təsiri yoxdur. O zaman qanda dəyişən oksigen miqdarından necə xəbərdar olur? Burada bir qrup daha fəaliyyətə keçərək möcüzəvi şüur göstərirlər. Beyindən kənarında, şahdamar kimi bəzi böyük damarlarda yerləşən çox həssas reseptorlar, qandakı oksigen miqdarı müəyyən səviyyədən aşağı endikdə tənəffüs mərkəzinə signallar göndərirlər. Beləliklə də, çox həssas dəyişikliklərlə tənəffüs prosesində lazımi düzəlişlər edilir.

Yaşamağımız üçün nə qədər oksigenə ehtiyacımız olduğunu bir qrup hüceyrə necə bilir?

Elmin ancaq son 20 ildə ortaya çıxartdığı bu ağılsız mexanizmdən hüceyrələr ilk insandan indiyədək necə istifadə edirlər?

Üstəlik, bu mexanizm o qədər həssasdır ki, həyatımız boyu oturarkən, qaçarkən və ya yatarkən heç səhv edilməz və orqanizminizdəki 100 trilyon hüceyrəyə hər an tam ehtiyacı olan oksigen daşınar, zərərli olan karbon 4 oksid və hidrogen ionu kimi tullantılar isə dərhal kənarlaşdırılır.

Təkamül nəzəriyyəsinə, fanatik inancla bağlı olan bəzi elm adamları, bütün bu həqiqətləri bildikləri halda, təkəcə materializmə olan bağlılıqları naminə, bu mükəmməliyin kortəbii təsadüflər tərəfindən meydana gətirildiyini iddia edərlər. Halbuki bu mükəmməl nizamın Yaradıcısının sonsuz ağıl sahibi olan Allah olduğu açıq-aydındır.

Sizin edə bilmədiyinizi hüceyrələriniz edə bilər!

Önünüzə toz halına gətirilmiş növbəöv metal qoyulduğunu və bunların hansı metallar olduğunu yoxlamağınızın tələb olunduğunu düşünün. Məqsədəuyğun seçim edə bilərsinizmi?

Bu mövzuda təhsil almış bir insan deyilsinizsə, belə bir seçimi aparmağınız qeyri-mümkündür. Amma sizin kimi şüurlu bir insanın edə bilmədiyi bu əməliyyatı, orqanizminizdəki təxminən 100 trilyon hüceyrənin hər biri, heç çətinlik çəkmədən, düşünmədən, hesablama aparmadan rahatlıqla edə bilirlər. Üstəlik, bu qabiliyyətə təkcə sizin hüceyrələriniz deyil, yer üzündə indiyədək yaşamış və hal-hazırda da yaşayan milyardlarla insanın hər birinin trilyonlarla hüceyrəsi də malikdir.

Orqanizminizdəki bir hüceyrə orqanizm içində ehtiyacı olan dəmiri rahatlıqla seçə bilər və istifadə etmək üçün içinə ala bilər. Eləcə də, fosforu, azotu, oksigeni, natriumu, kaliumu və digərlərini hər an asanlıqla tanıya bilər, istifadə etmək üçün toplaya bilər və ya çoxunu müəyyənləşdirib ehtiyat halında saxlaya bilər. Hətta lazım gəldikdə ehtiyacdan artıq məhsulları hüceyrədən kənarlaşdırma bilər.

Burada dayanıb düşünün. Hüceyrə dediyimiz varlıq zülallardan, molekulardan, atomlardan ibarət olan, millimetrin mində bir hissəsi böyüklüyündədir. Bu varlığın əlləri, qolları, gözləri, qulaqları, beyni yoxdur. Bu varlığın sizin kimi şüuru da yoxdur. O zaman bu seçimi necə edir?

Bu seçim hüceyrələrinizin hər birinə Allah tərəfindən ilham edilir. Kor və şüursuz atomlara, kəskin görüş və şüur tələb edən seçim qabiliyyətini verən sonsuz elm və qüdrət sahibi olan Allahdır.

Hüceyrələrinizin şüurlu iş bölgüsü sayəsində yaşamağa davam edirsiniz!

B12 vitamini həyatın davamı üçün çox əhəmiyyətli bir vitamindir, çünki qan istehsalında istifadə edilir. Çatışmadıqda ölümlə nəticələnən qansızlıq meydana gəlir. Ancaq bu vitamin orqanizm içində təklikdə istifadə edilə bilməz. Məhz buna görə də, mədənin selikli qişası qan istehsalında əhəmiyyətli bir vəzifəsi olan B12 vitamininin sorulmasını təmin edən xüsusi bir maddə ifraz edir. Nazik bağırsağın çox xüsusi bir hissəsində isə, yalnız B12 vitaminini sormağ üçün dizayn olunmuş hüceyrələr var. Burada dayanıb düşünək. Qan, bir çox mürəkkəb əməliyyat nəticəsində, əsasən sümük iliyində hazırlanır. Ancaq sümük ilişi mədədən çox uzaqda yerləşən bir strukturdur. Sümük iliyində ehtiyac duyulan bir vitaminin istifadə edilməsi, mədə hüceyrələrinin ifraz etdiyi bir maddəyə necə bağlı ola bilər? Həmçinin bu vitaminin sorulması vəzifəsini, nazik bağırsağın bir hissəsində yerləşən müəyyən saydakı hüceyrə necə boynuna götürmüşdür?

Bunun üçün mədə hüceyrələri də, nazik bağırsağın əlaqədar hissəsindəki hüceyrələr də məlumat sahibi olmalıdırlar. Özlərindən çox uzaqda reallaşan qanın hazırlanma prosesi barədə bütün incəlikləri bilməlidirlər. Eyni zamanda bunun orqanizm üçün əhəmiyyətini də bilməlidirlər. Bir sözlə, orqanizminizin içindəki qarqaranlıq yerlərdə insanın öyrəndikdə heyrləndiyi sistemlər vəzifə yerinə yetirir, hüceyrələr arasında olduqca şüurlu əməliyyatlar həyata keçirilir.

Şübhəsiz ki, bu kəskin şüur və mükəmməl işləyiş həmin bu hüceyrələrin nəzarətiylə reallaşa bilməz. B12 vitaminini də, onu istifadəyə yararlı hala gətirəcək məlumata sahib hüceyrələri də yaradan, göylərin və yerin Rəbbi olan Allahdır.

Hüceyrələrinizdə baş verən hadisələrin ağıl tələb etdiyini heç düşündünüzümü?

Mədədən bağırsaqlara gələn həzm edilmiş qidaların içində güclü turşular var. Bu vəziyyət on iki barmaq bağırsağ üçün ciddi təhlükə meydana gətirir. Çünki on iki barmaq bağırsağın mədə kimi özünü qoruya biləcək xüsusi bir təbəqəsi yoxdur.

O zaman on iki barmaq bağırsağ bu turşulardan necə zərər görmür? Bu sualın cavabını tapmaq üçün həzm prosesi vaxtı baş verən hadisələri araşdırdığımızda, orqanizmində baş verən heyrətamiz hadisələrlə qarşılaşırıq.

Onikibarmaq bağırsağa mədədən qidalarla birlikdə gələn turşuların nisbəti təhlükəli həddə çatdıqda, bağırsağın divarındakı hüceyrələrdən "sekretin" adlı bir hormon ifraz olunmağa başlayar. Onikibarmaq bağırsağı qoruyan bu sekretin hormonu nazik bağırsağın divarındakı hüceyrələrdə "prosekretin" halında olar. Bu hormon həzm edilmiş qidaların turşu təsiri nəticəsində başqa bir kimyəvi maddə olan sekretinə çevrilir.

Sekretin hormonu qana qarışaraq mədəaltı vəzə gələr və ferment ifraz etməsi üçün mədəaltı vəzi köməyə çağırar. Onikibarmaq bağırsağın təhlükədə olduğunu sekretin hormonu vasitəsilə öyrənən mədəaltı vəzi, "bikarbonat" molekullarını bu yerə göndərir. Bu molekullar mədə turşusunu təsirsiz hala gətirir və onikibarmaq bağırsağı qoruyarlar.

İnsan həyatı üçün əhəmiyyətli olan bu əməliyyatlar necə baş verir? Bağırsağ hüceyrələrinin ehtiyacları olan maddənin mədəaltı vəzdə olduğunu və mədəaltı vəzi hərəkətə keçirəcək maddənin formulunu bilmələri, eləcə də, mədəaltı vəzin də bağırsaqdan gələn mesajı anlayaraq bikarbonat molekullarını ifraz etməyə başlaması möcüzəvi əməliyyatlardır.

Burada bağırsağ hüceyrələri üçün işlədilən "bilmək, xəbərdar olmaq" kimi fellər insan orqanizmində baş verən hadisələri daha yaxşı vurğulamaq üçün istifadə edilir. Yoxsa ağıl sahibi hər insanın da dərk edəcəyi kimi bir hüceyrənin düşünməsi, iradəyə sahib olması və qərarlar verməsi, başqa bir orqanın xüsusiyyətlərindən xəbərdar olması, formullar əmələ gətirə bilməsi qeyri-mümkündür.

Hüceyrələri bu xüsusiyyətlərlə birlikdə yaradan bənzərsiz bir elmin sahibi olan Allahdır. Allah insanlara öz orqanizmlərində yaratdığı bu kimi xüsusiyyətlərlə gücünün sonsuzluğunu göstərir.

Şəkərli bir qida yediyiniz vaxt orqanizminizdə işə düşən nəhəng fabrikdən xəbəriniz varmı?

Əgər ehtiyacınızdan bir qədər artıq şəkərli qida yesəniz, orqanizminizdəki bir sistem qandakı şəkər nisbətinin yüksəlməsinə mane olmaq üçün fəaliyyətə keçər:

1) Əvvəlcə mədəaltı vəzi hüceyrələri, qan mayesindəki yüzlərlə molekul arasından şəkər molekullarını tapar və digərlərindən ayırd edirlər. Bundan savayı, bu molekulların sayının çox və ya az olduğuna qərar verər, sanki şəkər molekullarını sayarlar. Gözü, beyni, əlləri olmayan, gözlə görə bilməyəcəyimiz kiçiklikdəki hüceyrələrin bir mayenin içindəki şəkər molekullarının vəziyyəti haqqında fikir sahibi olması, üzərində düşünülməli bir mövzudur.

2) Əgər mədəaltı vəzi hüceyrələri qanda normadan artıq şəkər olduğunu müəyyənləşdirsələr, bu çox şəkərin ehtiyat halında toplanmasına qərar verərlər. Ancaq bu işi özləri görməz, özlərindən çox uzaqda yerləşən başqa hüceyrələrə etdirərlər.

3) Uzaqdakı bu hüceyrələr özlərinə əks bir əmr gəlmədiyi müddətcə şəkəri ehtiyat halında saxlamaq istəməzlər. Lakin mədəaltı vəzi hüceyrələri, bu hüceyrələrə "şəkəri ehtiyat halında toplamağa başlayın" əmrini daşıyacaq bir hormon göndərər. "İnsulin" adlı bu hormonun formulu, mədəaltı vəzi hüceyrələri ilk meydana gəldikləri andan etibarən DNT-lərində qeyd olunmuşdur.

4) Mədəaltı vəzi hüceyrələrindəki xüsusi "fermentlər" (işçi zülallar) bu formulu oxuyarlar. Oxunan formul əsasında isə, insulin ifraz edirlər. Bu ifraz prosesində hər biri fərqli vəzifələr yerinə yetirən yüzlərlə ferment işləyər.

5) İfraz olunan insulin hormonu, ən etibarlı və ən sürətli nəqliyyat şəbəkəsi olan qan yoluyla hədəf hüceyrələrə çatdırılır.

6) İnsulin hormonunda yazılmış "şəkəri ehtiyat halında toplayın" əmrini oxuyan digər hüceyrələr isə, bu əmrə qeyd-şərtsiz itaət edirlər. Şəkər molekullarının hüceyrələrin içinə keçməsinə təmin edəcək qapılar açılır.

7) Lakin bu qapılar hər şey üçün açılmaz. Şəkəri ehtiyat halında toplayan hüceyrələr qandakı yüzlərlə fərqli molekul arasından tək-cə şəkər molekullarını ayırd edər, tutar və öz içlərinə həbs edirlər.

8) Hüceyrələr özlərinə çatan əmrə heç vaxt itaətsizlik etməzlər. Bu əmri səhv anlamaz, səhv maddələri tutmağa, şəkəri normadan artıq ehtiyat halında toplamağa çalışmazlar. Böyük intizam və fədakarlıq ilə çalışarlar.

Beləliklə də, çox şəkərli bir çay içdiyiniz vaxt, bu fəvqəladə sistem fəaliyyətə keçər və artıq şəkəri orqanizminizdə ehtiyat halında toplayarlar. Əgər bu sistem işləməsəydi, o zaman qanınızdakı şəkər miqdarı sürətlə yüksələr və komaya girərək ölərdiniz. Bu o qədər mükəmməl bir sistemdir ki, lazım gəldikdə tərsinə də çalışa bilər. Əgər qandakı şəkər normadan aşağı ensə, bu dəfə mədəaltı vəzi hüceyrələri tam fərqli bir hormon olan "qlükaqon"u ifraz edirlər. Qlükaqon daha əvvəl şəkəri ehtiyat halında toplayan hüceyrələrə bu dəfə "qana şəkər qarışdırın" əmrini daşıyır. Bu əmrə də itaət edən hüceyrələr ehtiyat halında topladıqları şəkəri geri buraxırlar.

Beynə, sinir sisteminə, gözə, qulağa sahib olmayan hüceyrələr, bu cür böyük hesablamaları və işləri mükəmməl şəkildə icra etməyi necə bacarırlar? Necə ola bilər ki, zülalların və yağ molekullarının birləşməsi nəticəsində yaranan bu şüursuz varlıqlar, insanların belə görə bilməyəcəkləri qədər böyük işlər görə bilərlər. Şüursuz molekulların göstərdikləri bu böyük şüurun mənbəyi nədir? Əlbəttə ki, bu hadisələr, bizə bütün kainata və bütün canlılara hakim olan Allahın varlığını və qüdrətini göstərir.

Qlükozanı, zülalı, natriumu bir–birindən ayırd edə bilən böyrəklər yaradılışın açıq–aydın dəlilidir

Böyrəklərimiz həyatımız boyu orqanizmində dövr edən qanı təmizləyərlər. Süzdükləri maddənin bir hissəsini orqanizmə geri qaytarar, qalanını isə, yararsız olduğu üçün orqanizmdən kənarlaşdırırlar. Görəsən böyrəklərin, zülalı, ürəyi, natriumu, qlükozanı və digərlərini necə bir–birindən ayırd etdiyini bilirsinizmi?

Böyrəklərdə gələn qandakı maddələri süzən yer "yumaqcıq" adlandırılan kapilyar damarlardan ibarət yumaq formasındakı bir strukturur. Buradakı kapilyar damarların, orqanizmi əhatə edən digər kapilyar damarlardan fərqi üç təbəqəylə sarılmış olmasıdır. Məhz bu üç təbəqə böyük diqqətlə, böyrəklərdə hansı maddənin süzülüb atılacağına hansının yenidən qana qarışacağına **qərar verər**. Ancaq oxuduğunuz bu cümlədəki əhəmiyyətli bir incəliyə diqqət yetirin. Bir hüceyrə membranı nəyi meyar qəbul edərək və hansı mexanizmlə özünə gələn mayedəki bütün maddələri ayrı–ayrılıqda müəyyənləşdirib, hansı yerə getməli olduqlarına qərar verər? Böyrəyə gələn qanda qlükoza, bikarbonat, natrium, xlor, sidik cövhəri və kreatin kimi bir çox maddə var. Böyrək bu maddələrin bir hissəsini, bir hissəsinin bir hissəsini orqanizmdən atdığı halda, bir hissəsini də tamamilə qana qaytarar. Bir ət parçası bu maddələrin hansını orqanizmdən nə qədər atacağına necə qərar verə bilir? Bu sualların cavabı, bu ət parçasının mükəmməl yaradılmış olmasındadır.

Yumaqcıqların seçiciliyi mayedəki molekulların elektrik yüklərindən və böyüklüklərindən asılı olaraq müəyyənləşdirilər. Bu o deməkdir ki, yumaqcıqlar, mayedə qarışıq halda olan natriumla qlükozanın molekul kütləsini hesablama və zülalların mənfi elektrik yüklü olduqlarını **müəyyənləşdirmə** qabiliyyətinə malikdirlər. Beləliklə də, orqanizm üçün həyati əhəmiyyətə malik olan zülalların orqanizmdən kənarlaşdırılmayıb, təkrar geri qaytarılması təmin edilmiş olar.

Bəs sizcə kapilyar damarlardan ibarət olan bir struktur olan yumaqcıqlar, nə kimya, nə fizika, nə də biologiya təhsili almalarına baxmayaraq, belə üstün qabiliyyətə necə sahib ola bilirlər? Yumaqcıqlar bu qabiliyyətə sahibdirlər və vəzifələrini mükəmməl şəkildə yerinə yetirirlər, çünki özlərini yaradan Allahın ilhamıyla hərəkət edirlər. Süzdükləri heç bir maddəni təsadüfi olaraq seçməzlər. Əgər belə etsəydilər, bu şüursuz varlıqlar doğru molekulu tapana qədər orqanizmində sağlamlıq şəkildə varlığını davam etdirməsi mümkün olmazdı. Bütün bunlar, Allahın mükəmməl yaratmasının dəlillərindən biridir.

Təzyiqiniz düşəndə orqanizminizdə nələr baş verdiyini bilirsinizmi?

Gün ərzində tez-tez "təzyiqim düşdü" və ya "təzyiqim qalxdı!" sözləriylə qarşılaşırıq. Lakin təzyiqinizi tənzimləmə vəzifəsinin böyrəklərinizə məxsus olduğunu, bəlkə də, heç biriniz bilmirsiniz.

Böyrəklər insan orqanizmindəki bir çox vəzifələriylə yanaşı qan təzyiqini, yəni təzyiqi nizamlama vəzifəsinə də boynuna götürürlər. Qan təzyiqini müəyyənləşdirən ən əhəmiyyətli faktorlardan biri damarların içindəki maye miqdarıdır. Damarların içindəki maye nə qədər çox olsa təzyiq də o qədər yüksəlir və orqanizmdəki bütün orqanlara zərər verir.

Orqanizm, damarlardakı artıq mayeni ürəyin ön kameralarına yerləşdirilmiş reseptorlar sayəsində qəbul edir. Ürəyin, içinə daxil olan yüksək miqdardakı maye ilə gərilməsi nəticəsində ürəkdəki reseptorlar beynə vəziyyətlə əlaqədar siqnallar göndərirlər. Beyin isə bunun müqabilində, böyrəyə gedən damarları nizamlayaraq qanın süzülməsini artırır. Yüksək təzyiq, yəni damarlardakı maye miqdarının artması, insan üçün olduqca təhlükəli vəziyyət meydana gətirir. Əgər bir tədbir alınmasa nəticə ölüm olar. Artan qan təzyiqi ürəyin daha çox gərilməsinə səbəb olar. Bu gərilmə nəticəsində əzələ liflərinin də araları açılır və liflərin içinə həbs edilmiş mesaj molekulları sərbəst qalaraq qana qarışır. Sonra isə, bu mesaj qan yoluyla böyrəklərə çatır. Buna bağlı olaraq, orqanizmdən kənarlaşdırılan maye miqdarı da artır. Beləliklə də, qan təzyiqi normal səviyyəyə enir və ürək sağlam halda döyünməyə davam edir.

Qan təzyiqinin tənzimlənməsində böyrəyin sahib olduğu rol bununla da bitməz. Təzyiq aşağı olduqda isə, böyrəkdə çox xüsusi quruluşa malik bir hüceyrə olan YQA-dan "renin" adlı bir maddə ifraz olunur. Lakin bu maddə bilavasitə təzyiqi yüksəldə bilməz. Bu maddə ifraz olunduğu yerdən olduqca fərqli bir yerdən, qaraciyərdən ifraz olunan "angiotenzin" adlı bir molekul birləşərək "angiotenzin-1" molekuluna çevrilir. Ancaq bu yaranan hormonların da təzyiq üzərində çox ciddi təsiri yoxdur. Qan dövranında iştirak edən bu hormon daha sonra yenə fərqli bir orqanda, ağciyərdə olan "AÇF" adlı və yalnız "angiotenzin-1" molekulunu parçalamağa yarayan bir ferment vasitəsilə daha fərqli bir molekul olan "angiotenzin-2" molekuluna çevrilir.

Məhz damarlar üzərində təsir göstərən təzyiqi normal səviyyəyə yüksəldəcək əsl hormon da son mərhələdə əmələ gətirilən bu molekuldur. Bu molekul meydana gəlməsə, özündən əvvəl ifraz olunmuş heç bir hormonun təzyiq üzərində bir təsiri olmayacaq. Angiotenzin-2 molekulunu yenə yalnız özünü birləşmək üçün damar səthində yerləşən reseptorlarla birləşdikdən sonra damarların büzülməsini və təzyiqin yüksəlməsini təmin edir.

Burada diqqət yetirilməli olan ən əhəmiyyətli xüsüs, bu maddələrin təsirlərinin birlərindən asılı olmasıdır. Birinin olmaması digərinin də olmaması deməkdir. Belə olan halda, tək bir mərhələsinin belə təsadüflərlə meydana gəlməsi mümkün olmayan belə bir sistemin bütün hissələrinin eyni anda, eyni orqanizmdə təsadüflərlə meydana gəlməsi qeyri-mümkündür. Təsadüflərin böyrəklərə anlama qabiliyyətini, tədbir görmək üçün lazımi qərar vermə səlahiyyətini qazandıra bilməyəcəyi isə, danılmazdır. Bütün bu təfərrüatlı strukturların eyni anda mövcud olması, onların Allah tərəfindən yaradılmış olduqlarının açıq göstəricisidir.

Qan dövranı sistemindəki şüur

Orqanizm toxumalarının qidalana bilmələri üçün lazım olan ən əhəmiyyətli maddələrdən biri oksigendir. Bundan ötrü də, toxumalara fasiləsiz surətdə kifayət miqdarda oksigen çatdırılmalıdır. Orqanizm içindəki mükəmməl sistemin ən əhəmiyyətli hissələrindən biri olan qan dövranı sistemi, bu oksigen daşıma vəzifəsini mükəmməl şəkildə yerinə yetirər. Toxumalardakı oksigen miqdarı azaldıqda, toxumaya gedən qan axınında dərhal avtomatik şəkildə nəzərə çarpan artım müşahidə olunur. Hətta lazımı vəziyyətlərdə, qan axımının yeddi dəfə artdığı məlumdur.

Bu sistemin hissələri, heç bir şüura, biliyə və ya qərar vermə mexanizminə sahib olmayan toxumalar, hüceyrələr, qan damarları, zülallardır. Elə isə, qan dövranı sistemində toxumalardakı oksigen miqdarının azaldığını xəbər verən, ona qan axımını sürətləndirməsini əmr edən, təhlükə aradan qaldırıldıqda isə, qan axımını əvvəlki vəziyyətinə geri qaytaran bilik, ağıl və qərar vermə qabiliyyəti kimə məxusdur? Hansı hüceyrəyə hansı xəbərin çatdırılacağını müəyyənləşdirən, hüceyrələrin anlayacağı bir dillə bu mesajı çatdıran nədir? Və ya mesaj qəbul edən hüceyrələr, bu mesajı necə oxuyub anlayaraq gələn əmri icra edirlər? Bir hüceyrənin oxuma və anlama qabiliyyətinin olması qeyri-mümkündür. Bu mövzuda daha bir çox incəlik nəzərdən keçirilə bilər, lakin nəticə həmişə eyni olacaq: Orqanizmin içində, bu əməliyyatları yerinə yetirə biləcək, qandakı oksigen miqdarını tənzimləyə biləcək şüur yoxdur. İnsanın özü belə, çox vaxt belə bir mexanizmin varlığından xəbərsiz yaşayır.

Kainatda mövcud olan canlı və cansız bütün varlıqlar kimi orqanizminizdəki bütün strukturlar və sistemlər də Allahın əmriylə hərəkət edirlər. Bütün canlıların orqanizmlərində, orqanlarından hüceyrələrinə, zülallarından molekullarına qədər hər zərrələrində görülən şüur, Allahın yaratmasının bir əsəridir.

O, Yaradan, (ən gözəl biçimdə) mükəmməl var edən, forma və surət verən Allahdır. Ən gözəl adlar Ona məxsusdur. Göylərdə və yerdə olanların hamısı Onu təqdis edir. O, Əzizdir, Hakimdir. (Həşr surəsi, 24)

Damarların genişlənməsini təmin edən möcüzəvi molekul: azot oksidi

1998-ci ildə Nobel fiziologiya və tibb mükafatını bölüşən üç elm adamı damarda ifraz olunan azot oksidi (NO) adlı molekulun genişləndirici xüsusiyyətə malik olduğunu kəşf etdilər. Bu molekul sayəsində damarların divar gərginliyi qaydaya salınır. Lakin azot oksidi bu işi tək başına yerinə yetirməz. O, damar divarlarının genişləndirilməsində vasitəçi kimi vəzifə yerinə yetirər.

Bu əməliyyat ardıcılığının necə meydana gəldiyini daha yaxşı anlamaq üçün yandakı sxemə nəzər yetirə bilərsiniz. Damarların genişlənməsi üçün əvvəlcə qanda olan bəzi xəbərdarlıq ötürən hormonlar fəaliyyətə keçirlər. Bunlar damar membranındakı reseptorlara bağlanaraq bu əməliyyatı başladılar. Bunu ilk domino daşının düşməsiylə digər bütün daşların bir-birinə təsir göstərərək növbəylə düşməsinə bənzədə bilərik. İlk daş hərəkətə keçdikdən, yəni qandakı xəbərdarlıq ötürən hormon damar membranındakı reseptorlara bağlandıqdan dərhal sonra hüceyrə membranı nə etməli olduğunu "anlayar" və azot oksidi ifraz etməyə başlayar. İfraz olunduqları anda nə etməli olduqlarını "bilən" azot oksid molekullarından bəziləri sürətlə damarların sayə əzələlərinin hüceyrələrinə gəlirlər. Burada hüceyrələrə girərək QTF adlı fermentlə birləşirlər. Bu, ikinci mərhələdir. Lakin damarın genişlənməsi üçün növbəti mərhələyə keçilməlidir. Azot oksidi QTF ilə birləşdikdən sonra sQMF adlı bir başqa ferment ifraz olunmağa başlayar. Əlbəttə ki, ifraz olunan bu yeni maddənin də bu əməliyyat ardıcılığında bir vəzifəsi var və bunu yerinə yetirmək üçün miozinə gedərək onu hərəkətə keçirər. Miozin, əzələ hüceyrələrinin yığılıb-boşalması üçün lazımi bir faktordur. Artıq son mərhələyə gəlinmişdir. Miozinin də hərəkətə keçməsiylə son daş da düşər və əzələ hüceyrələri genişlənər.

İndi bütün bu mərhələləri yenidən zehninizdə canlandırın. Diqqət yetirilsə, bu əməliyyatda rol alan hormon və hüceyrələr şüurlu şəkildə hərəkət edirlər. Qandakı xəbərdarlıq ötürən hormonlar damar membranında özləri üçün uyğun yerə gedərək, o yerə təsir göstərirlər və bu əməliyyatı başladılar. Bundan sonrakı əməliyyatlarda da eyni şüur müşahidə edilir. Hər xəbərdarlıq, qarqaranlıq insan orqanizmi içində əsla yolunu azmadan, həmişə doğru yerə gedərək müvəffəqiyyətli nəticə əldə edər.

Bəs hüceyrələr, hormonlar və molekulların bu şüurlu hərəkətləri necə baş verir? Bu şüur özlərinə məxsus ola bilərmi? Əlbəttə ki, ola bilməz. Amma bir hüceyrənin nə vaxt, nə ifraz edəcəyini ona bildirən, hormonun və ya molekulun doğru ünvanı gedə bilməsi üçün onlara yolu göstərən, ünvanın doğru olduğunu bildirən, bir sözlə, bütün bunları istiqamətləndirən ağıla və şüura ehtiyac var. Bu sonsuz ağıl, hüceyrəni, hormonları, molekulları yaradan, necə hərəkət etməli olduqlarını onlara ilham edən Allaha məxsusdur.

Darvinizmin nə qədər böyük cəfəngiyat olduğunu görmək üçün yalnız bir nümunə kifayət edər!

Darvinizm təsadüfən meydana gələn milyonlarla hadisənin, cansız maddələri canlandırdığını, mükəmməl şəkildə işləyən, mükəmməl dizayna sahib strukturları meydana gətirdiyini irəli sürən, olduqca məntiqsiz bir iddiadır. Darvinizmin nə qədər böyük cəfəngiyat görmək üçün bu nümunəni oxumağınız belə kifayətdir.

Qandakı daşıyıcı zülallardan biri olan albumin, xolesterin kimi yağları, hormonları, zəhərli öd kisəsi maddəsini və penisillin kimi dərmanları özünə bağlayar. Daha sonra qanla birlikdə orqanizmdə dolanaraq, topladığı zəhərləri qaraciyərdə zərərsiz hala gətirilmək üçün buraxar, qida maddələrini və hormonları isə lazım olduqları yerlərə aparar.

İndi bir düşünün və özünüzə bu sualları verin:

- Albumin kimi atomlardan meydana gəlmiş, heç bir biliyi, şüuru olmayan bir molekul, yağları, zəhərləri, dərmanları, qida maddələrini bir-birindən necə ayırd edə bilər?
- Üstəlik, qaraciyəri, ödü, mədəni tanıyıb, daşdığı maddələri xətasız şəkildə, yanılmadan, heç səhv etmədən hər dəfə doğru yerə və ehtiyac olduğu qədər necə buraxa bilər?

Qanda daşınan zəhərli maddələri, dərman və qida maddələrini mikroskopda görsəniz (tibb təhsili almayıbsınızsa) bunları siz belə bir-birindən ayırd edə bilməzsiniz. Hansı orqana hansının nə qədər miqdarda buraxılmalı olduğunu isə qətiyyənlə müəyyənləşdirə bilməzsiniz.

İnsanların böyük hissəsinin xüsusi təhsil almadıqca bilməyəcəkləri bu məlumatları, şüursuz bir neçə atomun birləşməsindən ibarət olan albumin molekulu bilir və milyonlarla ildir ki, bütün insanların orqanizmində vəzifəsini mükəmməl şəkildə yerinə yetirir. Şübhəsiz ki, "bir atom qrupunun" belə şüur göstərə bilməsi, Allahın sonsuz qüdrəti və elmi ilə baş verir.

Sizin məbudunuz yalnız Özündən başqa heç bir məbud olmayan Allahdır. O, elm ilə hər şeyi əhatə edir. (Taha surəsi, 98)

Orqanizminizdəki hər bir zülal mükəmməl dizayna və əvəzolunmaz funksiyalara malikdir!

Təsadüflərin yaratma gücünün olmadığını göstərmək üçün ən təsirli üsul Allahın varlıq dəlillərindən danışmaqdır. Öz orqanizmindən bir nümunə verək.

Ayaq üstə dayanmaqdan, qolumuzu qaldırmağa qədər hər cür hərəkəti əzələlərimiz sayəsində edirik. Bu hərəkətləri edə bilməyimiz üçün əzələ hüceyrələrimizə fasiləsiz şəkildə oksigen axımı olmalıdır. Əzələ hüceyrələrinə oksigen daşıma əməliyyatını da orqanizmdəki zülallardan biri olan mioqlobin boynuna götürmüşdür. Mioqlobin qanda oksigen daşımaq vəzifəsini yerinə yetirən hemoqlobin adlı başqa bir zülal adətən çox bənzəyir. Ancaq mioqlobin hemoqlobindən fərqli olaraq təkə bir oksigen tutma potensialına malikdir. Mioqlobinin bu xüsusiyyəti sayəsində oksigen əzələlərə yavaş-yavaş müəyyən miqdarda daşınar.

Bir anlıq, qanda oksigen daşıyan hemoqlobinlə əzələlərdə oksigen daşıyan mioqlobinin yer dəyişdiriyini düşünək. Belə olan halda, mioqlobin orqanizm üçün lazım olan oksigeni ağciyərlərdən daşımaq üçün kifayət etməyəcək. Digər tərəfdən hemoqlobin də əzələ toxumalarına normadan artıq oksigeni, üstəlik, ani olaraq buraxacaq. Belə olduqda isə, bütün orqanizmin tarazlığı pozulacaq. Ancaq belə bir şey olmaz və bu iki zülal daim doğru yerdə olar. Bu sayədə rahatlıqla nəfəs alar, istədiyimiz kimi hərəkət edə bilərik.

Hemoqlobin və mioqlobin insan orqanizmindəki zülallardan yalnız ikisidir. Orqanizmdəki digər zülallar da eynilə tam ehtiyac duyulan xüsusiyyətlərdə və ehtiyac duyulan yerlərdə sintez olunurlar. Bu nümunələrdən görüldüyü kimi insan orqanizmi, təsadüfən yaranması qeyri-mümkün olan, mükəmməl yaradılışa malikdir. Bu yaradılışın sahibi, bütün aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

Heç yaradan da yarada bilməyən kimi ola bilərmiz? Artıq öyüd alıb düşünməyəcəksinizmi? (Nəhl surəsi, 17)

Xətalı müəyyənləşdirən fermentlər

Orqanizmin məlumat bankı olan DNT-də bəzi hallarda xarici təsirlər nəticəsində bəzi xətlər meydana gələ bilər. Ancaq bu xətlər DNT-yə nəzarət mexanizmləri tərəfindən vaxt itirilmədən aradan qaldırılır. Bu əməliyyatı reallaşdıranlar da yenə DNT-dəki məlumatlar əsasında sintez olunmuş fermentlərdir.

Düzəltmə əməliyyatı bir neçə mərhələdən ibarətdir:

1) Zədələnən DNT zolağının xətalı hissəsi DNT nukleaza adlı ferment tərəfindən müəyyənləşdirilir.

2) DNT nukleaza fermenti müəyyənləşdirdiyi xətalı hissəni qopardar. Beləliklə də, DNT-də bir boşluq meydana gəlir.

3) Başqa bir ferment olan DNT polimeraza, sağlam surətdən doğru məlumatı alaraq boş yerə doğru məlumatı yerləşdirir.

4) Lakin əməliyyat bununla bitməz. Düzəltmə əməliyyatının getdiyi yerdəki şəkər-fosfat zolağı üzərində qopuq meydana gəlmişdir. Bu qopuqluq isə, DNT liqaz fermenti tərəfindən təmir edilir.

Gördükləri işlərdən də aydın olduğu kimi, DNT-dəki xətlərin düzəldilməsində vəzifə alan fermentlər bir çox xüsusiyyətə eyni anda sahib olmalıdırlar. Xətləri müəyyənləşdirə bilmələri üçün DNT-ni çox yaxşı tanımalıdırlar. Həmçinin doğru məlumatı haradan almalı və yaranan boşluğu necə doldurmalı olduqlarını da bilməlidirlər.

İşin ən maraqlı tərəfi isə, DNT-nin həm istehsalını təmin edən, həm də quruluşuna nəzarət edən bu fermentlərin, yenə DNT-də yazılmış məlumatlar əsasında və DNT-nin əmr və nəzarəti altında əmələ gətirilmiş zülallar olmasıdır. Ortada iç-içə keçmiş elə möhtəşəm bir sistem vardır ki, belə bir sistemin ardıcıl təsadüflərlə bu hala gəlməsi əsla mümkün deyil. Çünki fermentin olması üçün DNT-nin olması, DNT-nin olması üçün də fermentin olması, hər ikisinin olması üçünsə hüceyrənin də, membranından digər bütün mürəkkəb orqanoidlərinə qədər tam şəkildə mövcud olmalıdırlar.

Canlıların ardıcıl baş verən "faydalı təsadüflər" nəticəsində "yavaş-yavaş" əmələ gəldiklərini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi, həmin bu DNT-ferment paradoksu tərəfindən qəti surətdə yalanlanılır. Çünki DNT və ferment eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə Rəbbimizin qüdrətli yaratmasını göstərir.

*Göylərdə və yerdə kim varsa, Ona məxsusdur. Hamısı Ona könüllü surətdə təzim edir.
(Rum surəsi, 26)*

Darvinizmə inanmaq uşaq nağıllarının həqiqət olduğuna inanmaq qədər böyük məntiqsizlikdir

Aşağıda gördüyünüz cədvəldəki hərflər təsadüfən düzülməyiblər. Bu hərflər əslində qanınızda oksigen daşımaq vəzifəsini yerinə yetirən hemoqlobin zülalının tərifinin bir hissəsidir. Bu tərif, orqanizmlə əlaqədar bütün məlumatların olduğu DNT-də yazılmışdır. Hemoqlobin ifraz olunması lazım olduqda, DNT-dəki milyardlarla hərf arasından bu hərflər seçilər. Bu seçim əməliyyatını RNT-polimeraza adındakı ferment aparar. Bu ferment o qədər diqqətli və həssasdır ki, heç vaxt oxumaq və doğru hərfləri seçmək məsələsində səhvliyə yol verməz. Hər dəfə milyardlarla hərf arasından doğru olanları seçər.

Doğru hərfləri seçərək zülalın tərifini aldıqdan sonra istehsal üçün, hüceyrə içindəki istehsal mərkəzinə, yəni ribosoma gedər.

Ribosom da, bu tərifini eyni həssaslıqla diqqətli şəkildə oxuyar, anlayar və dərhal mükəmməl şəkildə ifraz edər.

Bu, olduqca qabaqcıl texnologiyaya sahib bir göydələnin planının memarlar və mühəndislər tərəfindən qurulduqdan sonra, inşasının həyata keçirilməsi üçün əlaqədar mütəxəssis və texniklərə əmanət edilməsi kimi planlı və mütəşəkkil bir hadisədir.

Darvinistlər isə, gözlə görülməyəcək qədər kiçik bir yerdə yaranan bu yüksək səviyyəli təşkilatın, təsadüfən meydana gəldiyini iddia edirlər. Cansız, kor və şüursuz atomlardan ibarət olan molekulların daim ağıl göstərərək, mükəmməl bir planın və nizamın nəzarətçiləri və tətbiqçiləri olduğunu iddia edirlər.

Darvinizmin bu iddialarına inanmaq, uşaq nağıllarının həqiqət olduğuna inanmaq qədər məntiqsiz və inanılmazdır. Lakin darvinizm cadu və hipnoz üsullarından istifadə edərək, bir çox insanı aldatmış və şüurunu bağlamışdır.

Bilik, şüur və bacarıq sahibi fermentlər

Bir hüceyrədə müəyyən zülalın ifraz olunması lazım gəldikdə, RNT–polimeraza adlı ferment, hüceyrənin məlumat bankı olan DNT–yə gedər və DNT–dən ifraz olunacaq zülalla əlaqədar məlumatları taparaq bir surətini götürər. Ancaq bəzən zülalla əlaqədar məlumatlar DNT–nin fərqli hissələrində dağınıq halda olar. Bundan ötrü də, RNT–polimeraza fermenti məlumatın başladığı yerdən bitdiyi yerə qədər olan hissənin surətini çıxartdığı təqdirdə, arada işinə yaramayan yerlərin də surətini çıxartmış olar. Arada lazımsız məlumatların olması isə, fərqli və faydasız bir zülalın sintezinə səbəb olacaq. Məhz bu mərhələdə "splaysinq" adlı fermentlər köməyə gələr və böyük məharətlə yüz minlərlə məlumat arasından lazımsız olanları seçib çıxardaraq, qalan zəncirləri bir–birlərinə birləşdirirlər.

RNT–nin splaysinqi adlandırılan bu əməliyyatda, bir neçə atomun birləşməsiylə meydana gələn molekullar, çox şüurlu davranış sərgiləyirlər. Sanki bir redaktor kimi çalışaraq, yazıdakı çatışmazlıqları, səhvləri düzəldirlər. Bu atomlar, RNT–polimerazanın hansı zülalı yaratmağa çalışdığını bilir, bu zülalın yaranması üçün lazımı və lazımsız məlumatları bir–birindən ayırd edə bilir, üstəlik, yüz minlərlə məlumat arasından heç səhv etmədən bu işi görə bilirlər. Eləcə də, hər dəfə özlərinə ehtiyac duyulduqda bunu dərhal anlayaraq heç gecikmədən hadisə yerinə gəlib vəzifələrinə başlayırlar.

Burada qeyd olunanlar, hüceyrənin içində baş verən milyonlarla hadisədən təkə birinin, kiçik bir mərhələsidir. Bu şüuru, məlumatı, ağılı, bacarığı, məsuliyyət hissini və əməkdaşlıq tələb edən davranışları şüursuz atomların göstərmələri qeyri–mümkündür.

Lakin təkamülçülər, təbiətin belə mükəmməl sistemi, təsadüfən meydana gətirdiyini iddia edəcək qədər məntiqə, ağıla və elmə qarşı çıxırlar. İnanılması qeyri–mümkün şeylərə inanan təkamülçülər təbiətin möcüzələr meydana gətirdiyini, şüursuz atomları təsadüfən şüur və ağılla hərəkət etdirdiyini iddia edirlər.

Lakin təkamülçülər yanılırlar. Bütün bu şüurlu və planlı işlərin təşkilatçısı və nəzarətçisi Allahdır.

O, göyləri və yeri ədalətlə yaratdı, sizə surət verib onları gözəl şəkllə saldı. Dönüş də Onadır. (Təğabun surəsi, 3)

Sümük hüceyrələrinin istehsal planlaşdırma qabiliyyətləri

Sümüklərimiz ilk yaranmağa başladıkları vaxt, qığırdaq kimi ortaya çıxarlar. Vaxt keçdikcə bu qığırdağın daxili hissəsi sərtləşməyə başlayar. Daha sonra qığırdaq toxuma, qan damarlarıyla birlikdə osteoblast və osteoklast adlı xüsusi sümük hüceyrələri tərəfindən əhatə olunmağa başlayar. Osteoklast hüceyrələrinin vəzifəsi sərtləşmiş qığırdaq toxumada oyuqlar açmaqdır. Bunu ifraz etdikləri xüsusi fermentlər sayəsində edərlər. Osteoklastların sümükdə apardığı məhv etmə əməliyyatı zamanı, osteoblast hüceyrələri də boş dayanmaz və skeleti meydana gətirmək üçün, sümük strukturu meydana gətirməyə başlayarlar.

Bu iki hüceyrə qrupunun ortaq fəaliyyəti nəticəsində sümüklər böyüyərək skeleti meydana gətirər.

Uşaqlıq dövründə osteoblastların işi daha çətin, çünki böyümə prosesi olduqca sürətli getdiyindən sümük yaranması, sümük məhvindən daha çox olmalıdır. Ancaq skelet müəyyən yetkinləşmə səviyyəsinə çatdıqdan sonra yaratma və məhv etmə prosesləri tarazlanmağa başlayar.

Hər insanda sümüklərdə olan bu hüceyrələr eyni vəzifələri yəinə yetirərlər. Hər bir sümüyün səthini necə əmələ gətirəcəklərini bilirlər. Kəllə sümükləriylə bud sümüyü arasındakı fərqləri bilərək bu sümüklərə necə forma verəcəklərini, nə vaxt uzanmalarının dayanacağını, naziklik və qalınlıqlarının necə olacağını bilirlər. Uşaqlıq dövründən də xəbərdardırlar. Bu dövrdə daha çox işləri olduğunu bilərək hərəkət edərlər.

Bu əməliyyatlar daim eyni ardıcılıqla gedər. Hər hüceyrə qrupu tam lazım olduğu vaxtda aktivləşər. Bu planlı yaranma prosesi sayəsində bütün sümüklər vəzifələrini ən yaxşı şəkildə yerinə yetirə biləcək quruluşa və formaya malik olurlar.

Sümük hüceyrələri bu istehsal və planlama qabiliyyətlərini necə qazanıblar? Şüursuz atomlardan ibarət olan bir hüceyrə plan qura bilməz. Qərar verə bilməz. Orqanizmdəki tarazlıqlardan xəbərdar ola bilməz. Ehtiyacları müəyyənləşdirib tədbir ala bilməz. Lakin insan orqanizmindəki trilyonlarla hüceyrənin hər biri şüurlu bir insan kimi hərəkət edir, hətta insandan daha böyük ağıl göstərir. Bu vəziyyət hüceyrələrin üstün bir güc tərəfindən idarə olunduqlarını və istiqamətləndirildiklərini göstərir. Hüceyrələrə nələr edəcəklərini ilham edən böyük qüdrət sahibi olan Allahdır.

Yaradılmışlar arasındakı möhtəşəm uyğunluq darvinizmi yalanlayır

Darvinizmə görə hər şey təsadüflərin və xaosun məhsuludur. Halbuki bütün kainatda elə mükəmməl nizam, möhtəşəm uyğunluq və həssas tarazlıq vardır ki, darvinistlərin "təsadüf" iddiaları yerlə–yeksan olur. Orqanizminizin gözlə belə görə bilməyəcəyiniz bir incəliyindəki uyğunluq və dizayn, sizə bu həqiqəti göstərəcək: qanımıza qırmızı rəngini verən eritrositlər, yəni qırmızı qan hüceyrələridir. Qırmızı qan hüceyrələri yastı disklərə bənzəyərlər və olduqca elastikdirlər. Bu xüsusiyyətlərinin, insan həyatı üçün olduqca böyük əhəmiyyəti var.

Qırmızı qan hüceyrələrinin bu elastikliyi olmasaydı, orqanizmin bir çox nöqtəsində ilişib qalardılar. Çünki qırmızı qan hüceyrələrinin diametri, içində gəzdikləri damarların diametrindən demək olar ki, iki dəfə artıqdır. Lakin elastiklikləri sayəsində bu bir problem meydana gətirməz və damarların içində rahatlıqla hərəkət edərlər.

Əgər qırmızı qan hüceyrələri bu elastikliyə sahib olmasaydı nə baş verərdi?

Şəkər xəstəliyində belə bir problem yaşanır. Şəkər xəstələrinin qan hüceyrələri ümumiyyətlə elastikliyi itirər və gözlərini meydana gətirən həssas toxumalar elastik olmayan qan hüceyrələri tərəfindən tıxanar. Bu tıxanmanın nəticəsi isə korluqdur.

Görüldüyü kimi, canlılarda mövcud olan hər struktur və hər sistem təsadüflərə imkan verməyəcək qədər həssas, bir–biriylə uyğun və balanslıdır. Çünki hər birini, üstün güc və elm sahibi olan Allah yaratmışdır.

Yeddi göyü bir–biriylə tam uyğunluq içində təbəqələr şəklində quran Odur. Sən Mərhəmətli Allahın yaratdığında qətiyyən bir uyuşmazlıq tapmazsan. Bir gözünü gəzdir bax, heç hər hansı bir çat görürsənmi? Sonra gözünü iki dəfə də gəzdir. Göz zəlil və yorğun halda özünə tərəf dönəcəkdir. (Mülk surəsi, 3–4)

Qandakı oksigen ovçusu hemoqlobinlər

Oksigen orqanizmindəki bütün hüceyrələrə qandakı qırmızı qan hüceyrəsi hüceyrələri tərəfindən daşınar. Oksigen molekulları qanda sərbəst halda dolanarkən qırmızı qan hüceyrələri oksigen molekullarını tutmalıdırlar. Bu tutma əməliyyatını aparan isə, qırmızı qan hüceyrələrindəki hemoqlobin adlı zülaldır.

Qırmızı qan hüceyrələri, hemoqlobini daşıya bilmək üçün xüsusi olaraq dizayn olunublar. Hemoqlobin qırmızı qan hüceyrəsinin 90%-ni əhatə edər və bundan ötrü də, qırmızı qan hüceyrəsinin içindən digər hüceyrələrdə olan nüvə, mitoxondri kimi orqanoidlər çıxardılmışdır. Bu sayədə hemoqlobin kifayət qədər oksigen tuta bilər.

Hemoqlobin, oksigeni qətiyyənlə ona təmas etmədən bir maşa ilə tutarmış kimi tutar. Çünki oksigen atomları ilə təmas etdiyi təqdirdə hemoqlobin yanar və bunun nəticəsində oksigen digər hüceyrələrə çatdırıla bilməz.

Ancaq normalda hemoqlobinin, oksigeni ona heç toxunmadan tuta biləcəyi şəkildə yaradılmış xüsusi sistemi sayəsində belə bir təhlükə yaşamaz.

Hemoqlobinin oksigen tutma mexanizmi belədir: Hemoqlobin dörd fərqli zülalın birləşməsindən meydana gəlmişdir və bu dörd zülalda dəmir atomu daşıyan xüsusi hissələr var. Dəmir atomlarını daşıyan hissələr "hem qrupları" adlandırılır. Məhz bu "hem qrupları" hemoqlobində oksigeni tutmaq üçün xüsusi qabiliyyətə sahib xüsusi maşalardır. "Hem qrupları"nın oksigenə təmas etmədən bir maşa kimi oksigeni tutub, ehtiyac duyulan toxumalara aparıb buraxması üçün molekulun içində xüsusi qatlanmalar və bucaqlar var. Bu xüsusi bağlanma vaxtı, bu bucaqlar müəyyən nisbətdə dəyişər.

Görüldüyü kimi, orqanizmin gözlə görülə bilməyəcək qədər kiçik hissələri arasında da olduqca mükəmməl uyğunluq var. Belə bir uyğunluğun təsadüfən yaranması qətiyyənlə mümkün deyil. Qırmızı qan hüceyrələrinin içini boşaldaraq hemoqlobinə yer açan, hemoqlobinin yanmaması üçün oksigenləri tuta biləcəyi yanmaz maşaları yaradan, hemoqlobini oksigen ovçusu olacaq şəkildə proqramlaşdıran, hemoqlobinin oksigen molekullarını tanımasını və digərlərindən ayırd etməsini təmin edən, tutduğu oksigen molekullarını hansı yerlərə buraxmalı olduğunu hemoqlobinə göstərən təsadüflər deyil. Bunu iddia etmək ağılsızlıq və məntiqsizlikdir. Bütün bunlar Allahın varlığının, yaratmasının, sonsuz elminin və aqlının bir göstəricisidir.

Tənəffüs yollarında düzgün istiqamət müəyyənləşdirən kirpiklər

Nəfəs alarkən əslində havayla birlikdə bir çox tozu da udmuş olarıq. Ancaq orqanizm üçün zərərli olan bir çox maddə ağciyərlərə çata bilmədən müəyyən təhlükəsizlik qapılarında tutularaq təsirsiz hala gətirilər.

Burundan bronxlara qədər bütün tənəffüs yollarının səthi mukus (selikli qişa) adlı təbəqəylə örtülmüşdür. Tənəffüs yollarının səthini nəmləndirici xüsusiyyətə sahib olan bu maddə, havayla birlikdə tənəffüs edilən toz kimi kiçik maddələri tutaraq, ağciyəərə girmələrinə mane olar. Ancaq bu xarici maddələrin mukus (selikli qişa) tərəfindən tutulduqdan sonra, tənəffüs yollarında toplanmaması üçün, onlar çölə atılmalıdırlar. Bunun üçün də digər bir təhlükəsizlik mexanizmi fəaliyyətə keçər.

Bu mexanizmdə tənəffüs yollarının səthində kirpik adlı iti uclu qamçılar iştirak edir. Tənəffüs yollarının səthindəki hüceyrələrin hər birinin üstündə 200 kirpik var. Bunlar saniyədə 10–20 dəfə yellənərək udlağa doğru daimi yellənmə hərəkətinin meydana gəlməsini təmin edirlər. Bu nahiyədəki kirpiklər həmişə udlağa doğru hərəkət edirlər. Bu yolla da, içində yad maddələr saxlayan selikli qişanın dəqiqədə 1 sm sürətlə udlağa doğru irəliləməsini təmin edirlər. Burundakı kirpiklər isə, olduqları yerdəki selikli qişanın bu dəfə aşağı doğru hərəkət etdirilməli olduğunu bilər və tam əks istiqamətə qamçı hərəkəti edirlər. Beləliklə də, burunun selikli qişasındakı maddələrin udlağa gəlməsini təmin edirlər. Daha sonra içində yad maddələr olan selikli qişa ya udularaq həzm sisteminə göndərilir, ya da öskürəklə orqanizmdən kənarlaşdırılır.

Bu nümunələrdən aydın olduğu kimi kirpiklər, görmək üçün gözləri, düşünə bilmək üçün beyinləri olmamasına baxmayaraq, özləriylə müqayisədə kilometrərlə uzaqdakı udlağın yerini müəyyənləşdirə bilirlər. Bununla yanaşı yad maddələrin ağciyəərə göndərilməsinin orqanizmə zərər verəcəyini bilirlər və olduqları yerdə bunun qarşısını alacaq şəkildə, bir-birləriylə tam uyğunluq içində, daim lazımi istiqamətdə hərəkət edirlər.

Elm adamlarının müxtəlif təcrübələr aparmaq, müxtəlif vəsaitlərdən istifadə etməklə, uzun illərdir ki, davam edən tədqiqatlarına baxmayaraq, iş mexanizmini tam olaraq kəşf edə bilmədikləri bu metrin 2 milyonda bir hissəsi uzunluğundakı kirpiklər, yer üzündə ilk insan yarandığından bəri mükəmməl mexanizmlə işləyirlər. Onlar özlərini yaradan Alahın ilhamıyla hərəkət etdikləri üçün, heç bir təsadüf zəncirinin meydana gətirə bilməyəcəyi qədər mükəmməl nizama sahibdirlər.

Bu yazını, aşağıda qeyd olunanların hal–hazırda orqanizminizdə reallaşdığını unutmadan oxuyun

Hemoqlobin molekulu hüceyrələrə oksigen daşımaq vəzifəsini boynuna götürmüş xüsusi bir molekuldur. Hemoqlobin ağciyərdəki oksigeni alarkən, karbon qazını buraxar və oradan əzələlərə keçər. Bu əsnada əzələlər də qidaları həzm edib karbon qazı meydana gətirərlər. Hemoqlobin molekulu əzələlərə çatdıqda əvvəlki funksiyasının tam əksini yerinə yetirərək oksigeni buraxıb karbon qazını alar.

Elm adamları bir–birindən fərqli bu iki funksiyanı yerinə yetirən hemoqlobini "fövqəladə molekul" kimi xarakterizə edirlər. Təkamülçü Gordon Rattray Taylor, *"The great evolution mystery"* (*"Böyük təkamül sirri"*) adlı kitabında, hemoqlobin molekulu haqqında bunları yazmışdır:

...Bu maddə həqiqətən fövqəladə bir molekuldur ki, bir anda oksigenlə birləşmə meyl edərkən, bir neçə saniyə sonra buna meyil etməz. Bir anda seçimi karbon qazına bağlı olaraq dəyişər. Bu da onu daha diqqətəlayiq edər. (*Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Harper&Row Publishers, New York, səh.108*)

Deyənlərdən də aydın olduğu kimi, hemoqlobin molekulu sanki şüur sahibi varlıq kimi lazımı yerdə və lazımı vaxtda hərəkət edərək lazımı seçimi edə bilir və heç vaxt oksigenlə karbon qazını bir–birinə qarışdırmır.

Mikroskoplarla görülmə biləcək qədər kiçik bir molekulun düşünmə, qərar vermə və seçim etmə kimi xüsusiyyətlər tələb edən hərəkətlər etməsi, əlbəttə ki, düşündürücüdür.

Bu molekulun göstərdiyi fövqəladə şüur sayəsində, insan həyatını rahatlıqla davam etdirə bilir. İnsan orqanizmində saatda orta hesabla 900 milyon qırmızı qan hüceyrəsi yaradılır. Təkcə bir qırmızı qan hüceyrəsində isə, təxminən 300 milyon hemoqlobin molekulu var. İnsan orqanizmində olan hemoqlobin molekullarının sayı və bütün bu molekulların istisnasız eyni qabiliyyətlərə sahib olduqları düşünüldükdə mövzunun əhəmiyyəti daha dəqiq aydın olur.

Belə bir seçiciliyin təsadüfən ortaya çıxma bilməyəcəyi, təsadüflərin insan orqanizmindəki milyardlarla hemoqlobinə bu xüsusiyyətləri qazandıra bilməyəcəyi ağıl sahibi hər insan üçün çox açıq həqiqətdir. Hemoqlobin molekulunu yaradan və canlıların orqanizmlərinə bütün xüsusiyyətləriylə birlikdə yerləşdirən Allahdır.

İnsan orqanizminə xidmət edən lizozim fermentləri

Orqanizminizdə gün ərzində xəbərsiz olduğumuz bir çox əməliyyat baş verir. Bunları vəzifələrini tam şəkildə yerinə yetirən 100 trilyon hüceyrəmiz yerinə yetirir. Bu hüceyrələr içərisində, vəzifələrini çox yaxşı bilən bir çox struktur var. Bəziləri enerji, bəziləri zülal meydana gətirir, bəziləri daşıma əməliyyatı aparır, bəziləri də anbar kimi istifadə edilir.

Hüceyrənin içindəki bu şüurlu strukturlardan biri də lizozimdir. Lizozimi hüceyrənin üyütmə maşını kimi xarakterizə edə bilərik. Bu orqanoiddən ifraz olunan fermentlər sayəsində orqanizmdə bir çox "yox etmə" əməliyyatı baş verir. Lizozim fermentləri artıq işə yaramayan hüceyrələri yox edib, parçalamaları və ya bir strukturun ətrafını əhatə edən membranı dəlmələriylə yanaşı, orqanizmdə daimi olaraq böyüməyə davam edən bəzi hüceyrələri də parçalayırlar. Lizozim fermentlərinin apardığı bu yox etmə əməliyyatı, orqanizm baxımından olduqca əhəmiyyətlidir.

Məsələn, hamilə qadınlarda körpənin inkişafıyla birlikdə bətn normadan artıq böyüməyə başlayır. Bu sağlam körpənin doğula bilməsi üçün lazımı bir mərhələdir. Ancaq körpə doğulduqdan sonra artıq bu qədər geniş bir bətnə ehtiyac qalmır. Belə olan halda, həddindən artıq genişləmiş bu orqan təkrar əvvəlki halına qaytarılmalıdır. Məhz bu əməliyyatı həyata keçirən lizozim fermentləridir. Doğum əməliyyatı sona çatdıqda, müəyyən hüceyrələrin lizozimləri sanki bundan xəbər tutar və nə etməli olduqlarını çox yaxşı bilərək dərhal lazımı fermentləri ifraz etməyə başlayırlar. Bu fermentlər də orqanizmin sağlamlığı üçün hamiləlikdən sonrakı 10 gün müddətində sürətli yox etmə əməliyyatı nəticəsində bətni 1/40 nisbətində kiçildirlər. Beləliklə də, bətn artıq əvvəlki ölçülərinə qayıtmağa başlayır.

Lizozimlər həmçinin spermanın baş hissəsində də olurlar. Sperma, yumurta hüceyrəsinə çatdıqda onu əhatə edən qılafı dəlmək üçün daşdığı lizozim fermentlərindən istifadə edir. Parçalayıcı təsirə malik bu fermentlər, yumurta hüceyrəsinə qoruyan qılafı dələrək spermanın yumurta hüceyrəsinə mayalandırmasını təmin edirlər.

Bu nümunələrdən də açıq şəkildə görüldüyü kimi, orqanizminizdəki hər bir mexanizm bir-birini tamamlayacaq şəkildə işləyir. Hamiləlik əsnasında bətnin böyüməsini təmin edən sistemlə yanaşı, onu əvvəlki halına qaytaracaq sistem də mövcud olar. Eləcə də, möhkəm qılafı qorunan yumurta hüceyrəsinə dələ biləcək ferment də spermanın içinə xüsusi olaraq yerləşdirilmişdir.

Məhz darvinistlər bu bir-biriylə əlaqəli mükəmməl sistemin bəzi təsadüflər nəticəsində meydana gəldiyini və mükəmməl şəkildə işləməyə davam etdiyini iddia edəcək qədər ağıldan və məntiqdən uzaqlaşılırlar. Öz aralarında mükəmməl işləyişə sahib olan bu mexanizmlərin orqanizmin bütün hissələrindəki sistemlərlə də uyğun şəkildə işləməsi, Allahın yaratmasındakı mükəmməlliyi gözlər önünə gətirir.

Nəfəs almağın nə qədər böyük möcüzə olduğunu heç düşündünüz mü?

Doğulduğunuz andan etibarən rahatlıqla nəfəs alır və aldığınız bu nəfəs vasitəsilə yaşaya bilərsiniz. Bir neçə dəqiqə nəfəsinizin kəsilməsi bütün orqanizm funksiyalarınızın dayanmasına və həyatınızı itirməyinizə səbəb ola bilər. Bəs yaşamağınızın ağciyərlərinizdəki "surfaktan" adlı maddədən asılı olduğunu bilirdinizmi?

Ağciyərlərinizi meydana gətirən 300 milyondan artıq kisəciyin (ağ qan hüceyrəsi) ətrafı bu maddəylə əhatələnmişdir. Hər dəfə nəfəs aldığınızda içi havayla dolan bu kisəciklərin açılıb–bağlanması heç də o qədər asan deyil. Surfaktan bu kisəciklərin açılıb–bağlanmasına kömək edən bir maddədir...

Bu maddənin çox əhəmiyyətli xüsusiyyətlərindən biri, insanın dünyaya gəlməsinə tam bir ay qalmış ifraz olunmağa başlamasıdır. Məhz hadisənin möcüzəvi tərəfi də burada başlayar. Necə olub da, ana bətnində olarkən, ağciyərindən istifadə etməyən körpə, dünyaya gəldikdən sonra nəfəs almağa başlayanda belə bir çətinliklə qarşılaşacağını düşünərək, bu maddəni ifraz etməyə ehtiyac duyub? Surfaktanın ağciyərindəki kisəciklərinə kömək edə biləcəyini haradan bilir? Bu maddənin kisəciklərin hərəkətinə kömək edəcəyini hansı kimya məlumatı əsasında təxmin edə bilər?

Bu maddənin yoxluğu, bəzi erkən doğan körpələrdə olduğu kimi, körpənin həyatını çox qısa vaxtda itirməsinə səbəb olacaq. Amma çox nadir hallar istisna olmaqla, belə olmaz, ilk insandan bu günə qədər milyonlarla ildir ki, inkişafını tamamlamış şəkildə doğulan hər körpə bu maddəylə əhatələnmiş ağciyərlərlə dünyaya gəlmiş və rahatlıqla nəfəs almağa başlamışdır.

Şübhəsiz ki, bu möcüzəvi hadisə nə körpənin, nə də ananın iradəsiylə baş verir. Bu mükəmməl sistemi yaradan və tam lazımı vaxt işə düşməsini təmin edən Allahdır.

Ey insan! Səni öz Səxavətli Rəbbinə qarşı qoyan nədir? O ki, səni yaradıb kamilləşdirdi və sənə gözəl bir surət verdi. Səni istədiyi şəkllə saldı. (İnfitar surəsi, 6–8)

Hüceyrələrarası rabitə şəbəkəsi

Orqanizmindəki 100 trilyon hüceyrə bir-biriylə tam uyğunluq içində işləyər. Bu uyğunluğun təmin edilməsi üçün bir-birlərinin funksiyalarına yaxşı bələd olmalıdırlar. Bu məqsədlə də, "hormon" adlandırılan mesaj çatdırıcı molekullar ifraz edirlər. Məsələn, **tiroid hormonu** bütün hüceyrələrin maddələr mübadiləsi sürətinə nəzarət edir. **İnsulin hormonu** orqanizmdəki bütün hüceyrələrə şəkərin daxil olmasını təmin edir. **Aldesteron hormonu** böyrəyə təsir göstərərək qandakı su və duz nisbətini tarazlayar. Qırmızı qan hüceyrələrinin hazırlanması üçünsə, **eritropoetin hormonu** xəbərdarlıq etməlidir.

Daha yüzlərlə hormon hüceyrələr arasında fasiləsiz əlaqə saxlanılmasını təmin edir. Həmçinin bu əməliyyatlar dünyadakı milyardlarla insanın hər birinin orqanizmində eyni mükəmməlliklə həyata keçirilir. Hormonlar olmadan insan orqanizmində nizam ola bilməz, qarşıqlıq yaşanar..

Bəs bir hüceyrə, öz ölçülərimizlə müqayisə etdiyimiz vaxt, özündən minlərlə kilometr uzaqda yerləşən digər bir hüceyrənin hansı işi görməli olduğunu və hansı hormonun bunu təmin edəcəyini haradan bilir? Həmçinin, bu hormonu ifraz etmək üçün lazımı formulun və vəsaitin nə olduğunu haradan bilir və bunları əldə edir?

Təkcə bu həqiqət də orqanizmdə hər şeyin müəyyən plan çərçivəsində böyük elmlə yaradıldığını göstərir. Yer üzündə yaşayan milyardlarla insanın hər birinin orqanizmindəki 100 trilyon hüceyrə arasındakı nizam, Allahın yaratmasının və tək ilah olduğunun dəlili və hikmətidir.

Allah Özündən başqa məbudun olmadığına şahidlik etdi, mələklər və elm sahibləri də buna ədalətlə şahidlik etdilər. Əziz və Hakim olan Ondan başqa məbud yoxdur. (Ali İmran surəsi, 18)

Doğum sancılarının və ana südünün mənbəyi, beyində ifraz olunan bir hormondur

Hamiləlik müddəti tamamlandıqda qəfildən başlayan doğum sancıları yeni bir həyatın başlanğıcını müjdələyər. Oksitosin adlı bir hormonsa, doğum sancılarını başladan və bu hadisənin ilk xəbərçisi olan maddədir.

Beyindən ifraz olunan bu hormon başlıca olaraq iki yerdə öz təsirini göstərər. Birincisi ana bətninin meydana gətirən əzələlər, ikincisi isə sinədə yaranan ana südünün ifraz olunmasını təmin edən əzələ quruluşundakı hüceyrələrdir.

Doğum əsnasında ana bətninin effektiv şəkildə yığılması doğumun baş verə bilməsi üçün, olduqca əhəmiyyətlidir. Məhz bu hormon, bətni meydana gətirən əzələlərin çox güclü şəkildə yığılmasını təmin edər. Lakin bunu 9 ay 10 günlük müddət tamamlandıqda edər. Nə tez, nə də gec... Çünki hər iki vəziyyət də körpənin həyatını təhlükəyə ata bilər. Vaxtı gəldikdə beynə bətnin girişindəki reseptorlardan siqnallar göndərilər. Bu siqnalları qəbul edən beyin isə, çox uzaqlıqda yerləşən ana bətnindəki reseptorlara tam uyğun olan oksitosini ifraz edər və tam hədəfə çatacaq şəkildə göndərər.

Bütün bunlarla yanaşı, oksitosin hormonunun ayrı bir vəzifəsi daha var. Dünyaya gəlmiş körpənin qidalanması üçün ana südünün ifraz olunmasını da təmin edər və körpə bu südlə qidalanar.

İndi düşünək.

Beynimizin kiçik bir hissəsindəki hüceyrə, görəsən ana bətni üçün doğumu asanlaşdıracaq hormonu ifraz etməyə necə qərar vermişdir?

Bu hormon bütün orqanizm daxilində yolunu necə tapa bilir və hər hansı bir orqana deyil, əksinə təkə ehtiyac duyulan yerə necə gedə bilir?

Körpənin yaşaya bilməsi üçün 9 ay 10 gün ana bətnində yetkinləşməli olduğunu bilən və digər bir sözlə, bu mexanizmi tam vaxtında hərəkətə keçirən ağıl kimə məxsusdur?

Körpənin qidalanması üçün südə ehtiyacı olduğunu düşünən və bu südü ana orqanizminə ifraz etdirən sistemi yaradan oksitosin hormonunun özüdüürmü?

Oksitosin hormonu, orqanizmədə olan minlərlə hormondan yalnızca biridir. Bunun kimi, hər bir hormon, çox böyük işlər görər, mühüm qərarlar verər, bu qərarları tətbiq edər, hüceyrələrlə əlaqə saxlayar, orqanizmin ehtiyacı olan ifrazatı meydana gətirər, bunun üçün uyğun ölçünün müəyyənləşdirər, ifraz olunma vaxtını və ifraz olunma müddətini tənzimləyər və daha bir çox mürəkkəb əməliyyatı mükəmməl şəkildə yerinə yetirər.

Heyr tamiz dərəcədə mükəmməl v  planlı olan bu nizamın təsadüfən və ya  z- z n  işləmədiyi çox a ıqdır.   ur ehtiva edən bütün bu fəaliyyətləri v  hormonları  n incə nöqtəsinə qədər yaradan və onlara nəzarət edən sonsuz ağıl sahibi olan Allahdır.

Əgər heç susamasaydınız?

Orqanizminizdəki su miqdarında gün ərzində baş verən ən kiçik dəyişmələri belə qəbul edən sistemlər var. Bunların başında, beynimizin bir yaşıl noxud böyüklüyündə olan hipotalamus adlı nahiyəsi gəlir. Hipotalamusun diqqət yetirdiyi məsələlərdən biri, qandakı su səviyyəsidir. Qandakı su səviyyəsi azaldıqda, qan təzyiqi az da olsa aşağı enər. Bununla da, ürəkdən qanın çıxdığı ilk nöqtə olan aortada yerləşən və qan təzyiqindəki dəyişiklikləri qəbul etmək vəzifəsini yerinə yetirən təzyiq ölçənlər (barorseptorlar) fəaliyyətə keçər. Qan təzyiqindəki dəyişikliklə xəbərdar edilən bu həssas reseptorlar vəziyyəti dərhal beynimizdəki hipotalamus nahiyəsinə bildirərlər. Hipotalamus isə, buna qarşı tədbir olaraq tam altında yerləşən 1 sm böyüklüyündəki hipofiz adlı vəzdə, "ADH" ("vazopressin") adlı hormonun əmələ gətirilərək ifraz olunması əmrini verir.

Bu hormon qan dövrəni yolu ilə uzun bir səfərə çıxar və böyrəklərə çatır. Böyrəklərdə eynilə qıfıl-açar arasındakı uyğunluq kimi, tam bu hormona uyğun xüsusi reseptorlar var. Hormonlar bu reseptorlara çatdıqları anda böyrəklərə suya qənaət rejiminə keçilməsi mesajını çatdırır. Bu mesajı başa düşən böyrək hüceyrələri dərhal orqanizmdən su ifrazatını çox aşağı səviyyəyə endirərlər.

Digər tərəfdən, yenə eyni "vazopressin" hormonu beynimizdə susama hissənin yaranmasına da səbəb olar. Biz isə, içimizdəki bu mükəmməl sistemin işləyişindən xəbərimiz olmadan, yalnız bir stəkan su içərək orqanizminizin su tarazlığını bərpa etmiş olarıq.

Əgər hipofiz hormonu və bu hormonun gətirdiyi "su istifadəsini azaldın" əmrini anlayıb tətbiq edən böyrək hüceyrələri olmasaydı, susuzluqdan ölməmək üçün gündə 15–20 litr su içmək məcburiyyətində qalardıq. Bu suyu daimi şəkildə orqanizmindən xaric etməyimiz lazım olacağından, yatmağımız və ya bir yerdə uzun müddət oturmağımız qeyri-mümkün olardı.

Görüldüyü kimi orqanizmindəki su səviyyəsini tarazlıqda saxlayan bu sistemin bütün hissələri beyinlə ortaq fəaliyyət göstərir. Aortadakı hüceyrələr bir mesaj göndərərək su çatışmazlığını dərhal beynə bildirir, beyin bu mesajın nə mənanı verdiyini dərhal anlayıb bir xəbərçi yola salır və bu xəbərçi orqanizmdəki bir çox orqan arasından əlaqədar orqana, yəni böyrəklərə gedərək onlara nələrlə etməli olduqlarını bildirir.

Bu əməliyyatlar gün ərzində dəfələrlə, bizim xəbərimiz belə olmadan baş verir. Hətta yalnız bizim orqanizmində deyil, ətrafımızdakı bütün insanların, daha əvvəl yaşamış və bundan sonra da yaşayacaq insanların orqanizmlərində bu sistem olmuş və olacaqdır. Hamısı eyni həssas reseptorlara sahibdirlər. Hamısının orqanizm hüceyrələri qan təzyiqi

dəyişdikdə necə hərəkət etməli olduqlarını bilirlər. Bütün insanların, özlərinə bu vəzifə verilmiş hüceyrələri qandakı təzyiq dəyişikliklərini ölçəcək quruluşa da sahibdirlər.

Bu qədər mürəkkəb və mükəmməl bir sistem necə meydana gəlmiş və hamısı necə olub da, eyni xüsusiyyətlərə sahib olmuşdur?

Belə bir mexanizmin kortəbii təsadüflərlə yarana bilməyəcəyi ağıl sahibi hər insan üçün açıq bir həqiqətdir. Sistemin hissələrinin də öz-özlərinə bu xüsusiyyətləri qazanmaları qeyri-mümkündür. Bir insanın oxuyub anlaması üçün də, diqqət göstərməli və düşünməli olduğu bu əməliyyatları hüceyrələrin öz-özlərinə kəşf edə bilməyəcəkləri də çox aydındır. Üstəlik, vazopressin orqanizmindəki yüzrlərlə hormondan təkə biridir. Digər hormonların hər biri orqanizmdəki orqanlarla bənzər əlaqələr içindədir və heç bir hormon mesajını səhv bir orqana aparmaz və hər orqan özünə gələn hormonun daşdığı mesajı doğru və tam şəkildə anlayar. Belə bir sistemin üstün bir ağıl tərəfindən yaradıldığı ortadadır. Bu ağılın sahibi hər şeyi yaratmış olan Allahdır.

Hər insan öz orqanizmindəki bu yaradılış möcüzələri üzərində düşünmək və özünü mükəmməl şəkildə yaratmış olan Allaha şükür etməklə məsuldur.

Cinsiyət seçimi apara bilən molekullar: Hormonlar

İnsan orqanizmindəki hüceyrələr və hormonlar arasında böyük uyğunluq var. Orqanizm hormonları tanıyır. Hormonların daşdıqları mesajlarda nələrin yazıldığını dərhal başa düşər. Hormonlar da orqanizmdə nə vaxt hara gedəcəklərini və necə təsir göstərəcəklərini çox yaxşı bilirlər. Bəzi hormonların həm qadınlarda, həm də kişilərdə ifraz olunmasına baxmayaraq, onlar hər iki cinsdə bir-birindən tamamilə fərqli təsirlər göstərir. Məsələn, FSH adlı (follikulstimiləedici hormon) hormon qadınlarda yumurta hüceyrəsinin yaranmasını təmin edən hormondur. Kişilərdə isə, eyni hormon sperma meydana gəlməsini təmin edir.

LH (luteinləşdirici hormon) isə, qadınlarda yumurta hüceyrəsinin sərbəst qalmasını və progesteron adlı başqa bir hormonun ifraz olunmasını təmin edən hormondur. Progesteron bətnin körpə üçün hazırlanmasında istifadə edilər. Eyni hormon kişilərdə tamamilə fərqli bir vəzifə boynuna götürür və testosteron hormonunun ifraz olunması üçün hüceyrələri xəbərdar edir. Testosteron isə, kişiyyə məxsus xüsusiyyətlərin yaranmasını və sperma meydana gəlməsini təmin edər.

Bənzər təsirə malik hormonların fərqli orqanizmlərdə, ancaq eyni formul əsasında yaradılmaları və bir-birindən tamamilə fərqli təsirlər yaratmaları, əlbəttə ki, düşündürücüdür.

Bir hormon kişi orqanizmində ifraz olunduqda, bu hüceyrələrin kişiyyə məxsus olduğunu anlayır və buna görə dəyişikliklər aparmaqdadır. Məsələn, bu hormon kişi orqanizmində əzələlərin çoxalmasına səbəb olur, səsin daha qalın olmasını, saqqalın çıxmasını təmin edir.

Eləcə də, eyni hormon qadın orqanizmində də eyni yolla ifraz olunur, lakin qadında kişilərdə yaratdığından tam əks təsirlər yaradır. Qadınlara qadın səsi, kişilərə kişi səsi verən, orqanizmin inkişafını ona görə nizamlayan bir hormon, bunu ayırd edə bilirsə, deməli, o, qadın və kişi orqanizminin anatomiyasından, kimyasından xəbərdardır. Bu da hormonun ağıla malik olması, hətta bu mövzuda təhsil almış olması deməkdir.

Bu hormonlar necə olur da, kimya məlumatına sahibdirlər? Və ya bu hormonları əmələ gətirən hüceyrələr necə olub da, təkəcə insan orqanizmindəki kimya məlumatını öyrənməklə kifayətlənməyib sahib olduqları məlumatlar əsasında bir kimyagər kimi, həm özləri müəyyən şeylər istehsal edir, həm də başqa hüceyrələri istehsal etməyə təşviq edirlər? Hüceyrələr bütün bunları edəcək ağıla necə sahib olublar?

Bu ağılın hüceyrələrə və ya bu hüceyrələri meydana gətirən atomlara məxsus olmadığı çox aydındır. Kişi və qadına məxsus şəkildə aparılmış bu tənzimləmələr, bizə üstün bir yaradılışın və bir planın varlığını göstərir. Allah üstün qüdrət sahibi Yaradıcımızdır.

Hüceyrələrdəki şüurlu hərəkətləri icra etdirən güc sahibi, öz varlığından xəbərsiz bir hormon ola bilərmi?

İnsan orqanizmindəki 100 trilyon hüceyrə tiroid hormonları vasitəsilə mükəmməl şəkildə vəzifəsini yerinə yetirər.

Orqanizmdə nə qədər çox tiroid hormonu varsa, hüceyrələr o qədər sürətli işləyərlər. Əgər orqanizmdə kifayət miqdarda tiroid hormonu ifraz olunmasa, hüceyrələrin işləmə sürətləri getdikcə zəifləyər və demək olar ki, dayanar. Bundan ötrü də, tiroid hormonu qanda daim müəyyən miqdarda olmalıdır.

Tiroid vəzinin digər hüceyrələrə təsir göstərməsi, bunun üçün öz-özünə qərar alması qeyri-mümkündür. Çünki digər hüceyrələrin varlığından xəbərsizdir. Etdiyi tək şey, öz hüceyrələrinin DNT-lərindəki əmrləri ən incə nöqtəsinə qədər yerinə yetirməkdir.

Tiroid vəzinə bu yazılı əmrləri verən və bunları yerinə yetirən güc sahibi, hər şeyi bilən və ən incə nöqtəsinə qədər yaradan Allahdır. Buradakı plan və işləyişdəki şüur, tiroid vəzi adını daşıyan və öz varlığından xəbərsiz şüursuz bir ət parçasına deyil, Allaha məxsusdur.

Bunu inkar edən təkamülçülər isə,

- tiroid vəzinin özü bütün hüceyrələri hərəkətə keçirmək ehtiyacı duyduğunu,
- buna görə də, bütün hüceyrələrə təsir göstərəcək hormonu özünün yaratdığını,
- bu hormonu özünün mükəmməl şəkildə ifraz etdiyini
- və müntəzəm surətdə sabit miqdarda qana buraxmağın doğru olacağına yenə özü qərar verdiyini müdafiə edirlər.

Əlbəttə ki, bunlar yalnız onların zənnidir. İnsan orqanizmindəki bir ifrazat vəzinin bütün bu əməliyyatları bilməsi və yerinə yetirməsi əsla mümkün deyil. Hər şeyi bir-biriylə uyğunluq içində, bir-birinin funksiyasına möhtac şəkildə yaradan, hər şeyin məlumatı Öz qatında olan Allahdır.

Heç bir formul öz-özünə təsadüfən yarana bilməz

İnsulin insan həyatı üçün əvəzolunmaz hormonlardan biridir. Bu hormon ifraz olunmadıqda qanda yüksələn şəkər miqdarı tarazlana bilməz. Bu vəziyyət, adamın şəkər komasına girməsinə səbəb olar. Orqanizm üçün bu qədər əhəmiyyətli olan insulin, 51 amin turşusunun müəyyən nizam əsasında birləşməsindən yaranmış bir zülaldır. Aşağıda insulini meydana gətirən amin turşularının adlarının dairəvi fiqurlar içinə yazılaraq sıralanması nəticəsində ortaya çıxan şəkil görünür. Məhz bu şəkildə görülən amin turşusu ardıcılığındakı ən kiçik bir dəyişiklik belə insulinin vəzifəsini yerinə yetirə bilməməsinə səbəb olar.

Kağız üzərində yazılmış bir formul görən hər insan bu formulun öz-özünə yarana bilməyəcəyini, bunun bir insan tərəfindən kağıza yazılmış olduğunu bilər. İnsulin hormonu da dəyişməz formula malikdir. Həmçinin indiyədək yaşamış bütün insanlarda bu dəyişməz formula malik insulin ifraz olunur. Bu da, insulinin vaxt keçdikcə, təsadüfən yarana bilməyəcəyini göstərmək üçün kifayətdir. Heç bir şüursuz təsadüf trilyonlarla insanda eyni formul əsasında bir hormonun meydana gəlməsini təmin edə bilməz. Belə bir iddia həm ağıla, həm məntiqə, həm də elmə ziddir. İnsulini bu formulla yaradan, hansı xüsusiyyətlərə sahib olacağını müəyyənləşdirən, insanın ilk dəfə yaranmasıyla birlikdə insulini yaradan Allahdır.

Böyrəkləriniz tibbi məlumatlara sahib ola bilərmisiz?

Böyrəklərinizə vurulan qandakı eritrosit miqdarı böyrəklər tərəfindən daima hesablanılır. Həssas reseptorlar vasitəsilə əldə olunan məlumatlar dərhal qiymətləndirilərək lazımi işlər görülür.

Böyrəkdən süzülən qan miqdarının azaldığı müəyyənləşdirildikdə böyrəklərdəki xüsusi hüceyrələrdən "eritropoetin" adlı bir hormon ifraz olunur. Bu hormon qan yaranmasını artırmaq üçün faydalıdır. Hormon, öz təsirini böyrəkdən kənar bir yerdə sümük iliği üzərində göstərəcəkdir. Sümük iliğində yerləşən təməl qan yaradıcı hüceyrələr bu hormonun özlərinə gələrək, eritrosit sayının azaldığını bildirməsindən sonra eritrosit hazırlanmasını sürətləndirərək qan dövranına daha çox eritrosit buraxılmasını təmin edirlər. Bu sayədə eritrosit tarazlığı nizamlanmış olar.

Göründüyü kimi, böyrək hüceyrələri müəyyənləşdirmə aparır, məlumatları qiymətləndirir və lazım gələni tətbiq etdirəcək qərarlar verə bilər. Mesaj çatdırmaq vəzifəsini yerinə yetirən hormon isə, orqanizm daxilində yolunu azmadan hərəkət edir və sümük iliğinə heç korlanmadan çatır. Sümük iliğindəki hüceyrələr də böyrəklərdən gələn bir hormonla göndərilmiş mesajı necə açacaqlarını bilir və bu mesajla görə hərəkətə keçirlər.

Üstəlik, bütün bu əməliyyatlar milyardlarla insanın hər birində eyni cür baş verir, bu uyğunlaşma bütün insanlarda eyni cür davam edir.

Bütün bu əməliyyatlarda hüceyrələr çox açıq şəkildə ağıl nümayiş etdirir və mükəmməl bir təşkilatın intizamlı və itəatkar orqanları kimi hərəkət edirlər. Belə olan halda, bu ağılın və uyğunlaşmanın mənbəyinin nə olduğu sualı cavablandırılmalıdır. Hüceyrələrin belə bir ağıla öz-özlərinə və ya təsadüfən sahib olduqlarının iddia edilməsi qeyri-mümkündür. Hüceyrələrə bu ağıl və necə hərəkət etməli olduqlarını ilham edən hər şeyi öz nəzarəti altında saxlayan Allahdır.

Allahdan başqa güc yoxdur.

Darvinizmi yalanlayan hormonlar

Tamamilə xəbərsiz olduğunuz halda, orqanizminizdə hər an minlərlə əmr gedib-gələr və həyatınızı ən əlverişli və ən asan hala gətirər.

Məsələn, həyəcanlandığınız və ya qorxduğunuz anda, sinir hüceyrələriniz dərhal siqnalizasiya sistemini işə salar və böyük sürətlə və yolunu azmadan hədəfə çataraq böyrəküstü vəzlərinizi hərəkətə keçirər. Mesajı alan böyrəküstü vəzləri adrenalin hormonu ifraz edər. Adrenalin hormonu isə qana qarışaraq, demək olar ki, bütün orqanizmi həyəcan vəziyyətinə keçirər. Həzm orqanlarının hərəkətlərinə mane olar və həzmetmə prosesini dayandırar. Beləliklə də, həzmetmə prosesində iştirak etməyən böyük miqdarda qan kütləsi, əzələləri qidalandırmaq üçün boş olar. Eyni zamanda ürəyin ritmi sürətlənər, qan təzyiqi artar. Ağciyərlərin bronxları genişləyib, oksigenin girişini və qanın oksigenlə qidalanmasını sürətləndirər. Qandakı şəkər miqdarı artar. Bu da əzələlərə artıq enerji verir. Sonda isə, göz bəbəkləri genişləyir və gözlərin işıq xəbərdarlıqlarına qarşı həssaslığı artar. Bütün bu təsirlər yarandıqda isə, bir insan istər qaçma, istər müdafiə, istərsə də hücum vəziyyətinə keçmək üçün, istənilən vəziyyətdə böyük performans göstərməyə hazır vəziyyətə gələr.

Sinir hüceyrələri cansız və şüursuz atomlardan ibarət strukturlardır. Ancaq bu atomlar, orqanizmin ehtiyac duyduğu vəziyyətləri dərhal anlayaraq, orqanizmin əlaqədar yerinə tezliklə mesaj göndərirlər. Mesajı qəbul edən yer də eynilə cansız atomların birləşməsindən meydana gəlmişdir. Buna baxmayaraq, özünə gələn mesajı dərhal anlayar və hərəkətə keçərək lazımi hormonu ifraz edər. Bu hormon isə, olduqca şüurlu şəkildə və yaradılış məqsədini çox yaxşı bilərək bütün orqanizmi gəzər və əlaqədar orqanları həyəcan vəziyyətinə keçirər.

Bu qədər şüurlu, planlı, mütəşəkkil sistemin təsadüfən meydana gəldiyini düşünmək ağıldan, məntiqdən və sağlam fikirdən üz döndərməkdir. Darvinistlər bütün bu sistemlərin və orqanların təsadüfən meydana gəldiyini iddia edərək, uşaqların da güləcəkləri vəziyyətə düşürlər.

Təxminən 60 yaşına qədər təkamülü müdafiə edən və ateist fəlsəfəçi olan, lakin daha sonra həqiqətləri görəndə Malcolm Muggeridge darvinizmin içində olduğu bu vəziyyəti belə etiraf edir:

Mən özüm, təkamül nəzəriyyəsinin, xüsusilə tətbiq olunduğu sahələrdə, gələcəyin tarix kitablarında yer alacaq ən böyük zarafatlardan biri olacağı ilə razılaşdım. Gələcək nəsil, bu qədər çürük və naməlum bir fərziyyənin qəbul edilməsini heyrətlə qarşılayacaq. (*Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, səh. 43*)

Bu mükəmməl sistemləri üstün bir Yaradıcı olan Allahın yaratdığı açıq və qəti bir həqiqətdir.

Ağciyərin özünəməxsus təcili müdafiə sistemə sahib olduğunu bilirdinizmi?

Ağciyər, özünəməxsus təcili müdafiə sistemə sahibdir. Bəzi ağciyər hüceyrələri bakteriya və mikrobların üzərinə təbii bir mikrob öldürücü maddə püskürərək bunları təsirsiz hala gətirirlər. Beləliklə də, tənəffüs yoluyla orqanizmə daxil olan və ağciyəyə gələnə qədər canlı qalmağı bacara bilən mikrob və bakteriyalar, burada məhv edilirlər.

Ağciyər hüceyrələrinin özlərinə zərər verəcək maddələri tanımaları, onları təsirsiz hala gətirəcək maddəni bilmələri və həmçinin bunları hazırlaya bilmələri, əlbəttə ki, qeyri-mümkündür. Hüceyrələr düşünmək, bilmək, qərar vermək, plan qurmaq kimi şüur tələb edən xüsusiyyətlərdən məhrumdurlar. Bütün bunlar, göyləri və yeri nizam içində yaradan, müəyyən uyğunluq və ölçü müəyyənləşdirən Allahın əsəridir. Allah, tək bir hüceyrəyə də insana heyətləndirəcək dərəcədə şüurlu işlər etdirərək, sonsuz elminin və ağılının dəlillərini göstərir.

Fermentlər olmasaydı bu yazını oxumağınız 40 min il davam edərdi!

Fermentlər həyatı yaşanacaq hala gətirən və həyatla əlaqədar kimyəvi dəyişikliklərin "lazım gəldikdə" sürətlənməsini təmin edən zülal molekullarıdır.

Bir ferment bir reaksiyanı 10^{10} , yəni 10 milyard dəfə sürətləndirə bilər. Belə sürətləndirmə olmasaydı, 5 saniyəlik müddət, məsələn, bir cümlənin oxunması, 1500 il davam edərdi. Bu müddət ərzində digər bir çox arzuolunmaz kimyəvi reaksiya da baş verəcəyindən həyat yalnız tormozlanmaqla kifayətlənməyəcək, qeyri-mümkün hala gələcəkdi.

Fermentlərin digər bir əhəmiyyətli xüsusiyyəti də seçici olmalarıdır. Fermentlər orqanizmin istədiyi reaksiyanı sürətləndirərkən, istəmədiyi reaksiyaları sürətləndirməzlər. Bəs orqanizmin nəyi istəyib, nəyi istənmədiyini necə anlayırlar? Bunun üçün orqanizmdə baş verən bütün reaksiyaları və funksiyaları bilməli, nəyin nə vaxt və nə qədər lazım olduğundan xəbərdar olmalıdırlar.

Həmçinin hər ferment yalnız müəyyən molekulların daxil olduğu kimyəvi reaksiyaları sürətləndirə bilər. Ferment özü üçün xüsusi ayrılmış molekulun ancaq müəyyən hissəsinə bağlana bilər. Bunun üçün fermentin müəyyən formaya düşərək, molekulun bu hissəsinə bir açarın qıfıla uyğun olması kimi uyğun olması vacibdir. Yəni ferment həm doğru molekulu tanımalı, həm də molekulun doğru hissəsinə bilib oraya bağlanmalıdır.

Karbon, hidrogen, oksigen kimi şüursuz, cansız atomlardan ibarət olan, beynə, gözə, ağıla və şüura sahib olmayan fermentlər, reaksiya sürətləndirmə məsuliyyətini niyə üzərlərinə götürüblər, doğru molekulları və molekulların doğru yerlərini necə müəyyənləşdirə bilirlər? Təsadüflər və şüursuz atomlar, fermentlərin həyat üçün lazım olduğuna necə qərar verə biliblər?

Təsadüfləri və şüursuz atomları ilah qəbul edən təkamül nəzəriyyəsi bu sualları cavablandırma bilməz. Bu sualların cavabı, fermentləri həyat üçün üstün bir güc və Yaradıcı olan Allahın yaratdığı həqiqətidir.

Daha əvvəl heç qarşılaşmadıqları mikroblara qarşı tədbir ala bilən anticisimlər

İnsan orqanizminə hər gün çox sayda mikrob daxil olar. Müdafiə sistemi bunları dərhal təsirsiz hala gətirməyə çalışır. Lakin yox edilə bilməyən bəzi mikroblar və yad cisimlər qan dövranı sisteminə daxil olaraq, təhlükə meydana gətirə bilirlər. Bu cür mikroblara "antigen" deyilən. Müdafiə sistemi hüceyrələri antigenlərə qarşı "anticisim" adlandırılan maddələr ifraz edərək onları yox etməyə və ya çoxalmalarının qarşısını almağa çalışırlar.

Anticisimlərin sahib olduqları ən əhəmiyyətli xüsusiyyət, təbiətdəki yüz minlərlə bir-birindən fərqli mikrobu tanıyıb, özlərini onları yox etməyə hazırlaya bilmələridir. Lakin əsl maraqlı şey, laboratoriyada yaradılaraq insan orqanizminə yerləşdirilən süni antigenləri belə tanıyan anticisimlərin olmasıdır.

Bir hüceyrə yüz minlərlə fərqli yad hüceyrəni necə tanıya bilər? Üstəlik, süni şəkildə ifraz olunan bir maddə barəsində də, necə məlumat sahibi ola bilər? Anticisim orqanizmdəki antigenləri müəyyən yolla tanıdığı qəbul etsək də, daha əvvəl qətiyyənlə qarşılaşmadığı bir antigeni tanıya bilməsi çox təəccüblüdür. Üstəlik, anticisimlər orqanizmə yeni daxil olan bu yad maddəni dərhal tapdıqları kimi, yad maddəyə qarşı istifadə ediləcək təsirli silahları da dərhal müəyyənləşdirib hazırlaya bilərlər. Orqanizm daxilindəki bir mexanizmin xarici dünya barəsində bu cür heyranəmiz məlumata sahib olması, əlbəttə ki, təsadüflərlə açıqlana bilməz. Bu vəziyyət, təkamülçüləri böyük çıxılmaz vəziyyətə salır. Anticisimlərin orqanizmdəki istənilən yad cismi müəyyənləşdirib tapma xüsusiyyətinə öz nəzəriyyələrinə uyğun açıqlama gətirə bilməyən təkamülçülər olduqca məntiqsiz və elmdən kənar açıqlamalarla məsələni ötürdürməyə çalışırlar. Bir anticisim süni bir antigeni tanıması məsələsiylə əlaqədar təkamülçü elm adamlarından Əli Dəmirsoyun sözləri bu mövzuya aid bir nümunədir:

Lakin iyirminci əsrdə süni şəkildə sintez edilən kimyəvi bir maddəyə qarşı anticisim yaratma mexanizmini xeyli əvvəldən meydana gətirmiş bir hüceyrə kahindir. (*Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayınları, Ankara, 1995, s. 420*)

Prof. Dəmirsoyun ifadəsində də görüldüyü kimi, təkamülçülər canlılardakı mükəmməlliyi qəbul edir, lakin səbəbini qəribə yollarla açıqlamağa çalışırlar. "Bu bir təkamül möcüzəsidir" və ya "bu hüceyrə sanki bir kahin kimidir" kimi təkamülün tilsimli sözləriylə xalqı "hipnoz" etməyə çalışırlar. Halbuki, burada fəvqəladə vəziyyət var. "Kahin" sözü bəzi məlumatlara əvvəlcədən sahib olduğu düşünülməyən insan üçün işlədilir. Bir hüceyrənin bilik sahibi olması, eləcə də, olduğu mühitdən tamamilə uzaqdakı varlıqlar haqqında məlumat sahibi olması fəvqəladə xüsusiyyətdir. Cansız atomların birləşməsindən meydana gəlmiş bir

hüceyrənin təsadüfən güclü hissiyatlara və ya üstün bilik və məlumata öz-özünə sahib olması, əlbəttə ki, gözlənilməzdir. Bunu iddia etmək, ağılsızlıq və məntiqsizlikdir. Bu açıq bir həqiqətdir ki, ən incə nöqtəsinə qədər anticisimlərin bu qabiliyyətləri onlara, üstün bir elm sahibi olan Allah tərəfindən verilmişdir.

Müdafiə hüceyrələri məlumatlarla dolu yaddaşa yaradılıblar

Orqanizminizdə mikrob törədən hücum siqnallarından ani xəbərdarlıq alıb, müdafiə vəziyyətinə keçmə xəbərdarlığı verən hüceyrələrinizin varlığından nə qədər xəbərdarsınız? Orqanizmdə hər hansı infeksiya yarandıqda, məsələn, açıq bir yaranıza infeksiya düşdükdə müdafiə hüceyrələri dərhal həyəcan vəziyyətinə keçərlər. Makrofaq adlı bu müdafiə hüceyrələri, mikrobların hücumuna cavab vermək üçün, mümkün olan ən qısa vaxtda infeksiya düşən hissənin yerini müəyyənləşdirməli və oraya getməlidirlər. Bu yer müəyyənləşdirmə əməliyyatında makrofaq, bəzi dəyişiklikləri başa düşərlər. Məsələn, o yerdə bakteriya tullantıların meydana gəldiyini, infeksiyalı toxumanın meydana gətirdiyi korlayıcı maddələrin ortaya çıxdığını və yenə bu hissədə qanın laxtalanmasıyla birlikdə yaranan maddələri müəyyənləşdirərlər. Əgər makrofaq infeksiyalı toxumanın səbəb olduğu dəyişiklikləri bilməsəydilər, orqanizmin hər gün üzleşdiyi saysız təhlükəyə müqavimət göstərməyimiz qeyri-mümkün olardı.

Ancaq burada maraqlı bir vəziyyət var. Makrofaqların əksəriyyəti belə bir hücumla ilk dəfə qarşılaşırlar. O zaman bu mikroskopik canlılar müəyyənləşdirdikləri şeylərin təhlükə siqnalı olduğunu necə öyrəniblər? Yoxsa bu mövzuda təhsil alıblar?

Əlbəttə ki, makrofaq dediyimiz mikroskopik hüceyrələrin "təhsil" aldıklarını iddia etmək qeyri-mümkündür. Amma bütün bu məlumatlar ilk yarandıqları andan etibarən makrofaqların yaddaşındadır və onlara bu yaddaşı verən, düşmən qarşısında içində olduqları orqanizmi necə qoruyacaqlarını ilham edən üstün bir güc var. Müdafiə hüceyrələrinə kənardan gələn bir hücumun təsirlərini öyrədib, onları bu məlumatla yaradan aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

Görüb düşünmədiklərinizdə saysız elm və möcüzə gizlənmişdir

Hər kəs, barmağını bıçaq kəsdikdə qanının qısa müddətdə laxtalanaraq, qanaxmanın dayanacağını bilir. Bəs bu qədər qısa müddətdə laxtalanma prosesi necə gedir, orqanizminizdə nələr baş verir?

Laxtalanma hadisəsi, eynilə, avtomagistral yolda baş verən bir qəzaya təcili çağırış nəticəsində yetişən patrul əməkdaşları və təcili yardım maşınlarının, etdikləri ilk yardımlarını xatırladan bir hadisədir.

Orqanizmin hər hansı hissəsində qanaxma baş verdikdə ilk kömək trombosit adlandırılan qan lövhəciklərindən gəlir. Trombositlər qanda dağınıq halda hərəkət edirlər, bundan ötrü də, qanaxma orqanizmin hansı hissəsində yaransa, mütləq o hissəyə yaxın, patrul çəkən bir trombosit olar.

"Von Villebrand" adlı bir zülal isə, qəza yerini işarələyərək kömək istəyən bir yol polisi kimi, trombositləri gördükdə qarşılarını kəsər və hadisə yerində qalmalarını təmin edər.

Hadisə yerinə gələn ilk trombosit, eynilə bir radioqəbuledici vasitəsilə kömək istəyirmiş kimi, bir maddə ifraz edərək, digərlərini də hadisə yerinə çağırır.

Bu vaxt, orqanizmdə mövcud olan 20 ferment bir yerə toplanaraq yaranın üzərində trombin adlı bir zülal ifraz etməyə başlayırlar. Trombin yalnız açıq yaranın olduğu yerdə ifraz olunur. Bu, hadisə yerində olan ilk kömək dəstəsinin, xəstə üçün lazım olan dərmanı hadisə yerində hazırlaması kimi bir hadisədir. Üstəlik, bu maddədən tam ehtiyac duyulan qədər ifraz olunmalıdır. Həmçinin bu zülal tam vaxtında ifraz olunmağa başlamalı və ifrazı tam vaxtında dayandırılmalıdır. Başlama və dayandırma əmrini bu zülalı ifraz edən fermentlər öz aralarında verirlər.

Kifayət miqdarda trombin zülalı ifraz olunduqdan sonra fibrin lifləri adlı saplar əmələ gətirilir. Bu sapların çox mühüm bir vəzifəsi var: qanın üzərində bir tor meydana gətirirlər və gələn trombositlər bu tora ilişərək toplanırlar. Bu kütlə artdıqda isə, qanın çölə axını dayanır. Yara tamamilə yaxşılaşdıqda qan laxtası yenə bənzər əməliyyatlarla yox edilir.

Burada bəhs edilən fermentlər, zülallar, cansız, şüursuz, kor atomların müxtəlif formalarda düzülmələrindən meydana gəlmiş strukturlardır. Bunların hər biri, yaranma hadisəsinin ən başından etibarən bir vəzifə boynuna götürərək, ən təcili şəkildə axan qanı dayandırmaq üçün "təşkilatlanırlar". Ortaq fəaliyyətlə dərman hazırlayırmış kimi lazımi zülalları "ifraz edirlər", kömək üçün digərlərinə "xəbər göndərirlər". Digərləri isə xəbərin mahiyyətini "anlayıb" dərhal hadisə yerinə "gəlir" və hər biri vəzifələrini tam şəkildə yerinə yetirir.

Unudulmamalıdır ki, burada haqqlarında "təşkilatlanarlar", "ifraz edərlər", "xəbər göndərərlər", "anlayarlar" və s. kimi sözlər işlətdiyimiz varlıqlar yalnız şüursuz atomların birləşməsiylə meydana gələn fermentlərdir. Bu atom yığınlarının belə şüur göstərməsi isə, şübhəsiz ki, çox böyük möcüzədir.

Belə bir sistemin, canlı varlıqların orqanizmində təsadüfən meydana gəlməsi qətiyyən mümkün deyil. Hər incəliyi ayrı bir plan və hesablama məhsulu olan bu sistem, Allahın sonsuz elminin, aqlının və gücünün bir göstəricisidir. Bu sistemin təsadüfən meydana gəldiyini iddia etməksə, darvinistlərin məntiqsizliyini göstərmək baxımından olduqca ibrətamiz bir hadisədir.

Kiçik bir molekulun xüsusiyyətləri də, təkamül nəzəriyyəsini çürütməyə kifayətdir

Trombin, fibrinogeni fibrin liflərinə çevirərək qanı laxtalandıran bir zülaldır. Ancaq, bu zülal daim qanda hərəkət etməsinə baxmayaraq, həmişə qanı laxtalandıraraq axımını dayandırmaz. Yalnız damarlardan birində qanaxma baş verdikdə laxtalanma prosesinin getməli olduğunu anlayar və qanı laxtalandırır. Əgər trombin hər vaxt qanı laxtalandırırsa, qandakı trombin zülallarından ötrü damarlardakı bütün qan laxtalanar və canlı yaşaya bilməzdi. Bəs trombin laxtalandırma xüsusiyyətini yalnız lazım olduğu vəziyyətlərdə necə bir anda qazana bilir?

Trombin əsasən, qanda qeyri-aktiv vəziyyətdə olan protrombin halında mövcuddur. Qeyri-aktiv olduğu üçün laxtalanma vəzifəsini yerinə yetirə bilməz, beləliklə də, canlı, nəzarətsiz laxtalanmanın ölümcül təsirlərindən qorunmuş olar.

Bir yaralanma hadisəsi, yəni qanaxma baş verdikdə protrombini aktivləşdirib gətirərək, trombinə çevirən nədir?

Stüart Prauer faktoru adlandırılan bir zülal protrombinə təsir göstərir və onu laxtalandırmağı həyata keçirən trombinə çevirir. Lakin Stüart Prauer faktoru da qanda qeyri-aktiv vəziyyətdə olar və fəaliyyətə keçməsi üçün aktivləşdirilməlidir.

Bu məqamda sanki bir yumurta-toyuq ssenarisiylə qarşılaşırıq. Stüart Prauer faktorunun hərəkətə keçməsi üçün akselerin adlı başqa bir zülal lazımdır. Akselerin vasitəsilə Stüart Prauer faktoru aktivləşir və aktiv Stüart Prauer faktoru, protrombini trombinə çevirir və beləliklə də, canlılığın qanaxması dayandırılır. Lakin buna diqqət yetirin: əslində akselerin də əvvəlcə qeyri-aktiv vəziyyətdə olan proakselerin halındadır. Bəs onu nə aktivləşdirir? Trombin!

Lakin xatırladığınız kimi, trombin bu zəncirvari prosesdə, proakselerinin dayandığı yerdən daha aşağıdadır. Belə olan halda, akselerin ifrazında rol oynayan trombin, nəvənin nənədən əvvəl dünyaya gəlməsinə bənzəyər. Necə ki, Stüart Prauer faktorunun protrombinə çox yavaş sürətdə təsir göstərməsindən ötrü, qanda həmişə müəyyən miqdarda trombin olar. Dolayısıyla, bu az miqdardakı trombin əvvəlcə akselerini aktivləşdirir və daha sonra laxtalanma üçün lazım olan zülalların hər biri domino daşları kimi adi hərəkətə keçir və qan laxtalanar.

Bura qədər deyilənlər laxtalanmayla əlaqədar olduqca səthi məlumatlardır. Onlarla hissənin bir-birindən asılı şəkildə funksiya yerinə yetirdiyi və birinin belə bir dəfə belə vəzifəsini ləngitmədiyini belə bir sistemin təsadüflər nəticəsində meydana gəldiyini iddia

etmək, şübhəsiz ki, bir insanın həyatı boyunca qarşılaşa biləcəyi ən məntiqsiz, ən ağılsız iddiadır.

Lakin təkamülçülər canlıların, laxtalanma da daxil olmaqla, bütün sistemləriylə birlikdə təkamül yoluyla mərhələli şəkildə yarandıqlarını iddia edirlər. Halbuki, laxtalanma hadisəsində də görüldüyü kimi, bütün zülallar və fermentlər, laxtalanmanın baş verə bilməsi üçün bir-birindən asılıdır və biri olmadan digərləri heç bir işə yaramaz, hətta canlının ölümünə səbəb olar. Dolayısıyla, canlının yarımçıq işləməyən laxtalanma sistemiylə, digər hissələrin tamamlanmasını gözləmək şansı və vaxtı olmayacaq və dərhal yox olacaq. Nəticə etibarilə də, bu tək nümunədən də, canlıların təkamül yolu bir-birlərindən törədiklərini iddia etməyin ağılsız, qeyri-elmi və məntiqsiz olduğu açıq şəkildə görülür. Üstəlik, canlıların orqanizmləri bunun kimi yüzlərlə bir-birinə bağlı sistem vasitəsilə varlığını davam etdirir.

Bütün bu sistemlərin Yaradıcısı, Allahdır.

Hər an ölə biləcəyinizi bilirsinizmi?

Tək bir fermentin çatışmazlığı nəticəsində insan nəsli yox ola bilər. Bunu görmək üçün yalnız bir nümunə kifayətdir...

Sinir hüceyrələri orqanizminizi bir tor kimi əhatə edir. Bu sinir şəbəkəsi üzərində daimi məlumat axımı baş verir. Sinir hüceyrələri boyunca hərəkət edən elektrik siqnalları, beyin və orqanlar arasında hər an saysız əmr və xəbərdarlıq daşıyırlar.

Lakin sinir hüceyrələri orqanizmin bir ucundan digər ucuna uzanan bütöv kabel şəklində deyillər. Uc-uca bağlanıblar, lakin aralarında boşluqlar var. Bir-birlərinə belə dəyməzlər.

Bəs elektrik cərəyanı bir sinir hüceyrəsindən digərinə necə keçir?

Məhz bu məqamda çox mürəkkəb bir kimyəvi sistem fəaliyyətə keçir. Sinir hüceyrələri arasında xüsusi bir maye var və bu mayədə çox xüsusiləşmiş bəzi kimyəvi fermentlər var. Bu fermentlərin "elektron daşımaq" kimi fəvqəladə xüsusiyyətləri var. Elektrik siqnalı bir sinir hüceyrəsinin ucuna çatdıqda, elektronlar bu fermentlərə yüklənir. Fermentlər də neyronlararası (sinir hüceyrələri) mayədə üzərək daşdıqları elektronları digər neyrona ötürürlər. Elektrik siqnalı da, bu yolla növbəti neyrona keçərək hərəkət etməyə davam edir. Bu əməliyyat saniyənin çox kiçik hissəsində baş verir və elektrik siqnalının hərəkəti qətiyyən kəsilməz. Görüldüyü kimi, insan orqanizmi bütün hissələriylə birlikdə mövcud olsa da, tək bir ferment çatışmadıqda belə insan adlı bir canlının mövcud olmaması və ya o canlının funksiyalarını yerinə yetirə bilməməsi üçün kifayətdir. Eyni vəziyyət digər minlərlə fermentdən hər hansı birinin çatışmadıqda da yaranar. Nəticədə bir canlının, təkamülün iddia etdiyi kimi milyonlarla il ərzində kortəbii təsadüflər nəticəsində tamamlanmağı gözləyə biləcək imkanı yoxdur.

Ortada tək bir həqiqət var, insan da daxil olmaqla, bütün canlılar, hazırkı mükəmməl və bütöv strukturlarıyla birlikdə bir anda meydana gəliblər, yəni Allah tərəfindən mükəmməl şəkildə yaradılıblar.

Dünyanın ən mürəkkəb toru beynimizdədir

İnsan beyni bir çox işi eyni anda yerinə yetirə biləcək sistemə malikdir. Məsələn, bir insan, beynindəki mükəmməl struktur vasitəsilə bir tərəfdən avtomobilini idarə edərkən, digər tərəfdən avtomobil maqnitofonunu nizamlaya bilər, eləcə də, həmin vaxtı sürücü rahatlıqla idarə edə bilər. Bir çox işi eyni anda görməsinə baxmayaraq, önündəki avtomobillərlə toqquşmaz və ya piyadalara dəyməz. Eyni anda, ayaqlarıyla qaz pedalını basır bilər. Radio dinləyərkən deyilənləri də tam şəkildə anlaya bilər. Sözüünə qaldığı yerdən davam edə bilər. Bir sözlə, bir insan, beyninin görünməmiş potensialı sayəsində eyni anda bir çox işi görə bilər. Bu uyğunluğu təmin edən isə beynindəki sinir hüceyrələrinin bir-birləri ilə olan əlaqələridir.

Beynindəki mükəmməl sistemi meydana gətirən ən əhəmiyyətli faktorlardan biri, sayları 10 milyarda yaxın olan sinir hüceyrələridir və bu hüceyrələr arasındakı məlumat axımını təmin edən 100 trilyon əlaqədir. 100 trilyon çox böyük saydır. Bu sayın böyüklüyünü biokimya professoru Mişel Denton (Michael Denton) belə ifadə edir:

"Əlbəttə ki, 100 trilyon qavraya bilməyəcəyimiz bir ədəddir. ABŞ ərazisinin yarısı böyüklüyündə bir ərazi təsəvvür edin. Əgər bütün bu ərazinin ağaclarla əhatələndiyini və hər ağacın 10 min yarpağı olduğunu qəbul etsək, məhz bütün bu sahədəki yarpaq sayı, beynimizdəki əlaqələrin sayına yaxın olacaq".

Beyninizdəki fəvqəladə vəziyyət əlaqələrin sayıyla da bitməz. Çünki bu 100 trilyon əlaqənin hamısı olması lazım olan yerdədir. Əgər bu əlaqələrdən hər hansı biri səhv bir yerdə olsaydı və ya bu torda bir çatışmazlıq olsaydı, bunun nəticələri çox ağır olardı. Lakin belə bir şey olmaz və müstəsna xəstəliklər istisna olmaqla bütün insanlar, özlərinə normal gələn, lakin əslində ardında trilyonlarla möcüzəvi əməliyyatın heç dayanmadan baş verdiyi bir həyatı davam etdirirlər.

Darvinistlər isə, bu 100 trilyon əlaqənin təsadüflər nəticəsində meydana gəldiyini iddia edirlər. Yəni onların bu iddialarına görə, insan orqanizmini meydana gətirən 100 trilyon hüceyrədən 10 milyardı necə olubsa, sinir hüceyrələri olmağa qərar verərək öz forma və xüsusiyyətlərini dəyişdiriblər. Göstərdikləri möcüzələr bununla da kifayətlənməmiş, aralarında 100 trilyon əlaqədən istifadə edərək bir-birlərinə mükəmməl şəkildə bağlanmışlar. Eləcə də, bu 100 trilyon əlaqədən birinin belə çəkildiyi xətt səhv olmamışdır. Darvinistlərin bu iddiaları, İstanbul kimi bir şəhərin bütün elektrik şəbəkəsinin, bir gecə qopan fırtına vaxtı təsadüfən meydana gəldiyini və elektrikin, tək bir ev belə kənardə qalmamaqla, bütün evlərə çatdığını iddia etməkdən daha məntiqsizdir. Bütün bu mükəmməl sistemi yaradan və ona nəzarət edən üstün bir güc sahibinin varlığı açıq-aydın bir həqiqətdir. Bu güc sahibi hamımızın Yaradıcısı olan Allahdır.

Öyrəndiyiniz hər məlumat Allahın ehtişamlı yaratmasının bir nümunəsidir

Orqanizmindəki sinir hüceyrələri bir tor kimidir. Bu tor üzərində beyin və orqanlar arasında saysız əmr və xəbərdarlıq gedib-gəlir. Lakin bütöv bir tor deyil, əvvəlki səhifələrdə bildirdiyimiz kimi sinir hüceyrələri arasında boşluqlar var. Bir mesaj bu boşluqlara çatdıqda elektron daşıyan fermentlər mesajı digər sinir hüceyrəsinə ötürürlər.

Elektronları daşıyan fermentlər yüklərini buraxdıqdan sonra digər sinir hüceyrəsi ucunun önündə sərbəst qalarlar. Lakin orada yığıldıqları vaxt, arxadan gələn digər elektron yüklü fermentlərin yolunu kəsəcəklər. Belə olduqda isə, elektrik siqnalları digər sinir hüceyrəsinə ötürülməyəcək və hərəkət dayanacaq. Lakin belə bir problem yaşanmaz. Çünki "asetilxolinesteraz" adlı xüsusi bir ferment, sinir hüceyrəsinin ucu qarşısında toplanan kimyəvi maddələri parçalayaraq oradan uzaqlaşdırar. Yəni bir mənada "ortalığı süpürər". Bu sayədə, arxadan gələn elektron daşıyıcıların qarşısı daima açılıb təmizlənər. Ən kiçik bir ləngimə, kəsilmə baş verməz.

Məhz orqanizmindəki on minlərlə fərqli fermentdən tək cə "asetilxolinesteraz" çatışmasa yaşamağımız qeyri-mümkün olar. Çünki bu müəyyən mənada bütün orqanizmin elektrikinə kəsilməsi deməkdir.

Hər bir insan burada dayanıb özünə bu sualı verməlidir: canlı orqanizmində ən kiçik bir incəliyin belə unudulmaması üçün mükəmməl sistemlər yaradan, heç bir şüuru, məlumatı və iradəsi olmayan molekulları ən uyğun və ən ağıllı reaksiyanı verəcək şəkildə proqramlaşdıran kimdir?

Bütün bu ağıl, məlumat və mükəmməl əsərin sahibi qətiyyənlər deyil. Təkamülçülər bu suallar qarşısında məcburiyyət qarşısında, səssiz və cavabsız qalırlar. Çünki hər fermenti yaradan, hər birinə vəzifəsini bildirən, həyatı mükəmməl formasıyla yoxdan yaradan Uca Allahdır.

Budur sizin Rəbbiniz olan Allah. Ondan başqa məbud yoxdur. Hər şeyin Yaradıcısı Allahdır! Elə isə Ona ibadət edin! O, hər şeyi Qoruyandır. (Ənam surəsi, 102)

TƏKAMÜL YALANI

Darvinizm, yəni təkamül nəzəriyyəsi yaradılış həqiqətini inkar etmək məqsədilə irəli sürülmüş, ancaq uğursuzluqla nəticələnmiş elmdən kənar cəfəngiyatdan başqa bir şey deyil. Canlıların cansız maddələrdən təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edən bu nəzəriyyə kainatda və canlılarda çox möcüzəvi nizam olduğunun elm tərəfindən sübut edilməsi ilə və təkamül prosesinin əsla baş vermədiyini göstərən 350 milyona yaxın fosilin tapılması ilə süqut etmişdir. Beləliklə, Allah'ın bütün kainatı və canlıları yaratdığı elm tərəfindən də sübut edilmişdir. Bu gün təkamül nəzəriyyəsini dirçəltmək üçün dünya səviyyəsində aparılan təbliğat sadəcə elmi həqiqətlərin təhrif olunmasına, tərəfli şərhinə, elm adı altında söylənilən yalan və saxtakarlıqlara əsaslanır.

Ancaq bu təbliğat həqiqəti gizlətmir. Təkamül nəzəriyyəsinin elm tarixində ən böyük xəta olması son 20-30 il ərzində elm dünyasında getdikcə daha ucadan dilə gətirilir. Xüsusilə 1980-ci illərdən sonra aparılan tədqiqatlar darvinist iddiaların tamamilə səhv olduğunu üzə çıxarmış və bu həqiqət bir çox elm adamı tərəfindən dilə gətirilmişdir. ABŞ-da biologiya, biokimya, paleontologiya kimi fərqli sahələrlə məşğul olan bir çox elm adamı darvinizmin əsassızlığını görür, canlıların mənşəyini artıq yaradılışla açıqlayırlar.

Təkamül nəzəriyyəsinin süqutundan və yaradılış dəlillərindən digər bir çox əsərimizdə bütün elmi tərüatları ilə bəhs etmişik və etməyə davam edirik. Ancaq əhəmiyyəti baxımından mövzudan burada da bəhs etməkdə fayda var.

Darvini məhv edən çətinliklər

Təkamül nəzəriyyəsi tarixi qədim yunanlara gedib çıxan bir təlim olmasına baxmayaraq, XIX əsrdə hərtərəfli şəkildə irəli sürüldü. Nəzəriyyəni elm dünyasının gündəminə gətirən ən mühüm irəliləyiş Çarlz Darvinin 1859-cu ildə nəşr edilən "Növlərin mənşəyi" adlı kitabı idi. Darvin bu kitabda dünyadakı müxtəlif canlı növlərini Allah'ın ayrı-ayrı yaratdığına qarşı çıxırdı. Darvinin fikrincə, bütün növlər ortaq əcdaddan törəmiş və zaman ərzində kiçik dəyişikliklərlə müxtəlifləşmişdilər.

Darvinin nəzəriyyəsi heç bir konkret elmi tapıntıya əsaslanmırdı; özünün də qəbul etdiyi kimi, sadəcə bir məntiq yeritmə idi. Hətta Darvin kitabındakı "Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər" başlıqlı uzun bölmədə etiraf etdiyi kimi, nəzəriyyə bir çox mühüm suala cavab verə bilmirdi.

Darvin nəzəriyyəsinin qarşısındakı çətinliklərə inkişaf edən elmin üstün gələcəyinə, yeni elmi kəşflərin nəzəriyyəsinə gücləndirəcəyinə ümid edirdi. Bunu kitabında tez-tez bildirirdi. Ancaq inkişaf edən elm Darwinin ümidlərinin tam əksinə, nəzəriyyənin əsas iddialarını bir-bir əsassız qoydu.

Darvinizmin elm qarşısındakı məğlubiyyətini üç əsas başlıq altında təhlil etmək olar:

Nəzəriyyə həyatın yer üzündə ilk dəfə necə ortaya çıxdığını əsla açıqlaya bilmir.

Nəzəriyyənin irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin, əslində, təkamül xarakterinə malik olduğunu göstərən heç bir elmi tapıntı yoxdur.

Fosillər təkamül nəzəriyyəsinin iddialarının tam əksini göstərir.

Bu bölmədə bu üç əsas başlığı əsaslı təhlil edəcəyik.

Keçilməz ilk pillə: həyatın mənşəyi

Təkamül nəzəriyyəsi bütün canlı növlərinin bundan təxminən 3.8 milyard il əvvəl dünyada fantastik şəkildə təsadüfən meydana gələn bircə canlı hüceyrədən törədiklərini iddia edir. Bircə hüceyrənin milyonlarla kompleks canlı növünü necə əmələ gətirməsi və əgər həqiqətən bu cür təkamül baş vermişsə, nə üçün izlərinin fosillərdə tapılmadığı nəzəriyyənin açıqlaya bilmədiyi suallardandır. Ancaq bütün bunlardan əvvəl iddia edilən təkamül prosesinin ilk pilləsi üzərində dayanmaq lazımdır. Həmin ilk hüceyrə necə ortaya çıxmışdır?

Təkamül nəzəriyyəsi cahilliklə yaradılışı inkar etdiyinə görə, həmin ilk hüceyrənin heç bir plan və nizam olmadan təbiət qanunları çərçivəsində təsadüfən meydana gəldiyini iddia edir. Yəni bu nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddə kortəbii təsadüflər nəticəsində ortaya canlı hüceyrə çıxarmalıdır. Ancaq bu, məlum olan ən təməl biologiya qanunlarına zidd iddiadır.

Həyat həyatdan gəlir

Darvin kitabında həyatın mənşəyindən heç bəhs etməmişdi. Çünki onun dövründəki ibtidai elm anlayışı canlıların çox sadə quruluşa malik olduqlarını fərz edirdi. Orta əsrlərdən bəri "spontane generation" adlı nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddələrin təsadüfən birləşərək canlı varlıq əmələ gətirməsinə inanırdılar. Bu dövrdə həşəratların yemək artıqlarından, siçanların da buğdadan əmələ gəlməsi geniş yayılmış düşüncə idi. Bunu sübut etmək üçün qəribə təcrübələr aparılmışdı. Çirkli əsginin üstünə bir az buğda qoyulmuş və bir müddət sonra bu qarışıqdan siçanların əmələ gəlməsini gözləmişdilər.

Ətin qurdlanması da həyatın cansız maddələrdən törədiyinə dəlil hesab edilirdi. Lakin daha sonra məlum olacaqdı ki, ətin üstündəki qurdlar öz-özlərindən əmələ gəlmirlər,

milçəklərin gətirib qoyduğu gözlə görülməyən sürfələrdən çıxırdılar. Darvin “Növlərin mənşəyi” adlı kitabını yazdığı dövrdə isə bakteriyaların cansız maddədən əmələ gəlməsi inancı elm dünyasında geniş şəkildə qəbul edilirdi.

Lakin Darvinin kitabının nəşr edilməsindən beş il sonra məşhur fransız bioloq Lui Paster təkamülə əsas verən bu inancı qəti şəkildə təkzib etdi. Paster apardığı uzun elmi fəaliyyət və təcrübələrdə gəldiyi nəticəni belə şərh etmişdi:

“Cansız maddələrin həyatı əmələ gətirməsi iddiası artıq qəti şəkildə tarixə gömülmüşdür”. (*Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, səh. 2*)

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarları Pasterin kəşflərinə uzun müddət qarşı çıxdılar. Ancaq inkişaf edən elm canlı hüceyrəsinin mürəkkəb quruluşunu üzə çıxardıqca həyatın öz-özünə əmələ gəlməsi iddiasının əsassızlığı daha da açıq şəkil aldı.

XX əsrdəki nəticəsiz səylər

XX əsrdə həyatın mənşəyi mövzusunda tədqiq edən ilk təkamülçü məşhur rus bioloq Aleksandr Oparin oldu. Oparin 1930-cu illərdə irəli sürdüyü bəzi tezislərlə canlı hüceyrəsinin təsadüfən meydana gələ biləcəyini sübut etməyə çalışdı. Ancaq bu fəaliyyətlər uğursuzluqla nəticələnəcək və Oparin bu etirafı etməli olacaqdı:

“Təəssüf ki, hüceyrənin mənşəyi təkamül nəzəriyyəsinin tamamilə əhatə edən ən qaranlıq nöqtədən ibarətdir”. (*Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), səh. 196*)

Oparinin yolunu davam etdirən təkamülçülər həyatın mənşəyi problemini həll etmək üçün təcrübələr aparmağa çalışdılar. Bu təcrübələrin ən məşhuru amerikalı kimyaçı Stenli Miller tərəfindən 1953-cü ildə aparıldı. Miller ibtidai atmosferdə mövcud olduğunu iddia etdiyi qazları bir təcrübədə birləşdirdi və bu qarışığa enerji verərək zülalları təşkil edən bir neçə üzvi molekul (amin turşusu) sintezlədi.

O illərdə təkamüllə bağlı mühüm mərhələ kimi tanılan bu təcrübənin əsassız olduğu və təcrübədə tətbiq edilən atmosferin yer şərtlərindən çox fərqli olduğu sonrakı illərdə üzə çıxacaqdı. (*“New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life”, Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, səh. 1328-1330*)

Uzun sükutdan sonra Millerin özü də tətbiq etdiyi atmosfer mühitinin həqiqi olmadığını etiraf etdi. (*Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, səh. 7*)

Həyatın mənşəyi problemini açıqlamaq üçün XX əsr boyu göstərilən bütün təkamülçü səylər uğursuzluqla nəticələndi. San Diyeqo Skrips İnstitutundan məşhur geokimyəçi Cefri Bada təkamülçü "Earth" jurnalında 1998-ci ildə dərc edilən bir məqalədə bu həqiqəti belə qəbul edir:

"Bu gün XX əsri arxada qoyarkən hələ də XX əsrin başlanğıcındakı ən böyük həll edilməmiş problemlə qarşı-qarşıyıyıq: həyat yer üzündə necə başlayıb". (*Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, səh. 40*)

Həyatın kompleks quruluşu

Təkamülçülərin həyatın mənşəyi ilə bağlı bu qədər çıxılmaz vəziyyətə düşməsinin başlıca səbəbi ən sadə hesab etdikləri canlıların bu qədər mürəkkəb quruluşa malik olmasıdır. Canlı hüceyrəsi insanın hazırladığı bütün texnoloji məhsullardan daha mürəkkəbdir. Belə ki, bu gün dünyanın ən qabaqcıl laboratoriyalarında belə cansız maddələr birləşdirilərək nəinki canlı hüceyrə, hətta hüceyrəyə aid bircə zülal da hasil etmək mümkün deyil.

Bir hüceyrənin meydana gəlməsi üçün lazımlı şərtlər əsla təsadüflərlə açıqlanmayacaq qədər çoxdur. Lakin bunu açıqlamağa heç ehtiyac yoxdur. Təkamülçülər hələ hüceyrə səviyyəsinə çatmadan çıxılmaz vəziyyətə düşürlər. Çünki hüceyrənin əsasını təşkil edən zülalların təsadüfən sintezlənmə ehtimalı riyazi cəhətdən sıfırdır.

Bunun ən əsas səbəbi budur ki, bir zülalın əmələ gəlməsi üçün başqa zülallar da olmalıdır. Bu səbəb bir zülalın təsadüfən əmələgəlmə ehtimalını tamamilə aradan qaldırır. Ona görə, təkə bu fakt təkamülçülərin təsadüf iddiasını təkzib etmək üçün kifayətdir. Mövzunun əhəmiyyətini qısaca açıqlayaq:

- Fermentlər olmasa, zülal sintezlənmə bilməz, fermentlər də zülaldır.

- Bircə zülalın sintezlənməsi üçün 100-ə yaxın hazır zülal olmalıdır. Ona görə, zülalların olması üçün zülallar lazımdır.

- Zülalları sintezləyən fermentləri DNT hazırlayır. DNT olmasa, zülal sintezlənmə bilməz. Ona görə, zülalların əmələ gəlməsi üçün DNT də lazımdır.

-Zülal sintezləmə prosesində hüceyrədəki bütün orqanoidlərin mühüm funksiyaları var. Yəni zülalların əmələ gəlməsi üçün tam funksional hüceyrə bütün orqanoidləri ilə birlikdə mövcud olmalıdır.

Hüceyrənin nüvəsində yerləşən, genetik məlumat daşıyan DNT molekulu isə informasiya bankıdır. İnsan DNT-sindəki informasiyanı kağıza köçürmək istəsək, hər biri 500 səhifədən ibarət 900 cildlik kitabxana ortaya çıxar.

Burada çox maraqlı dilemma da var: DNT ancaq bir sıra xüsusi zülalların (fermentlərin) köməyi ilə qoşalaşa bilər. Amma bu fermentlər də ancaq DNT-dəki informasiya əsasında sintezlənir. Bir-birlərindən asılı olduqlarına görə, DNT-nin qoşalaşması üçün ikisi də eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə həyatın öz-özünə meydana gəlməsi ssenarisini çıxılmaz vəziyyətə salır. San Diyeqo Kaliforniya Universitetindən məşhur təkamülçü prof. Lesli Orsel “Scientific American” jurnalının 1994-cü il oktyabr sayında bu həqiqəti belə etiraf edir:

“Olduqca kompleks quruluşa malik olan zülalların və nuklein turşularının (RNT və DNT) eyni yerdə və eyni zamanda təsadüfən əmələ gəlmələri həddindən artıq ehtimaldan kənarıdır. Ancaq bunların biri olmadan digərini əldə etmək də mümkün deyil. Ona görə, insan məcburən həyatın kimyəvi yollarla meydana gəlməsinin tamamilə qeyri-mümkün olduğu nəticəsinə gəlir”.
(Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, səh. 78*)

Şübhəsiz ki, əgər həyatın kortəbii təsadüflərlə öz-özünə meydana gəlməsi mümkün deyilsə, onda həyatın yaradıldığı qəbul edilməlidir. Bu həqiqət əsas məqsədi yaradılışı inkar etmək olan təkamül nəzəriyyəsini açıq-aydın əsassız edir.

Təkamülün xəyali mexanizmləri

Darvinin nəzəriyyəsini əsassız edən ikinci əsas cəhət nəzəriyyənin təkamül mexanizmləri kimi irəli sürdüyü iki anlayışın da, əslində, heç bir təkamül gücünə malik olmamasıdır.

Darvin irəli sürdüyü təkamül iddiasını tamamilə təbii seleksiya mexanizmi ilə əlaqələndirmişdi. Bu mexanizmə verdiyi əhəmiyyət kitabının adından da açıq şəkildə başa düşülür: “Növlərin mənşəyi, təbii seleksiya yolu ilə...”

Təbii seleksiya təbii seçmə deməkdir, təbiətdəki həyat uğrunda mübarizədə təbii şərtlərə uyğun və güclü canlıların həyatda qalacağı düşüncəsinə əsaslanır. Məsələn, yırtıcı heyvanlar tərəfindən təhlükəyə məruz qalan bir maral sürüsündə daha sürətlə qaçan marallar həyatda qalacaq. Beləliklə, maral sürüsü sürətlə qaçan və güclü fərdlərdən ibarət olacaq. Amma bu mexanizm maralların təkamül keçirməsinə səbəb olmaz, onları başqa bir canlı növünə, məsələn, atlara çevirməz.

Ona görə, təbii seçmə mexanizmi heç bir təkamül gücünə malik deyil. Darvin də bu həqiqəti anlamışdı və “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında: **“Faydalı dəyişikliklər baş vermədikcə təbii seçmə heç bir şey edə bilməz”**, - demək məcburiyyətində qalmışdı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 184*)

Lamarkın təsiri

Bəs bu faydalı dəyişikliklər necə baş verə bilər? Darvin öz dövrünün ibtidai elm anlayışı çərçivəsində bu suala Lamarka əsaslanaraq cavab verməyə çalışmışdı. Darvindən əvvəl yaşamış

fransız bioloq Lamarka görə, canlılar həyatları boyu keçirdikləri fiziki dəyişiklikləri sonrakı nəsələ ötürürlər, nəsildən-nəslə toplanan bu xüsusiyyətlər nəticəsində yeni növlər meydana gəlir. Məsələn, Lamarkın fikrincə, zürafələr ceyranlardan törəyiblər, hündür ağacların yarpaqlarını yeməyə çalışarkən nəsildən-nəslə boyunları uzanmışdır.

Darvin də buna bənzər misallar çəkmiş, məsələn, “Növlərin mənşəyi” kitabında qida tapmaq üçün suya girən bəzi ayıların tədricən balinalara çevrildiyini iddia etmişdi. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Lakin Mendelin kəşf etdiyi və XX əsrdə inkişaf edən genetik elmi ilə qəti şəkildə sübut edilən genetik qanunları qazanılmış xüsusiyyətlərin sonrakı nəsillərə ötürülməsi əfsanəsini məhv etdi. Beləliklə, təbii seçmə “təkbaşına” və tamamilə təsirsiz mexanizm olaraq qaldı.

Neodarvinizm və mutasiyalar

Darvinistlər isə bu vəziyyətə bir çıxış yolu tapmaq üçün 1930-cu illərin sonlarında müasir sintetik nəzəriyyəni və ya daha geniş yayılmış adı ilə neodarvinizmi ortaya atdılar. Neodarvinizm təbii seçmənin yanına faydalı dəyişiklik səbəbi kimi mutasiyaları, yəni canlıların genlərində radiasiya kimi xarici amillər və ya transkripsiya xətalari nəticəsində əmələ gələn pozulmaları əlavə etdi. Bu gün də elmi cəhətdən əsassız olduğunu bilmələrinə baxmayaraq, darvinistlər neodarvinist modeli müdafiə edirlər. Nəzəriyyə yer üzündəki milyonlarla canlı növünün, onların qulaq, göz, ağciyər, qanad kimi saysız-hesabsız mürəkkəb orqanlarının mutasiyalara, yəni genetik pozulmalara əsaslanan bir proses nəticəsində əmələ gəldiyini iddia edir. Amma nəzəriyyəni çarəsiz qoyan bir açıq elmi həqiqət var: mutasiyalar canlıları təkmilləşdirmirlər, əksinə, hər zaman canlılara zərər verirlər.

Bunun səbəbi çox sadədir: DNT çox mürəkkəb quruluşa malikdir. Bu molekula olan hər hansı təsadüfi təsir ancaq zərər verir. Amerikalı genetik B.G. Ranqanatan bunu belə açıqlayır:

“Mutasiyalar kiçik, təsadüfi və zərərliyə malikdir. Çox nadir meydana gəlirlər və ən yaxşı halda təsirsizdir. Bu üç xüsusiyyət mutasiyaların təkamül xarakterli təsir meydana gətirməyəcəyini sübut edir. Yüksək dərəcədə xüsusiləşmiş orqanizmdə meydana gələn təsadüfi dəyişiklik ya təsirsiz, ya da zərərli olur. Bir qol saatında meydana gələn təsadüfi dəyişiklik qol saatını təkmilləşdirməz. Ona böyük ehtimalla zərər verər və ya ən yaxşı halda təsir etməz. Bir zəlzələ bir şəhəri daha yaxşı hala salmaz, onu məhv edər”. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 179*)

Bu günə qədər heç bir faydalı, yəni genetik məlumatı təkmilləşdirən mutasiya müşahidə edilməyib. Bütün mutasiyaların zərərli olması aşkar edilib. Aydın olmuşdur ki, təkamül nəzəriyyəsinin təkamül mexanizmi kimi göstərdiyi mutasiyalar, əslində, canlıları sadəcə məhv

edən, şikəst edən genetik hadisələrdir (insanlarda mutasiyanın ən çox rast gəlinən təsiri xərçəngdir). Əlbəttə, məhvəddici mexanizm təkamül mexanizmi ola bilməz. Təbii seçmə isə Darvinin də qəbul etdiyi kimi, tək başına heç bir şey edə bilməz. Bu həqiqət bizə təbiətdə heç bir təkamül mexanizminin olmadığını göstərir. Təkamül mexanizmi olmadığına görə, təkamül deyilən xəyali proses də baş verməyib.

Fosillər: ara-keçid formalardan əsər-əlamət yoxdur

Təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi prosesin baş vermədiyinin ən açıq göstəricisi isə fosillərdir.

Təkamül nəzəriyyəsinə görə, bütün canlılar bir-birlərindən törəyiblər. Əvvəlcədən mövcud olan bir canlı növü zaman ərzində digərinə çevrilmiş və bütün növlər bu şəkildə əmələ gəlmişlər. Nəzəriyyəyə əsasən, bu çevrilmə yüz milyon illər davam edən uzun dövrü əhatə etmiş və mərhələ-mərhələ irəliləmişdir. Bu təqdirdə iddia edilən uzun çevrilmə prosesi zamanı saysız-hesabsız ara növlər əmələ gəlməli və yaşamalılardırlar.

Məsələn, keçmişdə balıq xüsusiyyətlərini daşımalarına baxmayaraq, bir tərəfdən də bəzi sürünən canlı xüsusiyyətlərini qazanmış yarı-balıq, yarı-sürünən canlılar yaşamalılardır və ya sürünən xüsusiyyətlərini daşıyan, bir tərəfdən də bəzi quş xüsusiyyətləri qazanmış sürünən quşlar ortaya çıxmalıdır. Bunlar bir keçid prosesində olduqları üçün şikəst, yarımçıq, qüsurlu canlılar olmalıdır. Təkamülçülər keçmişdə yaşadığına inandıqları bu nəzəri məxluqları “ara-keçid forması” adlandırırlar.

Əgər, həqiqətən, bu cür canlılar keçmişdə yaşayıbsa, onların sayı və növü milyonlarla, hətta milyardlarla olmalıdır və bu əcaib canlıların qalıqlarına mütləq fosil izlərində rast gəlinməlidir. Darvin “Növlərin mənşəyi”ndə bunu belə açıqlamışdır:

“Əgər nəzəriyyəmə doğrudursa, növləri bir-biri ilə əlaqələndirən saysız-hesabsız ara-keçid növləri keçmişdə mütləq yaşamalılardır... Onların yaşadığının dəlilləri də sadəcə fosil qalıqları arasında tapıla bilər”. (*Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280*)

Ancaq bu sətirləri yazan Darvin ara-keçid formaların heç cür tapılmadığını bilir və bunun nəzəriyyəsi üçün böyük problem olduğunu görürdü. Ona görə, “Növlərin mənşəyi” kitabının “Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər” (Difficulties on Theory) adlı bölməsində belə yazmışdı:

“Əgər, həqiqətən, növlər digər növlərdən yavaş dəyişikliklərlə törəyibsə, nə üçün saysız-hesabsız ara-keçid formasına rast gəlmirik? Nə üçün bütün təbiət qarmaqarışq vəziyyətdə deyil, məhz yerli-yerindədir? Saysız-hesabsız ara-keçid forması olmalıdır, bəs nə üçün yer

üzünün çoxsaylı təbəqələrində onları tapmırıq?... Nə üçün hər geoloji forma və hər təbəqə belə qalıqlarla dolu deyil?" (*Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280*)

Darvinin puç olan ümidləri

Ancaq XIX əsrin ortasından indiyə qədər dünyanın hər tərəfində qızgın fosil araşdırmaları aparılmasına baxmayaraq, ara-keçid formalarına rast gəlinməmişdir. Aparılan qazıntı işlərində və tədqiqatlarda əldə edilən bütün tapıntılar təkamülçülərin gözlədiklərinin əksinə, canlıların yer üzündə birdən-birə, tam və qüsursuz formada ortaya çıxdıklarını göstərmişdir.

Məşhur ingilis paleontoloq Derek V. Eycer təkamülçü olmasına baxmayaraq, bu həqiqəti belə etiraf edir:

"Problemimiz budur: fosilləri hərtərəfli tədqiq etdikdə növlər və ya siniflər səviyyəsində belə daima eyni həqiqətlə qarşılaşırıq; mərhələli təkamüllə təkmilləşən deyil, birdən-birə yer üzündə əmələ gələn qruplar görürük". (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, səh. 133)

Yəni fosil qeydlərində bütün canlı növləri aralarında heç bir keçid forması olmadan, tam formada ani surətdə ortaya çıxırlar. Bu, Darvinin fikirlərinin tam əksidir. Habelə, bu, canlı növlərinin yaradıldıqlarını göstərən çox güclü dəlildir. Çünki bir canlı növünün heç bir əcdadı olmadan, bir anda və qüsursuz şəkildə ortaya çıxmasının tək açıqlaması var: o növ yaradılmışdır. Bu həqiqət məşhur təkamülçü bioloq Duqlas Futuyma tərəfindən də qəbul edilir:

"Yaradılış və təkamül yaşayan canlıların mənşəyi haqqında iki yeganə açıqlamadır. Canlılar dünyada ya tamamilə mükəmməl və tam formada ortaya çıxmışlar, ya da belə olmamışdır. Əgər belə olmamışdırsa, bir dəyişiklik prosesi nəticəsində özlərindən əvvəl mövcud olan bəzi canlı növlərindən təkamül keçirərək meydana gəlməlidirlər. Amma əgər tam və mükəmməl formada ortaya çıxıblarsa, onda sonsuz güc sahibi olan bir ağıl tərəfindən yaradılmışlar". (*Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. Səh. 197*)

Fosillər isə canlıların yer üzündə tam və mükəmməl formada ortaya çıxdıklarını göstərir. Yəni "növlərin mənşəyi" Darvinin hesab etdiyi əksinə, təkamül deyil, yaradılışdır.

İnsanın təkamülü nağılı

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarlarının ən çox gündəmə gətirdikləri məsələ insanın mənşəyidir. Bununla bağlı darvinist iddia bu gün yaşayan müasir insanın meymunabənzər məxluqlardan törədiyini zənn edir. 4-5 milyon il əvvəl başladığı fərz edilən bu prosesdə müasir

insan ilə əcdadları arasında bəzi ara-keçid formaların yaşadığı iddia edilir. Əslində, tamamilə fantastik olan bu ssenaridə dörd əsas kateqoriya var:

Australopithecus

Homo habilis

Homo erectus

Homo sapiens

Təkamülçülər insanların ilk “meymunabənzər əcdadları”na “cənub meymunu” mənasını verən “australopithecus” adını veriblər. Bu canlılar, əslində, nəslə kəsilməmiş meymun növüdür. Lord Solli Zukerman və prof. Çarlz Oksnord kimi İngiltərə və ABŞ-dan iki məşhur anatomun *australopithecus* nümunələri üzərində apardığı hərtərəfli araşdırmalar bu canlıların sadəcə nəslə kəsilməmiş meymun növünə aid olduqlarını və insanlarla heç bir bənzərlik təşkil etmədiklərini göstərmişdir. (*Charles E. Oxnard, “The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt”, Nature, c. 258, səh. 389*)

Təkamülçülər insanın təkamülünün sonrakı mərhələsini də “homo”, yəni insan kimi təsnif edirlər. İddiaya əsasən, homo sırasındakı canlılar *australopithecus*lardan daha çox inkişaf ediblər. Təkamülçülər bu fərqli canlılara aid fosilləri ardıcıl düzərək fantastik təkamül sxemi qururlar. Bu sxem xəyalidir, çünki bu fərqli siniflərin arasında təkamül xarakterli əlaqə olması əsla sübut edilə bilməmişdir. Təkamül nəzəriyyəsinin XX əsrdəki ən mühüm tərəfdarlarından biri olan Ernst Mayr: “*Homo sapiens*ə uzanan zəncir halqası, əslində, itib”, - deyərək bunu qəbul edir. (*J. Rennie, “Darwin’s Current Bulldog: Ernst Mayr”, Scientific American, Aralık 1992*)

Təkamülçülər “*ausrtalopithecus > homo habilis > homo erectus > homo sapiens*” ardıcılığını qurarkən bu növlərin hər birinin daha sonrakının əcdadı olmasını irəli sürürlər. Lakin paleoantropoloqların son kəşfləri *australopithecus*, *homo habilis* və *homo erectus*un dünyanın müxtəlif bölgələrində eyni dövrlərdə yaşadıklarını göstərir. (*Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, səh. 272*)

Habelə, *homo erectus* sinfinə aid olan insanların bir qismi çox müasir dövrlərə qədər yaşayıblar, *homo sapiens neandertalensis* və *homo sapiens sapiens* (insan) ilə eyni mühitdə birlikdə mövcud olmuşlar. (*Time, noyabr 1996*)

Bu isə, əlbəttə, bu siniflərin bir-birilərinin əcdadı olduqları iddiasının əsassızlığını açıq şəkildə ortaya qoyur. Harvard Universitetinin paleontoloqlarından Stiven Cey Quld, təkamülçü olmasına baxmayaraq, darvinist nəzəriyyənin düşdüyü bu çıxılmaz vəziyyəti belə açıqlayır:

“Əgər bir-biri ilə paralel şəkildə yaşayan üç müxtəlif hominid (insanabənzər) sxemi varsa, onda bizim soy ağacımıza nə oldu? Aydındır ki, bunların biri digərindən törəyə bilməz. Habelə, biri digəri ilə müqayisə edildikdə təkamül xarakterli inkişaf meyli göstərmirlər”. (*S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, səh. 30*)

Qısaca desək, KİV-də və ya dərsliklərdə verilən bir cür fantastik yarı-meymun yarı-insan canlıların rəsmləri ilə, yəni sırf təbliğat yolu ilə dirçəldilməyə çalışılan insanın təkamülü ssenarisi heç bir elmi əsası olmayan nağıldan ibarətdir. Bu mövzunu uzun illər tədqiq edən, xüsusilə *australopithecus* fosilləri üzərində 15 il araşdırma aparan İngiltərənin ən məşhur və hörmətli elm adamlarından biri olan Lord Solli Zukerman təkamülçü olmasına baxmayaraq, meymunabənzər canlılardan insana uzanan nəsil ağacı olmadığı nəticəsinə gəlmişdir.

Zukerman maraqlı elm şkalası da qurmuşdur. Elmi hesab etdiyi elm sahələrindən elmdən kənar qəbul etdiyi elm sahələrinə qədər şaxəli cədvəl çəkmişdir. Zukermanın bu cədvəlində ən elmi, yəni konkret faktlara əsaslanan elm sahələri kimya və fizikadır. Cədvəldə bunlardan sonra bioloji elmlər, daha sonra sosial fənlər gəlir. Şaxələnmənin ən kənar ucunda, yəni elmdən kənar hesab edilən hissədə isə Zukermanın fikrincə telepatiya, altıncı hiss kimi hissənin fəvqündə olan qavrama anlayışları və bir də insanın “təkamülü” yerləşir! Zukerman şaxələnmənin bu ucunu belə açıqlayır:

“Obyektiv reallıq sahəsindən çıxıb bioloji elm fərz edilən bu sahələrə, yəni hissənin fəvqündə olan qavramaya və insanın fosil tarixinin şərh edilməsinə daxil olduqda, təkamül nəzəriyyəsinə inanan bir şəxs üçün hər şeyin mümkün olduğunu görürük. Belə ki, nəzəriyyələrinə qəti şəkildə inanan bu şəxslərin ziddiyyətli bəzi rəyləri eyni anda qəbul etmələri belə mümkündür”. (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 19*)

İnsanın təkamülü nağılı da nəzəriyyələrinə kor-koranə inanan bir sıra insanların tapdıqları bəzi fosillər haqqında qabaqcadan rəy verərək şərh etmələrindən ibarətdir.

Darvin formulu!

İndiyə qədər təhlil etdiyimiz bütün dəlillərlə yanaşı, istəyirsinizsə, təkamülçülərin necə cəfəng inanca malik olduqlarına bir də uşaqların belə anlayacağı qədər açıq misalla baxaq.

Təkamül nəzəriyyəsi canlıların təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edir. Ona görə, bu iddiaya əsasən, cansız və şüursuz atomlar birləşərək əvvəlcə hüceyrəni əmələ gətirmiş və sonra eyni atomlar birləşərək digər canlıları və insanı meydana gətirmişlər. İndi düşünək, canlıların əsasını təşkil edən karbon, fosfor, azot, kalium kimi elementləri birləşdirdikdə bir yığın əmələ gəlir. Bu atom yığını hansı prosesdən keçirilsə də, bircə canlı belə əmələ gətirməz. İstəyirsinizsə,

bununla bağlı bir təcrübə keçirək və təkamülçülərin, əslində, müdafiə etdikləri, amma ucadan söyləyə bilmədikləri iddianı onların adından “Darvin formulu” adı ilə nəzərdən keçirək:

Təkamülçülər çoxlu sayda böyük çənin içinə canlıların əsasını təşkil edən fosfor, azot, karbon, oksigen, dəmir, maqnezium kimi elementlərdən bol miqdarda qoysunlar. Hətta normal şərtlərdə mövcud olmayan, ancaq bu qarışıqın içində lazımlı bildikləri maddələri də bu çənlərə əlavə etsinlər. Qarışıqların içinə istədikləri qədər amin turşusu, istədikləri qədər də zülal doldursunlar. Bu qarışıqlara istədikləri nisbətdə temperatur və rütubət versinlər. Bunları istədikləri ən yaxşı texnoloji cihazlarla qarışdırsınlar. Çənlərin başında nəzarətçi kimi dünyanın qabaqcıl elm adamlarını qoysunlar. Bu mütəxəssislər atadan oğula, nəsildən-nəslə ötürülərək növbə ilə milyardlarla, hətta trilyonlarla il fasiləsiz çənlərin başında gözləsinlər. Bir canlının əmələ gəlməsi üçün hansı şərtlərin mövcud olmasını lazım bilirlərsə, hamısını tətbiq etsinlər. Ancaq nə etsələr də, o çənlərdən əsla bir canlı çıxara bilməzlər. Zürafələri, aslanları, arıları, bülbülləri, tutuquşuları, atları, delfinləri, gülləri, səhləb çiçəklərini, zanbaqları, qərənfilləri, bananları, portağalları, almaları, xurmaları, pomidorları, qovunları, qarpızları, əncirləri, zeytunları, üzümləri, şaftalıları, tovuz quşlarını, qırqovulları, rəngarəng kəpənəkləri və bunlar kimi milyonlarla canlı növündən heç birini əmələ gətirə bilməzlər. Nəinki burada sadaladığımız bir neçə canlı, bunların bircə hüceyrəsini belə əldə edə bilməzlər.

Qısaca desək, **şüursuz atomlar birləşərək hüceyrəni əmələ gətirə bilməzlər**. Sonra yeni qərar verərək bir hüceyrəni iki yerə bölüb, sonra ardıcıl başqa qərarlar verib elektron mikroskopunu icad edən, sonra öz hüceyrə quruluşunu bu mikroskop altında tədqiq edən professorları əmələ gətirə bilməzlər. **Maddə ancaq Allah'ın üstün yaratması ilə həyat qazanır**. Bunun əksini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi isə ağıla tamamilə zidd cəfəngiyatdır. Təkamülçülərin ortaya atdığı iddialar üzərində bir az düşünmək yuxarıdakı misalda göstəriləndiyi kimi, bu həqiqəti üzə çıxarar.

Göz və qulaqdakı texnologiya

Təkamül nəzəriyyəsinin qətiyyənlə açıqlaya bilmədiyi digər məsələ isə göz və qulaqdakı üstün duyğu keyfiyyətidir.

Gözlə bağlı mövzuya keçməzdən əvvəl “Necə görürük?” sualına qısaca cavab verək. Bir cisimdən gələn şüalar gözdə tor qişaya tərsinə düşür. Bu şüalar buradakı hüceyrələr tərəfindən elektrik siqnallarına çevrilir və beyinin arxa hissəsindəki görmə mərkəzi adlanan kiçik nöqtəyə ötürülür. Bu elektrik siqnalları bir sıra ardıcıl proseslərdən sonra beyindəki bu mərkəzdə görüntü kimi şərh edilir. Bu məlumatdan sonra düşünək: beyin işığa qapalıdır. Yəni beyinin içi qapqaranlıqdır, işıq beyinin yerləşdiyi yerə girə bilməz. Görmə mərkəzi adlanan yer

qapqaranlıq, işığın düşmədiyi, bəlkə, heç qarşılaşmadığınız qədər qaranlıq yerdir. Ancaq siz bu zülmət qaranlıqda işıqlı, aydın dünyanı izləyirsiniz.

Üstəlik, bu, o qədər aydın və keyfiyyətli görüntüdür ki, XXI əsrin texnologiyası belə hər cür imkanı olmasına baxmayaraq, bu aydın görüntünü əldə edə bilmir. Məsələn, hal-hazırda oxuduğunuz kitaba, kitabı tutan əllərinizə baxın, sonra başınızı qaldırın və ətrafınıza baxın. Hal-hazırda gördüyünüz aydın və keyfiyyətli görüntünü başqa bir yerdə görmüsünüzmü? Bu qədər aydın görüntünü sizə dünyanın qabaqcıl televizor şirkətlərinin istehsal etdiyi təkmilləşdirilmiş televizor ekranı belə verə bilməz. 100 ildən bəri minlərlə mühəndis bu aydın görüntünü əldə etmək üçün çalışır. Bunun üçün fabriklər, böyük müəssisələr qurulur, tədqiqatlar aparılır, planlar və dizaynlar edilir. Bir televizor ekranına baxın, bir də hal-hazırda əlinizdə tutduğunuz bu kitaba. Arada böyük aydınlıq və keyfiyyət fərqi olduğunu görəcəksiniz. Həm də televizorun ekranı sizə iki ölçülü görüntü göstərir, lakin siz üç ölçülü, dərin perspektivi olan görüntü izləyirsiniz.

Uzun illərdən bəri on minlərlə mühəndis üç ölçülü televizor icad etməyə, gözün görmə keyfiyyətini əldə etməyə çalışırlar. Bəli, üç ölçülü televizor kimi sistem istehsal edə bildilər, amma onu da eynəksiz üç ölçülü görmək mümkün deyil, həm də bu, süni üçölçülü görüntüdür. Arxa tərəf daha bulanıq, ön tərəf isə kağız dekorasiya kimi görünür. Heç bir zaman gözün gördüyü qədər aydın və keyfiyyətli görüntü əmələ gəlmir. Kamerada da, televizorda da mütləq görüntü itkisi olur.

Təkamülçülər bu keyfiyyətli və aydın görüntünü əmələ gətirən mexanizmin təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edirlər. İndi birisi sizə otağınızda televizorun təsadüflər nəticəsində əmələ gəldiyini, atomların birləşib bu görüntünü əmələ gətirən aləti meydana gətirdiyini desə, nə düşünərsiniz? Minlərlə insanın birlikdə edə bilmədiyini şüursuz atomlar necə etsin?

Gözün gördüyündən daha bəsit görüntünü əmələ gətirən alət təsadüfən əmələ gəlmirsə, gözün və gözün gördüyü görüntünün də təsadüfən meydana gəlməyəcəyi çox açıqdır. Eyni vəziyyət qulağa da aiddir. Xarici qulaq ətrafdakı səsləri qulaq seyvanı vasitəsilə toplayıb daxili qulağa ötürür; daxili qulaq da bu titrəyişləri elektrik impulslarına çevirərək beyinə göndərir. Eynilə görmədə olduğu kimi, eşitmə prosesi də beyindəki eşitmə mərkəzində həyata keçir.

Göz üçün dediklərimiz qulağa da aiddir, yəni beyin işıq kimi səsə də qapalıdır, səs keçirmir. Ona görə, xarici aləm nə qədər səs-küylü olsa da, beyinin içi tamamilə səssizdir. Buna baxmayaraq, ən aydın səslər beyində eşidilir. Səs keçirməyən beyninizdə orkestr simfoniyları dinləyir, ətraf mühitin bütün səs-küyünü eşidirsiniz. Ancaq həmin anda həssas bir cihazla beyninizin içindəki səs səviyyəsi ölçülsə, burada səssizliyin hakim olduğu məlum olacaqdır. Aydın görüntü əldə etmək ümidi ilə texnologiyadan necə istifadə edilirsə, səs üçün də eyni səylər on illərdən bəri davam etdirilir. Səsyazma cihazları, musiqi mərkəzləri, bir çox elektron

alət, səs qəbul edən musiqi sistemləri bu fəaliyyətlərin nəticələrindən bəziləridir. Ancaq bütün texnologiyaya və bu sahədə minlərlə mühəndis və mütəxəssis işləməsinə baxmayaraq, qulağın əmələ gətirdiyi qədər aydın və keyfiyyətli səs əldə edilməmişdir. Ən böyük musiqi sistemi şirkətinin istehsal etdiyi ən keyfiyyətli musiqi mərkəzini düşünün. Səsi qeyd etdikdə mütləq səsin bir hissəsi itir, az da olsa təhrif olur və ya musiqi mərkəzini işə saldıqda hələ musiqi çalmazdan əvvəl mütləq bir cızıltı eşidirsiniz. Ancaq insan orqanizmindəki texnologiyanın məhsulu olan səslər olduqca aydın və qüsursuzdur. İnsan qulağı heç vaxt musiqi mərkəzində olduğu kimi cızıltılı və ya təhrif olunmuş şəkildə səs eşitmir; səs necədirsə, tam və aydın şəkildə onu eşidir. Bu, insan yaradıldığı gündən bəri belədir. İndiyə qədər insanın istehsal etdiyi heç bir görüntü və səs cihazı göz və qulaq qədər həssas və keyfiyyətli qəbuledici olmamışdır. Ancaq görmə və eşitmə hadisəsində bütün bunların fəvqündə duran çox böyük həqiqət də var.

Beyinin içində görən və eşidən şüur kimə aiddir?

Beyinin içində parlaq, rəngli dünyanı izləyən, simfoniyları, quşların civiltilərini dinləyən, gülü qoxulayan kimdir?

İnsanın gözlərindən, qulaqlarından, burnundan gələn siqnallar elektrik impulsu kimi beyinə ötürülür. Biologiya, fiziologiya və ya biokimya kitablarında bu görüntünün beyində necə əmələ gəlməsinə dair bir çox şey oxuyursunuz. Ancaq bu mövzu haqqında ən mühüm həqiqətə heç bir yerdə rast gələ bilməzsiniz: beyində bu elektrik impulslarını görüntü, səs, qoxu və hiss kimi qavrayan kimdir? Beyinin içində gözə, qulağa, buruna ehtiyac hiss etmədən bütün bunları qavrayan bir şüur var. Bu şüur kimə aiddir?

Əlbəttə, bu şüur beyini təşkil edən sinirlər, yağ təbəqəsi və sinir hüceyrələrinə aid deyil. Elə buna görə, hər şeyin maddədən ibarət olduğunu zənn edən darvinist-materialistlər bu suallara heç cür cavab verə bilmirlər. Çünki bu şüur Allah'ın yaratdığı ruhdur. Ruhun görüntünü izləmək üçün gözə, səsi eşitmək üçün qulağa ehtiyacı yoxdur. Eyni zamanda, düşünmək üçün beyinə də ehtiyacı yoxdur.

Bu açıq və elmi həqiqəti oxuyan hər insan beyinin içindəki bir neçə sm³-lik, qapqaranlıq yerə bütün kainatı üçölçülü, rəngli, kölgəli və işıqlı şəkildə sığışdıran uca Allah'ı düşünüb, Ondan qorxub Ona sığınmalıdır.

Materialist inanc

Bura qədər təhlil etdiklərimiz təkamül nəzəriyyəsinin elmi kəşflərə zidd iddia olduğunu göstərir. Nəzəriyyənin həyatın mənşəyi haqqındakı iddiası elmə ziddir, irəli sürdüyü təkamül

mexanizmlərinin heç bir təkamül gücü yoxdur və fosillər nəzəriyyənin iddia etdiyi ara keçid formalarının yaşamadığını göstərir. Bu təqdirdə, əlbəttə, təkamül nəzəriyyəsi elmə zidd fərziyyə kimi bir kənara qoyulmalıdır. Belə ki, tarix boyu dünya mərkəzli kainat modeli kimi bir çox düşüncə tərzini elmin gündəmindən çıxarılmışdır. Ancaq təkamül nəzəriyyəsi təkidlə elmin gündəliyində saxlanılır. Hətta bəzi insanlar nəzəriyyənin tənqid edilməsini elmə təcavüz kimi göstərməyə çalışırlar. Axı niyə? Bunun səbəbi təkamül nəzəriyyəsinin bəzi kütlələr üçün əl çəkilməz doqmatik inanc olmasıdır. Bu kütlələr materialist fəlsəfəyə kor-koranə bağlıdırlar və darvinizmi də təbiət haqqında yeganə materialist açıqlama olduğu üçün mənimsəyiblər. Bəzən bunu açıq şəkildə etiraf edirlər. Harvard Universitetindən məşhur genetik və eyni zamanda, qabaqcıl təkamülçülərdən olan Riçard Levontin əvvəlcə materialist, sonra elm adamı olduğunu belə etiraf edir:

“Bizim materializmə bir inancımız var, bu “a priori” (əvvəlcədən qəbul edilmiş, doğru fərz edilmiş) inandır. Bizi dünya haqqında materialist açıqlama verməyə məcbur edən şey elmi metodlar və qanunlar deyil. Əksinə, materializmə olan “a priori” bağlılığımız səbəbi ilə dünya haqqında materialist açıqlama verən tədqiqat metodları və anlayışlarını uydururuq. Materializm mütləq doğru olduğuna görə də ilahi açıqlamanın səhnəyə çıxmasına icazə verə bilmərik”. (*Richard Lewontin, “The Demon-Haunted World”, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, səh. 28*)

Bu sözlər darvinizmin materialist fəlsəfəyə bağlılıq uğrunda davam etdirilən bir doqma olduğunun açıq ifadəsidir. Bu doqma maddədən başqa heç bir varlıq olmadığını qəbul edir. Bu səbəbdən də cansız, şüursuz maddənin həyatı əmələ gətirdiyinə inanır. Milyonlarla müxtəlif canlı növünün, məsələn, quşların, balıqların, zürafələrin, pələnglərin, həşəratların, ağacların, çiçəklərin, balinaların və insanların maddənin öz daxilindəki reaksiyalarla, yəni yağan yağışla, çaxan şimşəklə, cansız maddədən əmələ gəldiyini qəbul edir. Əslində isə bu, həm ağıla, həm də elmə ziddir. Amma darvinistlər Allah'ın açıq-aşkar varlığını qəbul etməmək üçün bu ağıldan və elmdən kənar fikri cahilliklə müdafiə etməkdə davam edirlər.

Canlıların mənşəyinə materialist düşüncə ilə baxmayan insanlar isə bu açıq həqiqəti görəcəklər: bütün canlılar üstün güc, bilik və ağıla malik olan Yaradanın əsəridir. Yaradan bütün kainatı yoxdan var edən, ən qüsursuz şəkildə nizama salan və bütün canlıları yaradan Allah'dır.

Təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən təsirli sehridir

Burada bunu da bildirmək lazımdır ki, heç bir ideologiyanın təsiri altında qalmadan, sadəcə aqlını və məntiqini işlədən hər insan elm və mədəniyyətdən uzaq xalqların xurafatlarını xatırladan təkamül nəzəriyyəsinə inanmağın qeyri-mümkün olduğunu asanlıqla anlayacaqdır.

Yuxarıda da bildirildiyi kimi, təkamül nəzəriyyəsinə inananlar böyük bir çənin içinə bir çox atomu, molekulu, cansız maddəni dolduran və bunların qarışığından zaman ərzində düşünən, dərk edən, kəşflər edən professorların, universitet tələbələrinin, Eynşteyn, Habl kimi elm adamlarının, Frank Sinatra, Çarlton Heston kimi aktyorların, bununla yanaşı, ceyranların, limon ağaclarının, qərənfillərin çıxacağına inanırlar. Həm də bu cəfəng iddiaya inananlar elm adamları, professorlar, mədəniyyətli, təhsilli insanlardır. Bu səbəbdən, təkamül nəzəriyyəsi haqqında dünya tarixinin ən böyük və ən təsirli sehri ifadəsini işlətmək yerinə düşər. Çünki dünya tarixində insanların bu dərəcədə ağılı başından alan, ağıl və məntiqlə düşünmələrinə imkan verməyən, gözlərinin qarşısına sanki bir pərdə çəkib çox açıq olan həqiqətləri görmələrinə mane olan başqa inanc və ya iddia yoxdur. Bu, afrikalı bəzi qəbilələrin totemlərə, Səba xalqının Günəşə tapınmasından, hz. İbrahimin qövmünün düzəlttikləri bütələrə, hz. Musanın qövmünün qızıldan düzəlttikləri buzova tapınmalarından daha qorxulu və ağlasığmaz korluqdur. Əslində, bu vəziyyət Allah'ın Quranda işarə etdiyi ağılsızlıqdır. Allah bəzi insanların anlayışlarının bağlı olacağını və həqiqətləri görməkdən məhrum olacağını bir çox ayəsində bildirir. Bu ayələrdən bəziləri belədir:

Həqiqətən, kafirləri əzabla qorxutsan da, qorxutmasan da, onlar üçün birdir, iman gətirməzlər. Allah onların ürəyinə və qulağına möhür vurmuşdur. Gözlərində də pərdə vardır. Onları böyük bir əzab gözləyir! (Bəqərə surəsi, 6-7)

... Onların qəlbləri vardır, lakin onunla anlamazlar. Onların gözləri vardır, lakin onunla görməzlər. Onların qulaqları vardır, lakin onunla eşitməzlər. Onlar heyvan kimidirlər, bəlkə də, daha çox zəlalətdədirlər. Qafil olanlar da məhz onlardır! (Əraf surəsi, 179)

Allah "Hicr" surəsində də bu insanların möcüzələr görsələr də, inanmayacaq qədər sehləndiklərini belə bildirir:

Əgər onlara göydən bir qapı açsaq və oradan durmadan yuxarı dırmaşsalar yenə də: "Gözümüz bağlanmış, biz sehlənmişik", - deyərlər. (Hicr surəsi, 14-15)

Bu qədər geniş kütləyə bu sehrin təsir etməsi, insanların həqiqətlərdən bu qədər uzaq saxlanması və 150 ildən bəri bu sehrin pozulmaması isə sözlə ifadə edilməyəcək qədər heyvətli vəziyyətdir. Çünki bir və ya bir neçə insanın qeyri-mümkün ssenarilərə, cəfəng və məntiqsiz iddialara inanmalarını anlamaq olar. Ancaq dünyanın hər tərəfindəki insanların şüursuz və cansız atomların ani qərarla birləşib qeyri-adi mütəşəkkillik, nizam, ağıl və şüur nümayiş etdirərək qüsursuz sistemlə işləyən kainatı, həyat üçün uyğun hər cür xüsusiyyətə malik olan Yer planetini və saysız-hesabsız kompleks sistemdən ibarət canlıları meydana gətirdiyinə inanmasının sehrdən başqa heç bir açıqlaması yoxdur.

Allah Quranda inkarçı fəlsəfənin tərəfdarı olan bəzi şəxslərin etdikləri sehlərlə insanlara təsir etdiklərini hz. Musa ilə firon arasında baş verən bir hadisə ilə bizə bildirir. Hz. Musa firona

haqq dini təbliğ etdikdə firon hz. Musaya öz bilici sehrkarları ilə insanların toplaşdığı bir yerdə qarşılaşmasını söyləyir. Hz. Musa sehrkarlarla qarşılaşdıqda əvvəlcə onların bacarıqlarını göstərməsini əmr edir. Bu hadisənin danışıldığı ayə belədir:

(Musa:) “Siz atın”, - dedi. Onlar (əsalarını yerə) atdıqda, adamların gözlərini bağlayıb (sehrləyib) onları qorxutdular və böyük bir sehr göstərdilər. (Əraf surəsi, 116)

Göründüyü kimi, fironun sehrkarları hz. Musa və ona inananlardan başqa insanların hamısını sehrləyə bilmişdilər. Ancaq onların atdıqlarına qarşı hz. Musanın ortaya qoyduğu dəlil onların bu sehrini, ayədəki ifadə ilə uydurduqlarını udmuş, yəni təsirsiz etmişdir:

Biz də Musaya: “Əsanı tulla!” - deyə vəhy etdik. Bir də (baxıb gördülər ki,) əsa onların uydurub düzəlttikləri bütün şeyləri udur. Artıq haqq zahir, onların uydurub düzəlttikləri yalanlar isə batil oldu. (Sehrbazlar) orada məğlub edildilər və xar olaraq geri döndülər. (Əraf surəsi, 117-119)

Ayələrdə də bildirildiyi kimi, əvvəllər insanlara sehrləyərək təsir göstərən bu şəxslərin etdiklərinin saxtakarlıq olmasının başa düşülməsi ilə sözügedən şəxslər alçalmışlar. Dövrümüzdə də bir sehrin təsiri ilə elmilik adı altında olduqca cəfəng iddialara inanan və bunları müdafiə etmək üçün həyatlarını qurban verənlər əgər bu iddialardan əl çəkməsələr, həqiqətlər tam mənası ilə üzə çıxdıqda və sehr pozulduqda alçalacaqlar. Belə ki, təqribən 60 yaşına qədər təkamülü müdafiə edən və ateist filosof olan, ancaq sonradan həqiqətləri görən Malkolm Maqeric təkamül nəzəriyyəsinin yaxın gələcəkdə düşəcəyi vəziyyəti belə açıqlayır:

“Mən özüm təkamül nəzəriyyəsinin xüsusilə tətbiq edildiyi sahələrdə gələcəyin tarix kitablarındakı ən böyük yumor hədəflərindən biri olacağına inandım. Gələcək nəsillər bu qədər çürük və qeyri-müəyyən hipotezin inanılmaz saflıqla qəbul edilməsini heyratlə qarşılayacaqlar”. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, səh. 43*)

Bu gələcək uzaq deyil, əksinə, çox yaxın gələcəkdə insanlar “təsadüf”lərin ilah olmasının mümkünsüzlüyünü anlayacaqlar və təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən böyük yalanı və ən güclü sehri kimi tərif ediləcəkdir. Bu güclü sehr böyük sürətlə dünyanın hər tərəfində insanlar üzərində təsirini itirməyə başlamışdır. Təkamül yalanının sirrinin öyrənən bir çox insan bu yalana necə aldandığını heyrat və təəccüblə qarşılayır.

...Sənin bizə öyrətdiklərimdən başqa bizdə heç bir bilik yoxdur!

Həqiqətən, Sən bilənsən, müdriksən!

(Bəqərə surəsi, 32)

Darvinizmin ortaya atıldığı 19-cu əsrin ən nəzərə çarpan xüsusiyyəti elm və texnologiya səviyyəsinin olduqca geri olması idi. Bu vəziyyət isə, təkamül tərəfdarlarının "canlıların təməldə sadə quruluşa malik olduğu" kimi yalan bir ideologiyayı mənimsəmələrinə gətirib çıxartmışdı. Darvinin ən böyük dəstəkçilərindən biri olan Alman bioloq Ernst Hekkelin hüceyrəni "jələ halındakı sadə şarcıq" kimi xarakterizə etməsi o dövrün primitiv elm anlayışını göstərirdi.

Bu geri qalmış elm səviyyəsi təkamülçülərin canlı hüceyrəsinin təbii şərtlər altında, öz-özünə, asanlıqla meydana gələ biləcəyi şəkildəki ağılsız iddialarını çəkinmədən müdafiə etmələrinə imkan yaradırdı: lakin təkamülçülər böyük yanılma içində idi...

Darvindən dövrümüzə qədər keçmiş yüz ildən artıq bir müddət ərzində, elm və texnologiyada nəhəng addımlar atıldı. Elm adamları, Hekkelin "jələ halındakı sadə şarcıq" dediyi hüceyrənin əslində necə üstün və mürəkkəb quruluşa sahib olduğunu kəşf etdilər və hüceyrənin heç də əvvəllər güman edildiyi kimi sadə quruluşa malik olmadığını heyretlə gördülər. Tam əksinə, hüceyrədə Darvinin dövründə xəyal belə edilə bilməyəcək qədər mürəkkəb bir sistem olduğu ortaya çıxdı.

Əlinizdəki bu kitabda, olduqca mürəkkəb və mükəmməl sistemlərə sahib, miniatür bir texnologiya möcüzəsi olan hüceyrədəki yaradılış möcüzələrini öyrənəcəksiniz. Hüceyrədəki orqanoidlərin, hüceyrədə ifraz olunan fermentlərin, hormonların və digər molekulların, özlərindən qaynaqlanması qeyri-mümkün olan fəvqəladə şüurla etdikləri, ağıllı və məntiqli, planlı və hesablı hərəkətləri görəcəksiniz.

İnsan orqanizmindəki təxminən yüz trilyon hüceyrənin hər birində göstərilən bu üstün ağıl və şüurun nümunələrini oxuyacaqsınız və həmişə olduğu kimi canlı-cansız bütün varlıqların şüursuz təsadüflərin deyil, Aləmlərin Rəbbi olan Allahın üstün qüdrətinin, məlumatının və sənətinin bir əsəri olduğuna şahidlik edəcəksiniz.